



Onsdag den 9. februar 2011 (D)

1

## 53. møde

Onsdag den 9. februar 2011 kl. 13.00

### Dagsorden

#### 1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

#### 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

**Anne Baastrup (SF):**

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hans ressortområde?  
(Spm. nr. S 1086).

2) Til udenrigsministeren af:

**Frank Aaen (EL):**

Har regeringen ændret holdning til Mubaraks forbliven på magten frem til september 2011?  
(Spm. nr. S 1097).

3) Til udenrigsministeren af:

**Frank Aaen (EL):**

Hvilke konsekvenser har begivenhederne i Tunesien og Egypten i forhold til regeringens udenrigspolitik og handelspolitik i forhold til andre diktaturstater?  
(Spm. nr. S 1099).

4) Til skatteministeren af:

**Jesper Petersen (SF):**

Når faktum er, at SF vil lette indkomstskatten for almindelige lønmodtagere, mener ministeren så, at det er gavnligt for den skattepolitiske debat, når ministeren påstår, at SF vil hæve skatten for faglærte familier, som han skriver i JyskeVestkysten den 3. februar 2011?  
(Spm. nr. S 1095).

5) Til skatteministeren af:

**John Dyrby Paulsen (S):**

Kan ministeren bekræfte følgende udtalelse til Berlingske Tidende den 29. januar 2011: »De gør det kun, fordi de får penge. Alle de virksomheder, som støtter SF, gør det kun, fordi der er penge til dem selv. De står og stikker poten frem. Det undrer mig, at erhvervsfolk vil basere deres økonomiske virksomhed på det«, og er det generelt ministerens opfattelse, at alle virksomheder, som støtter politiske partier, alene gør det, fordi der direkte er »penge til dem selv«?  
(Spm. nr. S 1096).

6) Til skatteministeren af:

**John Dyrby Paulsen (S):**

Når ministeren er citeret for, at ministeren »direkte beskylder virksomhederne for at mangle samfundssind« i Berlingske Tidende den 29. januar 2011, vil ministeren så uddybe sit synspunkt og forklare, hvorfor virksomheder, der er kritiske over for regeringens dispositioner, mangler samfundssind?  
(Spm. nr. S 1098).

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Trine Mach (SF):**

Hvad vil ministeren råde beboere og institutioner omkring Søerne i København til at gøre, hvis de vil undgå at inhalere sundhedsskadelige partikler fra trafikken, jf. artikel i Politiken den 1. februar 2011, »Forurening: Borgere langs Søerne bør holde vinduerne lukkede«?  
(Spm. nr. S 1065).

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af moderat og svært overvægtige i Danmark?  
(Spm. nr. S 1077).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Mener ministeren, at det er nødvendigt at opprioritere forebyggelsesindsatsen, så færre børn og unge får vægtproblemer?  
(Spm. nr. S 1078).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Vil ministeren bekræfte, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen har foreslået i forbindelse med afskaffelse af efterlønnen, ikke adskiller sig fra den eksisterende førtidspensionsordning, som også kan søges uden arbejdsprøvning »på det foreliggende grundlag«, bortset fra at den maksimale sagsbehandlingstid sættes op fra 3 til 6 måneder?  
(Spm. nr. S 1031 (omtrykt)).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Var det efter ministerens vurdering korrekt, da statsministeren i sin nytårstale sagde, at »efterlønnere er stort set lige som alle os andre«, når vi for det første ved, at fire ud af fem efterlønnere er ufaglærte eller kortuddannede, og når vi for det andet ved, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der går på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige?  
(Spm. nr. S 1036 (omtrykt)).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

**Egil Andersen (SF):**

Hvad er ministerens syn på, at flere eksperter påpeger, at regeringen overvurderer, at der kan spares 16 mia. kr. årligt, hvis regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen skulle blive gennemført? (Spm. nr. S 1045 (omtrykt)).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

**Eigil Andersen (SF):**

Hvordan vil ministeren fjerne den modstrid mellem ord og handling, der ofte er mellem på den ene side de flotte taler om »det grå guld« og på den anden side arbejdsgivernes faktiske handlinger med hensyn til at fyre og undlade at ansætte ældre medarbejdere? (Spm. nr. S 1047 (omtrykt)).

14) Til miljøministeren af:

**Thomas Jensen (S):**

Mener ministeren, at regeringen siden 2001 har gjort nok for at sikre de grundejere, der bor langs Gudenåen, imod højere vandstand og dermed oversvømmelser af haver, marker og kældre m.v.? (Spm. nr. S 1088).

15) Til miljøministeren af:

**Thomas Jensen (S):**

Mener ministeren, at regeringen bør tage nye initiativer til at gøre noget imod højere vandstand i Gudenåen, så de grundejere, der bor langs Gudenåen, ikke længere skal udsættes for oversvømmelser? (Spm. nr. S 1092).

16) Til undervisningsministeren af:

**Rasmus Prehn (S):**

Hvordan vil ministeren skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst presser kommunerne til at fyre lærere, eksempelvis i Nordjylland, hvor langt over 100 lærerstillinger nedlægges? (Spm. nr. S 1101).

17) Til undervisningsministeren af:

**Rasmus Prehn (S):**

Mener ministeren, det er muligt at skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst har presset kommunerne til at skære 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde ifølge Danmarks Statistik? (Spm. nr. S 1103).

18) Til fødevareministeren af:

**Benny Engelbrecht (S):**

Vil ministeren, i lyset af den tyske dioxinskandale, arbejde for, at der i det øvrige EU stilles lige så høje krav til fødevarer sikkerheden som i Danmark?

(Spm. nr. S 1085).

19) Til fødevareministeren af:

**Benny Engelbrecht (S):**

Finder ministeren i lyset af den tyske dioxinskandale, at der er brug for at gennemgå de principper, der på europæisk plan anvendes for sporbarhed i fødevarerproduktionen, således at der stilles krav til, hvilke kontroller EU's medlemslande som minimum skal gennemføre?

(Spm. nr. S 1087).

20) Til socialministeren af:

**Tina Petersen (DF):**

Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse og hvilken hjemmel hun har ret til med øjeblikkelig virkning at lukke alle tiltag på hjemmetræning/undervisningsprogrammer, og er ministeren bekendt med, at Sundhedsstyrelsen bevidst vildleder og tegner et totalt skræmmebillede af hjemmetræningsprogrammerne, hvorfor kommunerne ikke vil tilbyde disse?

(Spm. nr. S 1063).

21) Til socialministeren af:

**Tina Petersen (DF):**

Mener ministeren ikke, at Sundhedsstyrelsen har et kæmpe problem, da styrelsen aldrig hverken har deltaget i eller forsøgt at dokumentere et hjemmetræningsprogram?

(Spm. nr. S 1064).

22) Til socialministeren af:

**Astrid Krag (SF):**

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

(Spm. nr. S 1090).

23) Til videnskabsministeren af:

**Henrik Brodersen (DF):**

Mener ministeren ikke, at det er problematisk kun at rådføre sig med et kommercielt foretagende som TDC, som ministeren gjorde, da hun besvarede spørgsmål nr. S 726 om fibernetkabel til Læsø, når man ikke samtidig rådfører sig med Energinet.dk, som skal lægge et elkabel over til øen og ønsker at lægge et fibernetkabel til energistyring samtidig?

(Spm. nr. S 926 (omtrykt)).

24) Til videnskabsministeren af:

**Henrik Brodersen (DF):**

Når ministerens egen IT- og Telestyrelse i sin bredbåndskortlægning for 2010 har konstateret, at den dårligste dækning med hurtigt bredbånd i Danmark bl.a. er på Læsø, hvordan kan ministeren så mene, at overskudskapaciteten i det fiberkabel, som Energinet.dk har brug for at lægge sammen med deres elkabel, ikke skal udlejes til alle interesserede bredbåndsudbydere, så man på Læsø kan få en ordentlig bredbåndskonkurrence?

(Spm. nr. S 927 (omtrykt)).

25) Til videnskabsministeren af:

**Yildiz Akdogan (S):**

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende og i overensstemmelse med ministerens tidligere udtalelser, at der ikke er foretaget en it-barometermåling af danskernes it-færdigheder for 2010, der er sammenlignelig med de tidligere it-barometermålinger, så man kan se udviklingen i danskernes it-færdigheder?

(Spm. nr. S 1091).

26) Til videnskabsministeren af:

**Yildiz Akdogan (S):**

Er ministeren tilfreds med danskernes it-færdigheder?

(Spm. nr. S 1093).

27) Til videnskabsministeren af:

**Jonas Dahl (SF):**

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

(Spm. nr. S 1094).

28) Til klima- og energiministeren af:

**Anne Grete Holmsgaard (SF):**

Kan ministeren bekræfte, at regeringen har truffet beslutning om, at der skal bygges en havmøllepark på Kriegers Flak, samt oplyse, hvornår havmølleparken i givet fald skal opføres og med hvilken størrelse?

(Spm. nr. S 1062).

# Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 130 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik.(Ændring af satser for revalideringsydelse til personer under 30 år).

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 131 (Forslag til lov om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern) og

L 132 (Forslag til lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait).

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 133 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forenkling af bødesagsprocessen)),

L 134 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og offererstatningsloven. (Underretning ved udgang og løsladelse m.v. og udvidelse af fristen for politianmeldelse ved erstatning fra staten til ofre for forbrydelser)),

L 135 (Forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v.),

L 136 (Forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring.(Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.)),

L 137 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler.(Knallertkørekort og sanktioner ved ulovlig kørsel på knallert m.v.)) og

L 138 (Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg samt lov om kloning og genmodificering af dyr m.v.(Gennemførelse af nyt dyreforsøgsdirektiv m.v.)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 139 (Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Fornyelsesfondens garantiordning m.v.)).

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Lovforslag nr. L 140 (Forslag til lov om energimærkning af energirelaterede produkter),

L 141 (Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. (Implementering af CSC-direktivet, efterforskning, og indvinding af geotermisk energi, påbud om tredjepartsad-

gang til anlæg til indvinding, behandling og transport af olie og gas, m.v.)) og

Kl. 13:00

L 142 (Forslag til lov om ændring af offshoresikkerhedsloven.(Udvidelse af lovens anvendelsesområde, ændring af reglerne for godkendelser, tilpasninger til arbejdsmiljøloven m.v.)).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 66 (Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af regionerne).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 67 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod Hizb ut-Tahrir).

Per Ørum Jørgensen (KD):

Beslutningsforslag nr. B 68 (Forslag til folketingsbeslutning om en flekskontoordning som anbefalet af Familie- og Arbejdslivskommis-sionen).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af [www.folketingstidende.dk](http://www.folketingstidende.dk) (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

## 1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

# Formanden :

Det er således, at jeg har noteret, at følgende ønsker at stille spørgsmål til statsministeren i spørgetimen:

Margrethe Vestager  
Carsten Hansen  
Jesper Petersen  
Per Clausen  
Morten Bødskov  
Astrid Krag  
Christine Antorini  
Anne Baastrup  
Jonas Dahl

Det er ni spørgere. Hvis alle bruger taletiden fuldt ud, når vi otte, så det er op til medlemmerne, om vi når de ni – hvor hurtigt man stiller sine spørgsmål, og i hvilket omfang man overholder taletiden. Men det er utvivlsomt, at den første, der får ordet, er fru Margrethe Vestager med spørgsmål til statsministeren oppe fra pulten.

Undskyld, statsministeren har mulighed for at få ordet i 5 minutter til at orientere Folketinget om væsentlige spørgsmål. Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:02

# Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Mange tak for det. Ja, der skal også være plads til nogle retoriske spørgsmål. Dem har jeg så forberedt. Nej, det har jeg nu ikke, men jeg syntes bare, at jeg i overensstemmelse med traditionen ville indlede spørgetimen med at sige nogle aktuelle ting, og det, jeg kunne have lyst til at gøre i dag, var at sige et par ord om dansk økonomi i et internationalt perspektiv.

For jeg var fredag til EU-topmødet i Bruxelles, hvor det endnu en gang var økonomien, der var i fokus, og det er jo ikke underligt i ly-

set af den store krise, som Europa og andre dele af verden har været igennem. Men det, der selvfølgelig var det opsigtsvækkende og interessante ved topmødet i fredags, var, at Tyskland og Frankrig på det topmøde og som opspil til det topmøde lancerede forslaget om en såkaldt konkurrenceevnepagt, hvor ideen er at styrke samarbejdet om og koordinationen af de helt centrale politikområder, som statuerer, om Europa er konkurrencedygtigt eller ej – i første række jo med afsæt i eurozonen.

Det er et meget væsentligt initiativ, der her er taget, og som efter min opfattelse måske er gået en smule upåagtet hen i den bredere offentlige politiske debat. Det er et vigtigt initiativ, der kan have stor betydning for Europa. Det kan også have stor betydning for det europæiske samarbejde, og derfor vil jeg gerne her markere, at regeringen agter at engagere sig meget aktivt i det videre arbejde. For der er ingen tvivl om, at Europa står over for et konkurrenceevneproblem. Der er behov for at overveje, hvordan vi på europæisk niveau kan hjælpe hinanden med at træffe de nødvendige, men jo ikke altid lige populære beslutninger. Den internationale krise har vist, at vi i Europa udgør en slags skæbnefællesskab – et skæbnefællesskab, hvor usunde økonomiske dispositioner i et land umiddelbart smitter af på andre lande.

For en lille åben økonomi som Danmark, der har tradition for igennem mange, mange år at føre en grundlæggende ansvarlig økonomisk politik, og som samtidig er et land, der er meget afhængigt af samhandelen med andre europæiske lande, er det åbenlyst i vores interesse, at andre lande følger det samme spor. Derfor er det grundlæggende positivt, at der øjensynlig nu er lagt kimen til noget, der kan føre til, at også ikkeeurolande kan deltage i det samarbejde, der tegnes konturerne af, men jo i særlig grad at man i eurolandene altså vil forstærke samarbejdet om en ansvarlig økonomisk politik.

Det er jo et arbejde, der ligger i direkte forlængelse af regeringens hjemlige økonomiske dagsorden: genopretningspakken, dagpengereformen, tilbagetrækningsreformen, SU-reformen, de mange initiativer fra regeringens vækstforum, som er ved at tegne sig, og ikke mindst den store konkurrencepakke, der blev lanceret før jul, og som skal skabe mere dynamik på de fem sjettede af det danske arbejdsmarked, som ikke er udsat for international konkurrence. Det er alt sammen danske initiativer, som præcis svarer til det fokus, der nu også er internationalt.

Situationen er den overalt i Europa uden undtagelse, at blikket er stift rettet mod at konsolidere økonomien, at skabe sunde offentlige finanser og få indtægter og udgifter til at passe sammen. Det gælder i øvrigt også i USA, hvor præsident Obama jo i forbindelse med sin state of the union-tale for nylig gjorde det meget klart, at der i USA nu er et entydigt fokus på at skabe sammenhæng mellem indtægter og udgifter, og så lancerede han i øvrigt 5 år med fastlåste offentlige udgifter. Så overalt i den frie verden er der en stigende erkendelse af, at vi ikke blot står over for et gældsproblem, men også et konkurrenceevneproblem, og der er noget, der tyder på, at der er ved at vokse en vilje frem – også i andre lande – til at tage fat på strukturelle reformer, f.eks. i form af større fleksibilitet på arbejdsmarkedet og en højere tilbagetrækningsalder.

Det svarer meget præcist til den danske regerings dagsorden, nemlig at skabe ny vækst og nye arbejdspladser gennem sunde offentlige finanser og ansvarlige reformer, og derfor er vi naturligvis også på europæisk niveau i en situation, hvor vi ønsker at engagere os i den her nødvendige dagsorden, som jeg altså bare markerer her, og som jeg også gerne vil annoncere at vi må finde en måde at følge op på.

For det er klart, at vi ikke er et Euroland, om end vores krone er låst fast på euroen. Vi har et forbehold, og nu ser vi altså konturerne af et samarbejde med afsæt i eurozonen, som måske tager til i omfang og dybde og derfor også meget vel kan aktualisere vores overvejelser om vores egen position i forhold til euroen. Det er for tidligt

at sige noget endegyldigt om det. Der kommer jo et eurozonetopmøde i starten af marts, men der er lagt kimen til noget her, som vi må følge bredt, også i det europapolitiske flertal i Folketinget, og som kan betyde, at vi må genoverveje vores situation i forhold til euroen og timing af et opgør med de danske undtagelser.

Kl. 13:07

**Formanden :**

Tak til statsministeren for redegørelsen.

Så går vi over til spørgerækken, og så er det fru Margrethe Vestager som den første spørger til statsministeren, og der er 2 minutter til første spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:07

**Spm. nr. US 82**

**Margrethe Vestager (RV):**

Forudsætningen for at diskutere euroen er vel nærmest, at det ville være usædvanlig klædeligt, hvis dansk økonomi var i stand til at komme ind i euroen. Jeg kan høre, at statsministeren allerede har svaret på det, der var mit grundlæggende spørgsmål, nemlig hvordan statsministeren egentlig selv synes at det går, og at svaret er, at her går det godt.

Med hensyn til det at skabe sunde offentlige finanser tror jeg, at statsministeren løber åbne døre ind i hele det danske Folketing, i hvert fald hos Radikale Venstre. Derfor er det med stigende bekymring, at vi ser på, at der tilsyneladende ikke er ret meget af det, der på kort sigt skulle bringe dansk økonomi ind i den rigtige bane, der lykkes, ligesom det ser overordentlig sløjt ud med at komme med initiativer, der er tilstrækkelige på længere sigt.

På kort sigt tænker jeg selvfølgelig på, at den genopretningsplan, som statsministeren selv gang på gang har promoveret under overskriften, at regningen er betalt, overhovedet ikke synes at have dækket det hul, der er. Det er hverken lykkedes med nulvækst eller med at få de forlig i hus, der skal til. Så vidt jeg ved, er der ikke engang berammet et møde i SU-forligskredsen om den reform, som jo er helt nødvendig, for at regeringens genopretningsplan skal fungere, og førtidspensionsforhandlingerne er i en sådan underlig mellemfase, fordi de helt oplagt må ses i lyset af de længerevarende planer om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, jævnfør regeringens udmærkede forslag om seniorførtidspension.

Derfor vil jeg bare spørge statsministeren: Hvordan vil statsministeren sikre, at regningen bliver betalt? I øjeblikket mangler der jo, hvis man er meget, meget flink, omkring 8-10 mia. kr. og måske endnu mere frem til 2015.

Kl. 13:09

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:09

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Der må foreligge en eller anden misforståelse, for der udestår ikke nogen drøftelse af genopretningspakken, for den er vedtaget af Folketinget. Den er inkorporeret i den finanslov, som Folketinget vedtog før juleferien. Alle beslutninger er truffet. De beslutninger, der skal sikre, at Danmark i 2011, 2012 og 2013 konsoliderer, hvad der svarer til 0,5 pct. af BNP om året, nemlig 24 mia. kr., er truffet. Kro- ne til krone er de fuldstændig truffet.

Jeg har godt set, at der også i offentligheden kører en debat om det kommunale merforbrug i indeværende år. Jeg må sige, at det spiller ingen trille i forhold til de konvergenskrav, som vi skal indfri ifølge de EU-henstillinger, vi har fået. Det handler om, at vi med afsæt i den 31. december 2010 skal sikre, at der ikke er noget kommunalt merforbrug i 2011, 2012 og 2013.

Det har vi indgået en aftale med kommunerne om. Kommunerne har budgetlagt med luft op til det, der er aftalt, på den gode side af 1 mia. kr. Folketinget har i øvrigt med et flertal, der efter min mening ikke er bredt nok, men det er jo bare beklageligt, vedtaget et sæt love, der sikrer, at der kommer en anden grad af budgetdisciplin i kommunerne, fordi en stor del af bloktilskuddet er betinget af aftaleoverholdelse, og fordi modregningsinstrumenterne over for de kommuner, hvis budgetter måtte skride, er skærpet.

Så der er meget præcist ved lovgivning både vedtaget hele den her genopretningspakke og de redskaber, der skal sikre, at det bliver efterlevet, for så vidt angår det, at der ikke er nogen vækst i de offentlige forbrugsudgifter ud over løn og inflation.

Så er det rigtigt, at i forhold til at komme videre og ind i fremtiden har regeringen fremlagt i alt tre reformskitser, nemlig en SU-reform, en førtidspensionsreform og en tilbagetrækningsreform, som skal forhandles, og som jeg håber at der kan findes løsninger på. Jeg har jo markeret, at når vi senere i foråret har fremlagt 2020-planen, hvor man kan se det fulde perspektiv, er der basis for at tage drøftelser om den store klump, som for alvor vil flytte noget, og hvor jeg gerne vil kvittere for, at Det Radikale Venstre bakker så varmt op om regeringens politik, nemlig tilbagetrækningsreformen.

Kl. 13:12

**Formanden :**

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:12

**Margrethe Vestager (RV):**

Jeg kan forstå, at det kun er inden for den allerkorteste tidshorisont, at statsministeren mener det er vigtigt at regningen er betalt, for det er det ikke, for så vidt angår 2014 og 2015, og ser man fremad, er der ikke noget, der tyder på, at regeringens planer vil være tilstrækkelige. Det svarer jo lidt til at have et meget stort sår og et meget lille plaster.

Det, der vækker undren hos mig, er oplevelsen af, at det, at det er nødvendigt at tage et politisk ansvar for den økonomiske situation, Danmark er i, ikke får regeringen til at lægge sin 2020-plan frem, at indkalde til forhandlinger og konstatere, om vælgerne skal spørges om, hvilken retning Danmark skal gå i, og hvilke forventninger de kan have til deres politikere. Det kan simpelt hen ikke passe, at man i Finansministeriet skal bruge uge efter uge, måned efter måned til at se på, hvad 2020-planen skal indeholde, og at det kun er fristen for at aflevere konvergensprogrammet til EU, der gør, at vi kan få at vide, hvad der er regeringens samlede plan for de kommende år og frem til 2020.

Kl. 13:13

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:13

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Nu er det så er fru Margrethe Vestager, der løber åbne døre ind hos regeringen, for vi agter bestemt at fremlægge en 2020-plan. Jeg har lanceret, at den vil komme i slutningen af marts eller først i april, og jeg kan med bestemthed sige, at det vil være en plan, som ikke bare tegner et billede af, hvilke udfordringer Danmark har frem til 2020, men som også anviser de nødvendige løsninger. Det er sådan set min position.

Jeg er sådan set i gang med at lave plan 3 på de mindre end 2 år, jeg har været statsminister. Plan 1 var at styre Danmark igennem krisen med noget, der minder om OECD's mest offensive krisepolitik, som var muliggjort af, at vi betalte gælden af i de gode år, mens oppositionen kaldte på flere offentlige udgifter, og som gør, at Danmark kommer menneskeligt bedre igennem krisen end det, vi ser an-

dre steder, og med en arbejdsløshed, der er så lav, at der ikke på noget tidspunkt under Nyrupregeringerne var en arbejdsløshed, der var lavere end den, vi så vi 2010. Det var plan 1.

Plan 2 var at samle op på den umiddelbare regning, nemlig behovet for umiddelbart at bringe statsunderskuddet i overensstemmelse med EU's regelsæt på den korte bane for at sikre tillid til dansk økonomi. Den er vedtaget af Folketinget ved lov.

Plan 3 er så et perspektiv, der rækker videre frem. Den kommer senere i foråret. Det står i skærende kontrast til den opposition, som fru Margrethe Vestager ser sig som en del af, som altså er mange planer bagud, og som slet ikke har lagt noget frem, der løser det her konsolideringsbehov på kort sigt endside fremtidens udfordringer.

Kl. 13:14

**Formanden :**

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:15

**Margrethe Vestager (RV):**

Jeg er helt sikker på, at statsministeren kan genkende sig selv i sine egne ord, »vi agter at«, for det har regeringen agtet at gøre så længe og så mange gange. Det, der er meget, meget svært at forstå, når man som Det Radikale Venstre arbejder med at komme med forslag og at forsøge at finde ud af, hvad andre har af forslag, for at Folketinget kunne samles om at løse en dybt alvorlig økonomisk situation, som Danmark står i, er, at det her øjensynlig kan vente. Igen må vi takke for, at vi har EU, for havde vi ikke EU, så ville der ikke være en deadline for, hvornår statsministeren ville være nødt til at fortælle danskerne, at der efter 10 års borgerligt styre ikke er styr på dansk økonomi, at der ser vi frem til at bygge gæld op og gæld op, og hvor det vil være højst usikkert, om dansk økonomi kan komme i en sådan form, at vi ville kunne blive medlem af euroen på et tidspunkt.

Hvad er det, der forhindrer statsministeren i at fremlægge 2020-planen i dag og indkalde til egentlige realitetsforhandlinger om førtidspension, om efterløn, om pensionsalder, om SU, om de ting, som er sat på tegnebrættet, men som tilsyneladende skal vente, til regnebrættet er gjort op, og vi har ventet meget, meget længe?

Kl. 13:16

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:16

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Man bliver meget, meget overrasket, for her står der så en repræsentant for oppositionen, som, hvis man studerer, hvad der bliver sagt, i forhold til hvad jeg siger, jo på alle afgørende stræk deler synspunkter omkring den økonomiske politik i skærende kontrast til den resterende del af oppositionen, som man bakker så varmt op omkring, som ikke har taget noget ansvar omkring genopretningspakken, som ikke har taget noget ansvar omkring dagpengereform, hvor man ikke kan få svar på, om den skal rulles tilbage, hvis man får magt, som man har agt, som ikke har nogen bud på, hvordan man løser de næste 3 års konsolideringsbehov i forhold til EU-reglerne, som ikke har noget bud på fremtiden – og så skal vi skoses.

Jeg vil da tro, at fru Margrethe Vestager kan bekræfte, at Danmark i perioden 2005-2008 havde de største overskud på de offentlige finanser i hele Europa, og jeg vil da tro, at fru Margrethe Vestager også kan bekræfte, at de store overskud blev brugt til at skabe en situation, hvor Danmark var uden nettogæld, da krisen ramte os, og jeg vil da tro, at fru Margrethe Vestager også kan bekræfte, at hvis man ser på graden af den ekspansion, der var i finanspolitikken, så er det svært at finde et andet OECD-land, der igennem krisen har ført en mere offensiv prispolitik, end vi har gjort i Danmark. Og jeg vil da tro, at fru Margrethe Vestager også kan bekræfte ved et opslag

i den vedtagne finanslov, at der er truffet beslutninger, der sikrer, at vi i 2011, 2012 og 2013 bringer budgetunderskuddet ned på de 0,5, der skal til, for at vi møder EU-kravene og dermed altså også møder forudsætningerne for at være medlem af euroen.

Kl. 13:17

**Formanden :**

Tak til fru Margrethe Vestager.

Så er det hr. Carsten Hansen med spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 13:17

**Spm. nr. US 83**

**Carsten Hansen (S):**

Tak. Der er ikke mangel på retorik og store, fine planer, men man bliver jo i tvivl, når man hører regeringspartierne melde ud, hvad det er, de mener der skal til for at løse krisen. Jeg står her med et stykke papir, og jeg citerer den nye konservative leder, der siger: En afskaffelse af efterlønnen er sund fornuft, når vi ved, der meget snart bliver alvorlig mangel på arbejdskraft. Afskaffes ordningen, vil vi også få råd til fortsatte skattelettelser.

Det Konservative Folkeparti har foreslået, at der skal være skattelettelser for 35 mia. kr., og mit spørgsmål er simpelt hen bare: Mener statsministeren, at der er fuld opbakning i regeringen til den økonomiske politik, og er statsministeren enig med De Konservative i, at når efterlønnen afskaffes, skal der gives skattelettelser på 35 mia. kr.?

Kl. 13:18

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:18

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Nej, jeg er ikke enig i, at der skal gives skattelettelser for 35 mia. kr., endsige noget andet beløb i en overskuelig årrække. Det hænger sammen med, at for de skattelettelser, vi sådan set har vedtaget, og som skatteyderne faktisk også selv har betalt i den fuldt finansierede skattereform for 2009, har vi været nødt til for at yde et bidrag til at genoprette bygge økonomien efter en offensiv krisestyring, der holder arbejdsløsheden i ave i forhold til det, man ser i andre lande, at fryse de sidste skattelettelser ned. Så længe de ikke er tøet op, giver det allerede af den grund jo ikke mening at snakke om yderligere skattelettelser.

Regeringen fremlægger i slutningen af marts/begyndelsen af april en 2020-plan, der så at sige er et langtidsbudget for Danmark frem til 2020. I den plan vil der ikke indgå egentlige skattelettelser ud over disse optøede, nu nedfrosne skattelettelser, som allerede er vedtaget. Så det er jeg ikke enig i. Det var svaret på det sidste spørgsmål.

I forhold til det første spørgsmål om, hvorvidt der er opbakning til det, jeg her har sagt, kan jeg med bestemt sige, at det er der. Det, jeg her udtrykker, er regeringens politik, og den bakkes altså også op af Det Konservative Folkeparti, det siger sig selv.

Kl. 13:20

**Formanden :**

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:20

**Carsten Hansen (S):**

Man må på trods af de mange kriseplaner konstatere, at der er dyb uenighed i regeringen om den økonomiske politik. De Konservative mener, at man skal give skattelettelser for 35 mia. kr., og så mener de søreme også, at man skal have nulvækst ude i kommunerne og i

de statslige budgetter i 2014 og 2015, og det vil give et provenu – så vidt jeg forstår – på 7-8 mia. kr. Har man en hemmelig plan i regeringen om yderligere at ville beskære de offentlige udgifter i 2014 og 2015, eller er statsministeren her heller ikke enig med De Konservative?

Det er ret interessant at få uddybet, om regeringen i det hele taget har en fælles økonomisk politik. Jeg må sige, at set fra oppositionens side sejler det jo. Det er en stor rodebutik. Det ene øjeblik mener De Konservative, at der skal være nulvækst, det næste øjeblik skal der være skattelettelser, efter at man har fjernet efterlønnen, og statsministeren er ikke enig med De Konservative om noget som helst. Er der i det hele taget et grundlag at føre en fælles politik på?

Kl. 13:21

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:21

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Det med hemmelige planer er noget, vi helt overlader til oppositionen, som altså har skitseret en økonomisk politik, der, selv hvis man lægger alt, hvad der står til grund, ikke hænger sammen og efterlader huller i en betragtelig milliardstørrelse, der ikke kan gøres rede for, hvis man ser nogle år frem, og som derudover jo altså er bygget på et skrøbeligt fundament af, at der skal drikkes konsensuskaffe med fagbevægelsen på et eller andet tidspunkt i nogle lokaler, offentligheden ikke har adgang til, og hvor man ikke kan få at vide, hvad der skal tales om, og hvilke instrumenter man skal tage i brug for at sikre, at trylleformularen, om at alle danskere skal arbejde 12 minutter mere om dagen, virker. Så hvad det efterlader af huller, der ikke kan gøres rede for, i form af risiko for, at den danske rente stiger, af risiko for, at man er nødt til at ty til nye indtægtskilder i form af skatter, man ikke har forhåndsannonceret, eller løfter, man ikke kan indfri, overlader jeg helt til oppositionen.

Regeringen lægger sine planer meget præcis frem, og i slutningen af marts/begyndelsen af april kommer der en plan for 2020, der vil hænge fuldstændig sammen både på indtægtsiden og på udgiftssiden. Vil der indgå skattelettelser i den? Nej. Vil tanken være, at vi skal køre med nulvækst frem til 2020? Nej.

Kl. 13:22

**Formanden :**

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:22

**Carsten Hansen (S):**

Jeg fik jo en lang sang om vores politik, og den sang er jeg selvfølgelig dybt uenig i, men det var så med de sidste ord, at statsministeren lige nåede at redde den på målstregen.

Men vi må konstatere, at de to regeringspartier er fuldstændig hamrende uenige om den økonomiske politik. Det sjove ved det er, at hver gang De Konservative har bedt om at få et eller andet opfyldt – det gælder jo efterlønnen, det sagde de lang tid, før statsministeren gjorde, det sagde de om de skattelettelser, der nu er givet tre gange, og den daværende statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde på det tidspunkt, at der ikke kunne gives skattelettelser – er det blevet opfyldt. Statsministeren endte jo med at gå ind for en afskaffelse af efterlønnen.

Jeg skal spørge: Er der ikke sandsynlighed for, at De Konservative får ret i, at når nu man afskaffer efterlønnen, er der råd til at give 35 mia. kr. i skattelettelser, når man nu har ladet de dårligst stillede betale for de ufinansierede skattelettelser, som statsministeren har givet? Det er sket hver eneste gang indtil nu, så jeg må indrømme, at tvivlen nager mig, og jeg vil også indrømme, at for mig ser det ud, som om det sejler fuldstændig imellem regeringspartierne. De er ik-

ke enige om noget som helst, og det bliver underligt, hvis regeringen kan føre de planer ud i livet, som de gerne vil.

Kl. 13:23

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:23

**Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bliver nødt til lige at bruge min taletid på at gå i rette med den løstagtige påstand, der kom en gang mere her, om, at der skulle være givet nogle ufinansierede skattelettelser. Det er jo ikke rigtigt. Regeringen har givet skattelettelser ad tre omgange, nemlig i 2004, i 2007 og i 2009, og alle tre gange har det været fuldt finansieret. Med hensyn til den ene gang, i 2007, som er noget af det, hr. Carsten Hansen turnerer rundt med skulle være ufinansieret, kan man jo se i Socialdemokratiets egne forslag til finansloven det pågældende år, at de penge, som regeringen gav skattelettelser for, ville Socialdemokratiet give nye velfærdsrettigheder for. Så hvis regeringen har givet ufinansierede skattelettelser, ville Socialdemokratiet altså det pågældende år give nogle ufinansierede velfærdsrettigheder.

Jeg har ikke den samme grad af mistillid til hr. Carsten Hansen, som han har til mig. Jeg går da ud fra, at når Socialdemokratiet det pågældende år sagde, at de ville give nogle velfærdsrettigheder, her er finansieringen, var det rigtig finansiering, rigtige kroner, og kunne de bruges rigtigt af Socialdemokratiet, kunne de også bruges på at give skattelettelser af regeringen.

I forhold til hvad der ellers bliver spurgt ind til, må jeg bare gentage, at regeringen nu har vedtaget to planer, for det første en krisestyringsplan, noget nær det mest ekspansive, man kan se i OECD, som bragte Danmark fint igennem krisen, og for det andet en genopretningspakke, helt konkret vedtaget af Folketinget, og i slutningen af marts/begyndelsen af april lægger vi fuldstændig lige så konkret, så kroner og øre passer sammen på indtægtssiden og udgiftssiden, en 2020-plan frem.

Kl. 13:25

**Formanden :**

Tak til hr. Carsten Hansen.

Så er det hr. Jesper Petersen med spørgsmål til spørgsmål til statsministeren, værsgo

Kl. 13:25

## Spm. nr. US 84

**Jesper Petersen** (SF):

Tak for det. Jeg vil gerne kvittere for, at statsministeren stiller op til den her meget vigtige diskussion i dag, og for at melde sig til en debat, hvor vi kan få diskuteret økonomien til bunds.

Jeg har forstået på pressen, at statsministeren var til seksdagesløb i går, jeg var der også selv forleden, og jeg bliver selv helt rundtosset af at høre på den stribe af ikkesvar, vi får fra statsministeren i dag.

Regeringens økonomiske plan hænger simpelt hen ikke sammen længere. Så sent som i mandags undsiger tre økonomiske professorer regeringen i Politiken. Nulvæksten kan man ikke overholde, der mangler visioner for at skabe job nu. Der er ikke flertal for at afskaffe efterlønnen, og det er 10-15 mia. kr., der mangler. Venstre og Konservative har ikke holdt deres egne mål for at holde det offentlige forbrug nede, har overskredet dem med 5-9 mia. kr., og nu vil De Konservative lette skatten med 35 mia. kr. Der er simpelt hen et gabende hul i regeringens økonomiske politik. Man kan ikke overholde, hvad man lægger i genopretningsplanen, og flertallet for, hvad man foreslår skal være i 2020-planen, er forduftet, inden forhandlinger overhovedet for alvor er startet.

Med statsministerens egne ord fører sådan et gabende hul i kassen og en plan, der ikke er flertal for, penge, der simpelt hen ikke er der, til øgede renter, øgede udgifter for boligejerne. Det er da et svigt uden lige fra regeringens side, at man igen ser ud til at ville solde penge op, diskutere skattelettelser for 35 mia. kr. og fremlægge en plan, der overhovedet ikke hænger sammen. Er det det, der er statsministerens udgave af ansvarlig økonomisk politik?

Kl. 13:27

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:27

**Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er det bestemt ikke, og alt, hvad der bliver sagt her, er da også forkert fra ende til anden.

Jeg har godt set, at forskellige professorer har udtalt sig i dagbladet Politiken, og jeg har stor respekt for professorer, også ud i økonomi, men hvordan de kan spå om fremtiden, undrer mig nu alligevel.

Det, der er vedtaget omkring nulvækst, er, at der med afsæt i forbruget i 2010 ikke skal være nogen realvækst i 2011, 2012 og 2013. Mig bekendt skriver vi i dag den 9. februar 2011, og man skal godt nok have stærke profetiske evner, hvis man den 9. februar 2011 med sikkerhed i stemmen skal kunne proklamere, at vi den 31. december 2011 har et forbrug, der ligger højere end det, vi havde den 31. december 2010. Det giver jo simpelt hen ikke nogen mening.

Regeringen har jo faktisk her i Folketinget – desværre uden folkesocialisternes hjælp, for de står og råber på det der overforbrug, som de i øvrigt selv har gjort alt for at tale op de sidste 10 år, men uden at ville bidrage til at skabe de værktøjer, der skal til for at sikre at få det under kontrol – på trods af at folkesocialisterne ikke byder sig til, fået vedtaget et sæt regler, der skaber stor sandsynlighed for, at kommunerne efterlever det, der er besluttet. En stor del af bloktilskuddet er givet betinget, der er målrettede sanktionsmekanismer i forhold til dem, der måtte skeje ud, og i øvrigt er det sådan, at kommunerne har budgetlagt med et beløb, der efter min bedste hukommelse, men man skal passe på med det med tal efter hukommelsen, er 1,2 mia. kr. mindre end det, der er aftalt de må bruge.

Så der er al mulig grund til at tro, at det, der er forudsætningen, nemlig at de offentlige udgifter i kommunerne ikke stiger i år, også holder vand.

Kl. 13:29

**Formanden :**

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:29

**Jesper Petersen** (SF):

Det er jo ikke, fordi det er gået ret godt indtil nu med at lykkes med den opgave. Man skubber 10 mia. kr. foran sig, der ikke blev fundet en løsning på i 2010, og der mangler stadig aftaler, før genopretningsplanen kan siges at være fuldstændig gennemført. Man er altså nu gået i gang med en diskussion om at afskaffe efterlønnen, der er godt nok ikke flertal for det, men det vil man, samtidig med at De Konservative kræver nye skattelettelser. Den del går statsministeren meget behændigt udenom i dag.

De Konservatives formand siger den 2. oktober, at en afskaffelse af efterlønnen er sund fornuft, for med afskaffelse af ordningen vil vi få råd til fortsatte skattelettelser. Finansministeren er sammen med økonomi- og erhvervsministeren i Børsen den 17. september 2010 enig om lavere selskabsskat. Vi er altså gået i gang med at diskutere nye skattelettelser, uden at der overhovedet er flertal for at afskaffe efterlønnen endnu, som måske er det, der skal finansiere det, eller hvad? Eller kommer vi i en ny situation som den i 2007, hvor det

kort før valget alligevel lykkedes De Konservative til allersidst at få gennemtruffet nye ufinansierede skattelettelser, der har skabt hul i statsfinanserne?

Kl. 13:33

Kl. 13:30

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:30

**Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg medgiver hr. Jesper Petersen, at det der med at få respekt for de forbrugsrammer, som Folketinget har vedtaget, historisk set ikke er lykkedes ret godt. Det tankevækkende er jo, at det ikke er noget, der knytter sig til, om man har besluttet sig for forbrugsrammer, der voksede meget eller lidt. Uanset hvad man har besluttet, har det knebet med at holde de forbrugsrammer. Under regeringerne med Poul Nyrup Rasmussen var det sådan, at hver gang man dengang besluttede at bruge 1 kr. ekstra, røg der lige 1,5 kr. ovenpå ude i kommunerne, så det endte op i at være 2,5 kr. Under regeringerne med Anders Fogh Rasmussen har det været sådan, at hver gang man besluttede, at der skulle bruges 1 kr., røg der lige 1 kr. ovenpå, så det endte med, at man brugte 2 kr.

Den tid er forbi, og hvis man vil have en saglig debat her, burde man have en fælles interesse i at få løst den cirkulære kvadratur, for uanset hvor mange penge man i øvrigt synes kommunerne skal bruge – og det kan man slå om – så bør der på Christiansborg være en fælles interesse for at sikre sig, at man holder sig inden for den ramme, der er besluttet. Det er jo sådan set den afgørende forudsætning for, at enhver regerings økonomiske politik hænger sammen. Det har regeringen taget ansvar for, det har vi sikret ved at lave modregningsmekanismer og betingede bloktilskud, og det er lidt tankevækkende, at folkesocialisterne slet ikke vil deltage i det.

For så vidt angår de andre ting, der spørges til, spørges der jo mod bedre vidende, og derfor er svaret også hurtigt givet. Jeg har her sagt, hvad der er regeringens politik, det har den konservative formand i øvrigt også bekræftet i dagspressen, og det vil klart fremgå af den plan, som regeringen lægger frem i slutningen af marts eller begyndelsen af april.

Kl. 13:32

**Formanden :**  
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:32

**Jesper Petersen** (SF):

Det er jo ikke at gå imod bedre vidende at sige, at regeringens skattelettelser fra 2004 og 2007 er ufinansierede. Det er sådan set noget, som Bo Sandemann Rasmussen, professor fra Aarhus Universitet og medlem af regeringens egen Skattekommission, har udtalt. Den tidligere overvismand Peter Birch Sørensen har gjort det. Tag bare Finansministeriets eget konvergensprogram fra 2007 på side 15 om, at skatte- og udgiftspolitikken nye prioriteringer – det var dem, der kom til i 2007 – isoleret set svækker finanspolitikken holdbarhed. Ja, der var ufinansierede skattelettelser. De blev gennemført kort før et valg i 2007, og desværre er indtrykket og fornemmelsen jo altså, at især regeringspartneren er godt i gang med at prøve at gentage det stunt.

Kan statsministeren her i dag give en garanti for, at vi ikke igen vil se nye skattelettelser, på trods af at hans egen finansminister giver økonomi- og erhvervsministeren ret i, at det er en god idé med selskabsskattelettelser, og at den konservative formand siger, at vi skal afskaffe efterlønnen for at få råd til nye skattelettelser? Kan vi få en egentlig garanti?

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:33

**Statsministeren** (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ikke givet nogen ufinansierede skattelettelser. Jeg synes egentlig, at hr. Jesper Petersen skulle holde sig for god til på den måde i virkeligheden at rette en indirekte, men dog stadig væk sønderlemmende kritik mod det andet parti, man øjensynligt gerne vil danne regering med, nemlig Socialdemokratiet. Det er en kritik af, at Socialdemokratiet i 2007 i forbindelse med finansloven for 2008 møder op med ændringsforslag til finansloven, som er ufinansierede. Altså, det forstår jeg simpelt hen ikke.

Det hænger jo sådan sammen, at man dengang gav nogle fuldt finansierede skattelettelser, og Socialdemokratiet sagde: Nej, de der fuldt finansierede skattelettelser synes vi ikke at vi skal give til borgerne, for det der med, at en almindelig LO-familie har fået 3.000 kr. ekstra ud af regeringens skattepolitik, er vi imod. Vi vil hellere bruge dem på at løfte det offentlige forbrug. Var det et udtryk for, at Socialdemokratiet dengang foreslog nogle velfærdsrettigheder med en dækningsløs check? Skamfuldt!

Jeg havde en oplevelse af dengang, at begge dele blev taget alvorligt, fordi der var finansiering til det her, og hvis man går de her skattelettelser igennem i 2004, 2007 og 2009, vil man også se, at de alle sammen er begrundet – i indeksering af energiafgifter, i at leve op til en lovgivning, den tidligere regering vedtog, om, at arbejdsmarkedsbidraget skulle sættes ned, når arbejdsløsheden faldt etc. Det hele er fuldt finansieret, og var det ikke det, kunne Socialdemokratiet jo heller ikke foreslå, at pengene skulle bruges til noget andet.

Kl. 13:35

**Formanden :**  
Tak til hr. Jesper Petersen.

Så er det hr. Per Clausen med spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 13:35

## Spm. nr. US 85

**Per Clausen** (EL):

Jeg kan forstå, at statsministerens dokumentation for, at skattelettelserne var finansieret, er, at man ikke kan forestille sig, at Socialdemokraterne og SF'erne vil komme med forslag til offentlige udgifter, som ikke er finansieret. Jeg synes sådan set, at statsministeren skulle holde et lille foredrag om det i Venstres gruppe. Det kunne forhindre mange misforståelser og fejltagelser her i Folketingssalen.

Det andet, jeg kan konstatere, er, at statsministeren siger, at når De Konservative foreslår skattelettelser, og når De Konservative foreslår yderligere år med nulvækst i den offentlige sektor, så kan vi være sikre på, at det ikke bliver til noget. Det er en klar besked til De Konservative: Det bliver ikke til noget. Så kommer jeg bare lidt i tvivl, for var det ikke nogenlunde samme reaktion også den tidligere statsminister har haft, når Det Konservative Folkeparti tidligere har foreslået skattelettelser? Var det ikke nogenlunde den samme reaktion, man havde, da man snakkede om afskaffelse af efterlønnen, og da man snakkede om at forringe dagpengene? Var det ikke også fuldstændig sikkert, at det ikke ville ske? Hvordan kan vi så vide, at det ikke sker den her gang?

Jeg skal så forsøge at komme ind på det, som statsministeren også var inde på i sin indledning. Det er jo rigtigt, at det er vigtigt, hvad der sker i EU og i Europa. Måske er hemmeligheden bag, at statsministeren er så begejstret for Merkel og Sarkozys forslag om at fratage det danske Folketing, den danske regering og den danske be-



folkning muligheden for at føre en selvstændig økonomisk politik, ikke et ønske om at fritage en kommende regering muligheden for at føre en anden politik end den, statsministeren vil føre, men at forhindre Det Konservative Folkeparti i at komme igennem med økonomisk uforsvarlige løsninger. Så i virkeligheden hænger viljen til at afgive suverænitet over dansk økonomisk politik sammen med, at statsministeren ikke tror på sine egne evner, hverken til at vinde det næste valg, eller, hvis det skulle lykkes at vinde det næste valg, at holde De Konservative på dydens smalle sti.

Kl. 13:37

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:37

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Vi kom langt omkring. Jeg vil gerne begrunde, hvorfor jeg synes, at det, som Merkel og Sarkozy har foreslået – for det var vel det, der stod tilbage, når alt andet var sagt – er et interessant initiativ. Det er det jo, fordi vi oven på krisen i Europa står med nogle skærpede udfordringer. Mens Europa har været i recession og er blevet fattigere, har en række andre regioner i verden fortsat været i fremdrift. Mens en række andre regioner ude i verden er præget af relativt unge befolkninger, så er vi – det er vi jo alle sammen en del af – præget af at være en aldrende befolkning. Mens andre regioner rundt omkring i verden har styrket deres konkurrencekraft og konkurrencedygtighed, så har vi svækket den. Og det er en fælles udfordring at få gjort noget ved det.

Der er det bestemt spændende, at der med en akse Berlin/Paris og med en forpligtelse i kredsen af eurolande nu er lagt kimen til en mere forpligtende dialog om, hvordan Europa på ny gør sig konkurrencedygtig, så vi kan få væksten igen, så vi kan få jobbene igen, og så vi kan få velstandsfremgang igen. Det ønsker jeg da at melde mig ind i og få indflydelse på, så langt det nu er muligt, og med respekt for at vi ikke er et euroland. Det er i dansk interesse.

Det er da også derfor, at lande i eurozonen, som jo ikke nødvendigvis er kristendemokratiske, men også er under ledelse af socialdemokrater – i Grækenland er det Papandreou, i Portugal er det Sócrates, i Spanien er det Zapatero – sådan set også markerer det samme. For det, der nok så meget statuerer, hvilken politik der føres rundt omkring, er jo i virkeligheden ikke, om folk er socialdemokrater, kristdemokrater, konservative eller liberale, men det er, om de har ansvar eller ikke har ansvar.

For de, der har ansvar rundt omkring i Europa, uanset deres partifarve, er jo langt hen ad vejen i gang med at træffe den samme type beslutninger, nemlig svære reformbeslutninger, hvor man bl.a. beder folk om at blive længere på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:39

**Formanden :**  
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:39

**Per Clausen (EL):**

Hvis det var sådan, at det var ønsket om at påtage sig et ansvar, der prægede statsministeren, og som præger de lande, der tilslutter sig, at det fremover skal være igennem EU, at beslutninger træffes om, hvilken økonomisk politik der skal føres i det enkelte land, så ville man vel i stedet for sige: Det kan vi godt selv påtage os ansvaret for, og det kan vi selv finde ud af i dialog med vores befolkning. Vi insisterer faktisk på, at vi selv vil styre, hvilken økonomisk politik der skal føres i vort land.

Men er kendsgerningen ikke den, at det, statsministeren siger, er, at han vil gøre, hvad han kan for at begrænse det danske Folketings mulighed for at træffe selvstændige beslutninger, fordi han vil un-

derordne os euroen og EU's regler på det her område, så meget som det overhovedet er muligt at slippe godt fra? Det er vel realiteten.

Jeg synes jo ikke, at det at give andre ansvaret, at lade andre bestemme, er udtryk for nogen særlig stor ansvarsfølelse.

Kl. 13:40

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:40

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Vi har først og sidst og vil til alle tider have ansvaret for, hvilken økonomisk politik der skal føres i Danmark. Det perspektiv, jeg bare prøver at lægge ned over debatten – og det er jo både debatten i sin emnekreds, og hvilken politik vi skal føre, men det er jo også i sin form – er, at Danmark ikke er nogen øde ø. Vi er jo dybt afhængige af beslutninger, der træffes eller ikke træffes i andre lande, og vi er i virkeligheden nok mere afhængige af beslutninger, der træffes i andre lande eller ikke træffes i andre lande, end resten af verden er afhængige af vores beslutninger, for nu lige at prøve at sætte os selv bare lidt i perspektiv. 75 pct. af den danske eksport falder i Europa for bare at nævne en ting.

Vi er et land, der er kendt for under skiftende regeringer at føre en grundlæggende ansvarlig politik. Siden man var ude at snuse til afgrunden, har der grundlæggende været ført en ansvarlig økonomisk politik. Det er jo ikke det, man kan få øje på alle andre steder i Europa, og derfor har vi en interesse i at præge andre lande i en ansvarlighedens retning, og demokrati fungerer nu på den måde, at hvis man vil søge indflydelse hos andre, må man også selv åbne sine bøger og være parat til at gå i diskussion omkring egne synspunkter.

Kl. 13:41

**Formanden :**  
Hr. Per Clausen.

Kl. 13:41

**Per Clausen (EL):**

Statsministeren sagde tidligere, at han mente, at den vej, han var ved at betrede, formentlig ville bringe os i konflikt med vores euro-undtagelse. Det er jeg sådan set enig med statsministeren i. Men er det ikke også rigtigt, at man nok må drage den konklusion på baggrund af det, Merkel og Sarkozy sagde og delte ud i nogle relativt halvhemmelige papirer, nemlig at det var slut med, at det enkelte land selv skulle bestemme, hvilken pensionspolitik det skulle have, hvilken skattepolitik det skulle have, hvilken lønpolitik det skulle have. Det var slut med det fremover. Og så bruger dem, som er de store og stærke, det smukke ord koordinering, for så lyder det, som om vi bare sidder og snakker lidt, men realiteten er, at det er besluttet. Og det, statsministeren sådan set er i færd med, er at få Danmark ind i en konstruktion i EU, hvor konsekvensen er, at vi ikke selv kan bestemme. Og det er jo dog mærkeligt, at en statsminister er så overbevist om, at han har den rigtige politik og vinder næste valg på det og kan sikre, at der bliver ført en ansvarlig politik, og at han så alligevel lægger så meget vægt på at slippe for ansvar.

Kl. 13:43

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:43

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Jeg bruger alle mine vågne timer, og de er ret mange – jeg ved ikke, om jeg kan i klemme 12 minutter mere ind, men de er ret mange – på sådan set at søge at leve op til et ansvar. Det er derfor, jeg er i gang med plan tre, »Danmark ud af krisen«, samle umiddelbare reg-

ninger op, lægge sporene ind i fremtiden, selv om det jo havde været meget, meget lettere som oppositionen at lukke øjnene for fremtiden og sige: Lad os koncentrere os om nu og her, så skal det nok gå hen over en valgdato. Men jeg tror, at politik også er for næste generation og ikke bare frem til næste valg.

Kl. 13:46

Når jeg nu bliver lagt i munden, at jeg skulle have sagt, at jeg er på vej ud i noget, der bringer mig i konflikt med vores euro-undtagelse, så vil jeg da gerne lige gøre et lille ophold og så få præciseret, at jeg er meget opmærksom på, at det, der nu er lagt kimen til, og som man ikke endnu kan bedømme hvad der vokser ud af, kan være noget, som aktualiserer vores overvejelser om, hvor vi står i forhold til euroen. Jeg er slet ikke i tvivl om, at det er i Danmarks realpolitiske interesse at søge indflydelse på den proces, der er sat i gang, og i den forbindelse er jeg meget opmærksom på, at vi har et euroforbehold, som jeg selvfølgelig respekterer. Det er jo præcis også det, der gør, at det, der sker i øjeblikket, måske kan aktualisere og forny vores overvejelser om, hvordan vi stiller os i forhold til euroen.

Kl. 13:44

**Formanden :**

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det hr. Morten Bødskov med spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 13:44

**Spm. nr. US 86**

**Morten Bødskov (S):**

Tak for det.

Der er jo, som det har været fremført i spørgsmål til statsministeren, bred enighed om, at vi desværre har en regering, som er uden en sammenhængende økonomisk politik og uden en sammenhængende økonomisk plan for Danmark både på kort og på lang sigt. Og det er jo ikke bare, som statsministeren siger, vidtløftige oppositionspolitikere, der siger det. Man kan på forsiden af Politiken fra i forgårs, tror jeg det var, læse: Økonomer: VK-plan er spin. Man kan se på overskrifter fra efteråret: Økonomer: Regeringen mangler 13 mia. kr. Økonomer slår alarm over hul i statskassen – og man kan blive ved.

Så kan man selvfølgelig godt som statsminister blive ved med at påstå det modsatte, nemlig at det rent faktisk hænger sammen, men sandheden er jo den, at man har givet store ufinansierede skattelettelser, som har slået et kæmpehul i kassen, som gør, at økonomien ikke hænger sammen. Og nu forsøger man at bilde befolkningen ind, at regningen er betalt. Desværre må man jo bare konstatere, at det er ikke alle enige i.

Den virkelighed, almindelige danskere oplever, er megabesparelser på velfærden og på uddannelse og forskning, som vi skal leve af, og det skyldes altså alt sammen store ufinansierede skattelettelser, et offentligt forbrug, som har været fuldstændig ude af kontrol, reformer, som ikke er lavet. Der står vi altså nu, 9 år efter at den her regering trådte til.

Når man så ikke har en sammenhængende økonomisk plan, er det klart, at det jo motiverer til gode ideer i regeringsblokken. Der er det, jeg godt kunne tænke mig at høre statsministerens holdning til nogle af de forslag, der har været fremme. Hr. Carsten Hansen diskuterede før med statsministeren spørgsmålet om de 35 mia. kr., som De Konservative vil have i skattelettelser i 2020. Det, jeg godt kunne tænke mig at høre statsministerens holdning til, er, punkt 1: Er man enig i, at der skal gives skattelettelser frem til 2020? Og punkt 2: Vil man være klar til at indfri økonomi- og erhvervsminister Brian Miksels inderste ønske, hvad vi forstår det er, om, at der skal være yderligere besparelser inden 2015, men nulvækst i 2014 og 2015?

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 13:47

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Men de to spørgsmål har jeg jo svaret på ad flere omgange: Vi har nogle nedfrosne skattelettelser, som jeg håber det bliver muligt at tømme igen, men derudover indgår der ikke personskattelettelser i 2020-planen. Hvordan 2020-planen i øvrigt vil skabe mulighed for, at det offentlige forbrug kan udvikle sig, vil man se, når vi fremlægger planen.

Det giver mig så i øvrigt lejlighed til at gå på noget af det andet her; det var dog en sang uden lige. Altså, man må forstå, at den eneste grund til, at Danmark aktuelt har et underskud, er, at regeringen ad tre omgange har givet fuldt finansierede skattelettelser, som er kommet den ganske almindelige LO-familie til gode med omkring 3.000 kr. Det er svært at forstå, når man kan se, at der er budgetunderskud i *alle* landene omkring os, og at de i langt de fleste lande er langt større end vores, og når det hænger sådan sammen, skyldes det, at vi helt frem til krisen førte en ansvarlig økonomisk politik – vi brugte overskuddet til at betale af på gælden – og at vi i øvrigt har ført en offensiv politik igennem krisen. Det er så den, hr. Morten Bødskov nu tager afstand fra:

Det var en fejl, at vi fremrykkede infrastrukturinvesteringer for 5 mia. kr. for at holde en hånd under beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren. Det var en fejl, at vi lavede rekordstore anlægsbudgetter i kommuneøkonomiaftalerne for på den måde at holde hånden under bygge- og anlægsbudgetterne. Det var en fejl, at vi lavede en renoveringspulje for at sikre, at de små håndværkere havde noget at lave. Det var en fejl, at vi indfasede skattereformen, sådan at ganske almindelige familier, der gik rundt i angst for at nogen i familien skulle miste arbejdet, og gik rundt i angst for, at fleksrenterne ændrede sig til det værre, fik lidt flere penge mellem hænderne, så de ikke tabte al deres humør og forbrugertilliden ikke gik helt i bund. Det var en fejl, at vi forlængede kredittiderne, sådan at de små erhvervsdrivende, der var klemt på likviditeten, kunne vente med at afregne deres momspenge. Det var en fejl, at vi forbedrede eksportkreditordningerne, sådan at virksomheder, der sådan set kunne afsætte produkter, men havde svært ved at få det finansieret, kunne få en hjælpende hånd. Det var alt sammen en fejl. Vi skulle ikke have gjort noget. Vi skulle have ladet arbejdsløsheden eksplodere med i omegnen af 130.000 flere end det, den nu er, fordi vi faktisk har ført den politik, som jeg må forstå er en fejl, for det er jo den politik, der har gjort, at vi i øjeblikket har et underskud.

Kl. 13:49

**Formanden :**

Så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:49

**Morten Bødskov (S):**

Jeg forstår ikke, hvorfor statsministeren hidser sig sådan op – det er der sådan set ikke nogen grund til. Det er måske også for meget at pålægge oppositionen at tage ansvaret for alle de fejl, man selvfølgelig begår, når man har siddet i regering i 9, næsten 10 år. Det er klart, at det er en belastning, og når man så bliver forholdt virkeligheden, hidser man sig lidt op, og det er helt fint.

Årsagen til, at vi spørger, er, at regeringens politik jo har konsekvenser for almindelige familier, almindelige danskeres hverdag, der er sværere at få til at hænge sammen, når regeringen gennemfører sine megabesparelser på velfærden, fordi man har givet ufinansierede skattelettelser, og fordi man har kæmpe huller i kassen.

Det er jo interessant med de ideer, der ligesom kommer ikke mindst fra statsministerens egne rækker, men også fra Det Konservative Folkeparti. Vi kan ikke helt få svar på, om der vil være nye skattelettelser i regeringens 2020-plan. Vil der være øget brugerbetaling? Det har De Konservative også været ude med. Vil der være lavere ydelser til eksempelvis førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere? Og vil der være yderligere krav om nulvækst eksempelvis i 2014 og 2015, som De Konservative har krævet?

Kl. 13:50

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:50

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Jamen jeg beder skam ikke hr. Morten Bødskov om at tage ansvaret for eventuelle fejl, vi har begået. Jeg synes da bare, at hr. Morten Bødskov så skal være ærlig om, hvorvidt han så vil rette op på dem. Jeg kan forstå, at alt det, vi har gjort for at holde beskæftigelsen i gang, har været en fejl, og så skal det vel angribes på en eller anden måde. Vi må da gøre – må jeg forstå – noget aktivt for at få banket arbejdsløsheden ned.

Man kunne forstå, at den allerallerstørste fejl, den her regering har gjort, er, at vi i 2004, 2007 og 2009 har givet fuldt finansierede skattelettelser, der har lempet indkomstbeskatningen for ganske almindelige mennesker, givet en LO-familie i omegnen af 3.000 kr. Så er det bare, jeg ikke kan forstå, hvorfor man ikke vil omgøre dem.

Gå dog ud og sig til danskerne: Det laver vi om, det var da en fejl, og vi beklager meget, at en ganske almindelig LO-familie i en periode på nogle år har haft for mange penge mellem hænderne. Det laver vi om, straks vi kommer til.

Altså, det er jo så hult, som det kan blive, at man klandrer os for at have givet de her fuldt finansierede skattelettelser, når man ikke engang samtidig har modet til at sige til danskerne, at man tager skattelettelserne fra dem igen.

Så vil jeg superkort svare på spørgsmålet: Regeringens 2020-plan fremlægges i slutningen af marts eller først i april, og der vil man kunne se alt det der. Det er jo der, kontrasten mellem regeringen og oppositionen er, for vi lægger vores plan frem – finansieret krone til krone – nu, fordi vi gerne vil forhandle den, i modsætning til oppositionen, som har deponeret det hele i et eller andet lokale hos en fagbevægelse, hvor man ikke kan få at vide, hvad der skal stå i planen.

Kl. 13:52

**Formanden :**  
Så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:52

**Morten Bødskov (S):**

Jamen det er helt fint med temperament, og vi kan sagtens tage diskussionen på det grundlag.

En af de ting, som helt åbenlyst har været en fejl fra regeringens side, er, at de 100 rigeste danskere i år i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser. Til det må man spørge sig selv: Er det fair, når man kan opleve store besparelser på sundhedsområdet, store besparelser i hjemmehjælpen og store besparelser på vores uddannelsesområde? Er det fair? Nej, det er det ikke. Og derfor foreslår vi også, at man indfører en millionærskat, som betyder, at de folk kommer til at betale mere og bidrage mere til fællesskabet.

Hvad regeringen så ellers i sin 9-årige periode og med statsministeren som en helt central minister i hele perioden har begået af fejl, skal jeg ikke tage ansvaret for.

Det, der er behov for at få klarhed over, er punkt 1: Hvordan vil regeringen fylde hullerne ud i sin økonomiske plan? Og punkt 2:

Bliver finansieringen af det hentet via yderligere besparelser i den offentlige sektor, eksempelvis lavere ydelser til førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere? Og bliver det eksempelvis via et fast udgiftsloft over de offentlige udgifter på 26,5 pct. af bruttonationalproduktet, som vil medføre historiske nedskæringer i den offentlige sektor igen?

Det er det, regeringspartiet været ude at foreslå, og det er det, vi gerne have statsministerens svar på.

Kl. 13:53

**Formanden :**

Jeg tilstræber ikke at afbryde midt i et spørgsmål eller et svar (*Morten Bødskov (S)*): Det er pænt af formanden), men det kræver, at man har lidt disciplin og også selv forsøger at overholde taletiden. (*Morten Bødskov (S)*): Jo, men statsministeren fik 15 sekunder mere – han belønnes.)

Statsministeren.

Kl. 13:54

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Ja, lad den rene kaste den første sten. Nu holder jeg skarpt øje med uret. Der står, at der ikke er mere taletid tilbage (*Morten Bødskov (S)*): Nul, står der) – hvordan kan det være? Nu kom der så 1 minut.

Det er jo sjovt at høre termen yderligere besparelser brugt i forbindelse med en regering, der sådan set ikke har sparet, men som altså har udviklet en offentlig sektor, der gennem danmarkshistorien aldrig har været større, hvad enten man måler den nominelt i kroner og øre, eller om man måler den i forhold til andel af samfundskagen. Den har aldrig været større. Så det er jo svært at tage den der retorik om yderligere besparelser for pålydende.

Igen vil jeg sige: Vi fremlægger en 2020-plan. Det er ikke i dag, jeg fremlægger den. Men jeg har meget klart sagt og vil gerne sige det her igen, at der i den plan ikke vil indgå yderligere personskattelettelser ud over dem, som er besluttet, men som er frosset ned, og som vi gerne vil tøj op igen, og som jeg forstår at Socialdemokratiet heller ikke vil fjerne. Det er egentlig tankevækkende, at man, når man har den her enorme modstand mod skattelettelser, så ikke siger: Der er nogle skattelettelser, der slet ikke blevet givet til danskerne endnu, lad os da fjerne dem.

Hele ideen med at lave en tilbagetrækningsreform er sådan set at sikre os imod en situation, hvor vi skal have nulvækst, så langt øjet rækker.

Kl. 13:55

**Formanden :**

Tak til hr. Morten Bødskov.

Så er det fru Astrid Krag med spørgsmål til statsministeren.

Kl. 13:55

**Spm. nr. US 87**

**Astrid Krag (SF):**

Tak. Jeg tror, at vi var mange, der håbede på, da statsministeren indledningsvis tog ordet, at det var for at trykke på knappen og udskrive det valg, vi går og venter på, så danskerne kan få lov til at træffe beslutningen om, hvordan Danmark skal komme ud af krisen, og hvilken samfundsmodel vi skal have frem over, for det er jo også det, der er på spil, særlig med De Konservatives drømme om skattelettelser for langt over 30 mia. kr. Der var så ikke det, der skete.

Ud over at det blev dagen, hvor statsministeren ikke udskrev valg, blev det så også, kan jeg konstatere, dagen, hvor statsministeren hældte Nationalbankens og en perlerække af økonomers vurderinger ned ad brøttet, når det kommer til vurderingen af nulvækst og vurderingen af, hvorvidt antagelsen om, at man kan overholde nulvækst i kommunerne, er realistisk.

Man kan sige, at det også var regeringen, der som nogle af de sidste så krisen komme. Både den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, og vores finansminister har jo lagt navn til nogle fremragende citater om, at det gik strålende for dansk økonomi, ganske kort tid før den internationale finanskrisen ramte os. Så det er selvfølgelig ikke noget nyt, at man på den måde hælder autoriteters vurderinger ned ad brættet. Men jeg synes alligevel, at det er værd at notere, at statsministeren i dag har hældt Nationalbankens vurdering af, hvor meget nulvæksten kommer til at skride, ned ad brættet.

Hvis vi nu siger, at det lykkes at begrænse skredet i kommunernes budgetter, så det kun bliver på den ene procent, som regeringen selv vurderede i sin egen 2015-plan, vil der altså stadig mangle 15 mia. kr. i genopretningspakken. Jeg ved ikke, om jeg her i dag kan få statsministeren til at give mig ret i det. Det kan jeg nok ikke. Derfor vil jeg stille et spørgsmål, der er lidt mere nede på jorden.

Det er jo kommet frem i denne her uge, at det nu er kommet dertil i kommunerne, at det er folk med varme hænder-job, man fyrer. Der er blevet fyret 5.000 personer med varme hænder-job, som man kalder det. Det betyder jo, at det er de mennesker, der passer vores ældre, SOSU-hjælperne og SOSU-assistenterne, de uddannede pædagoger, som passer vores børn, og de folkeskolelærere, der jo gerne skulle sørge for, at vores børn også får den uddannelse, der gør, at vi har en velstand i fremtiden, der er blevet fyret.

Det kan jeg godt forstå at folk bliver meget bekymret over, og jeg kan også godt forstå, at folk sidder tilbage med det spørgsmål, at når nu regningen ikke er betalt, når nu genopretningspakken ikke hænger sammen, hvordan regeringen så vil sikre, at det ikke kommer til at gå yderligere ud over velfærden.

Kl. 13:57

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 13:58

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Det er et interessant spørgsmål fra et parti, der har en økonomisk politik, der hviler på hele tanken om, at man skal skaffe 15 mia. kr. ved at bede folk om at arbejde noget længere, når man ved, at det er et regnestykke, der kun hænger sammen, hvis man samtidig giver 25.000 offentligt ansatte en fyreseddel og i øvrigt afsikrer det, der ellers har været fundamentet under det danske velfærdssamfund, nemlig det, at når der er indtægtsfremgang blandt folk, der går på arbejde, sker der også en automatisk ekstra satsregulering af kontanthjælpen, folkepensionen og førtidspensionen. Det er kun, hvis man afmonterer den og i øvrigt nedlægger 25.000 offentlige stillinger, at det her regnestykke med de 12 minutter og 15 mia. kr. hænger sammen. Så er der så stadig væk tilbage at finde ud af, hvordan man vil få folk til at arbejde de der 12 minutter. Det er jo interessant.

Genopretningspakken er vedtaget, og genopretningspakken hænger sammen. Genopretningspakken handler om at indfri nogle krav til, hvordan dansk økonomi skal udvikle sig i 2011, 2012 og 2013, og vi er nu 1 måned og 9 dage inde i den første del af den her genopretningsperiode. Det er klart et kritisk punkt, om kommunerne overholder de aftaler, de har indgået med regeringen. Det har altid været et kritisk punkt, men man kan glæde sig over, at den her regering siden 2001 har været noget bedre end de socialdemokratiske regeringer i 1990'erne til at få det til at ske, men slet ikke dygtige nok. Hver gang Nyrup ville bruge 1 kr., røg der 1½ kr. oveni, hver gang regeringen Anders Fogh Rasmussen ville bruge 1 kr., røg der 1 kr. oveni. Den tid er forbi. Nu er 1 kr. 1 kr. Det har vi sådan set også sikret os ved at vedtage en lovgivning her i salen – desværre mod folkesocialisternes stemmer – som giver kommunerne en mere end almindelig stærk tilskyndelse til at overholde budgetterne. Så genopretningspakken er vedtaget.

Så er det en udfordring ude i kommunerne i øvrigt at sørge for, at man bruger ressourcerne på de varme og ikke de kolde hænder. Der vil jeg gerne tilkendegive, for jeg tror, at det er et tema, vi kommer til at vende tilbage til inden så frygtelig længe, at vi er nødt til at få gjort noget målrettet i forhold til administrationsforbruget i hele den offentlige sektor. Vi har endnu ikke fået gevinsterne hjem fra kommunalreformen. Der skal gøres noget mere der.

Kl. 14:00

**Formanden :**  
Fru Astrid Krag.

Kl. 14:00

**Astrid Krag (SF):**

Tak. Det er jo mageløst at høre statsministeren gentage gang på gang, at genopretningspakken er vedtaget. Ja, det er den jo, men siden den er blevet vedtaget, er fundamentet for den skredet. Det er det jo, når vi ser på, hvor godt det er gået med nulvæksten i kommunerne.

Når jeg kommer med en vurdering af, at kommunerne kan få mere end almindelig svært ved at leve op til en nulvækst i årene, der kommer, er det ikke noget, jeg bare står og siger. Det var jo også den vurdering, der lå i regeringens egen 2015-plan, hvor regeringen sagde, at der måtte være en vækst på 1 pct., for at det hang sammen. Det er også den vurdering, der kommer fra Nationalbanken. Det er også den vurdering, som tidligere spørger har været inde på at en perlerække af danske økonomer deler. Det gør statsministeren så ikke, og det kan man jo blive lidt bekymret over.

Så vil jeg slet ikke bruge tid på statsministerens skræmmekampagner om, hvor mange offentligt ansatte det vil koste at gennemføre vores økonomiske politik. Det er bare kontrafaktisk, og det tror jeg også godt at statsministeren ved.

Så det, jeg nu vil spørge om, er: Hvad mener statsministeren kommunerne skal gøre for at leve op til kravet om nulvækst? De har lavet lukkedage. Det får de så at vide af socialministeren at de ikke må. De har f.eks. villet privatisere veje. Det får de så at vide af trafikministeren at de ikke må. Jeg kan godt forstå, at også gode Venstrepartikolleger til statsministeren i kommunalt regi tager sig til hovedet og spørger regeringen: Hvad vil I have, at vi skal stille op med den her umulige nulvækst, som I har givet os?

Kl. 14:01

**Formanden :**  
Statsministeren.

Kl. 14:01

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Det kører jo ligesom fra to kanter, for det er nulvæksten, må jeg forstå, der er skyld i alle de her forfærdeligheder, og samtidig bliver den ikke respekteret, og der har åbenbart været et voldsomt merforbrug, som folkesocialisterne nu står og anklager os for. Det er altså nogle nedskæringer, der er sket ude i kommunerne, set i lyset af at der er brugt alt, alt, alt for mange penge. Nu må man lige finde ud af, hvilken side man vil angribe regeringen fra.

Jeg har godt forstået indvendingen, der går på, at det er et kritisk punkt at sikre, at de offentlige forbrugsudgifter ikke udvikler sig ude af takt med det, der er aftalt. Det er jeg helt enig i. Det er et kritisk punkt, uanset hvem der sidder i regering. Vi har et enormt decentralt styre i Danmark, og jeg er varm tilhænger af det, men det er også en udfordring, for når vi ret autonomt bruger mere end halvdelen af vores alle sammens penge ude i kommunerne, vil enhver regering også have brug for at sikre sig, at rammerne holdes.

Derfor er det jo tankevækkende med den her sønderlemmende kritik af, at vi har brugt for mange penge. Det er jo helt fantastisk, at vi, efter at vi nu har oplevet i 10 år, at vi år efter år skulle høre folke-

socialisternes formand sige, at der bruges for lidt, at der bliver skåret ned, nu bliver skældt ud, fordi vi har brugt for mange penge. Man giver så ikke selv noget svar på, hvordan man skal holde de her rammer. Regeringen har givet de svar. Regeringen har vedtaget en lovgivning i Folketinget, desværre ikke med spørgerens stemme, og det er der ikke noget at gøre ved, men loven gælder nu alligevel.

Kl. 14:03

**Formanden :**

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:03

**Astrid Krag (SF):**

Hvis det er svært for statsministeren at forstå, vil jeg da godt lige give en anskuelighedsredegørelse. Altså, hvad er det, der gør, at budgetterne skrider? Ja, det er jo statsministerens prestigereform, kommunalreformen. Siden den kan vi se, at antallet af medarbejdere, der sidder på kontor – de kolde hænder, som man kalder dem – er steget, at det specialiserede socialområde er steget, at specialundervisningen i steget, og hvad er det gået ud over? Jamen det er jo gået ud over de almindelige velfærdsområder, normaltillbuddene, folkeskolerne, der nu i alt for mange kommuner ligger nede under minimumstimetallet, og de 5.000, der er blevet fyret i vores folkeskoler, i vores daginstitutioner, i vores ældrepleje.

Derfor hænger den kritik, vi rejser af statsministeren og regeringen, jo lige præcis sammen, når vi siger: Kommunernes budgetter skrider, og det bliver de nødt til at få hjælp til at håndtere. Vi bliver nødt til at gå ind og se på, hvad det er, man har lagt ned over kommunerne, som øger antallet af timer på kontorerne – bureaukrati, kontrol og den slags ting, som har været en konsekvens af statsministerens prestigereform – så vi kan sikre, at der bliver råd til velfærd.

Derfor vil jeg bare lige bruge det sidste sekund til at spørge, om statsministeren kan garantere, at nulvæksten ikke bliver forlænget i 2014 og 2015, og at man, hvis den gør det, økonomi- og erhvervsministeren drømmer om, så giver kommunerne hjælp til, at det ikke går ud over velfærden, sådan som vi ser det i dag.

Kl. 14:04

**Formanden :**

Så er det statsministeren.

Kl. 14:04

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Hvilke præcise vækstrater, der bliver plads til frem mod 2020, vil fremgå af den plan, regeringen fremlægger om relativt få uger. For vi fremlægger konkrete planer i modsætning til det parti, spørgeren tilhører, som ikke fremlægger noget som helst konkret, men har nogle luftige tanker, man måske kan konkretisere efter et valg, hvis det skulle gå sådan, at man får magt, som man har agt.

Når det er sagt, vil jeg i øvrigt sige, at med hensyn til mange af de temaer, der trækkes frem her, er jeg fuldstændig enig. Det er en udfordring, at selv om vi har øget udgifterne til folkeskolen, også målt pr. elev – også målt pr. elev – har vi set en stigning i specialundervisningen, som gør, at de ressourcer, vi godt kunne ønske os var i den almindelige folkeskole, i nogen grad er blevet fortrængt.

Det skal vi gøre noget ved. Det er jo sådan set derfor, vi har fremlagt et meget, meget omfangsrigt folkeskoleudspil, der bl.a. sætter en tyk streg under at skabe en mere inkluderende folkeskole, så vi over tid får dæmpet udgifterne til specialundervisning og får løftet udgifterne til normalundervisning.

Jeg er også helt enig i det, der blev sagt om administration. Der er ingen tvivl om, at vi kommer til at tage nogle målrettede initiativer for at sikre, at vi kommer til rent administrativt at køre længere

på literen i hele den offentlige sektor, for nu at udtrykke det på den måde.

Kl. 14:05

**Formanden :**

Tak til fru Astrid Krag. Så er det fru Christine Antorini, har jeg forstået. (*Statsministeren* (Lars Løkke Rasmussen): Men er vi ikke gået ud over den afsatte tid? Timen er gået). Det er sådan, at vi slutter kl. 14.10. (*Statsministeren* (Lars Løkke Rasmussen): Nå, o.k.). Formanden læste op, og så var der de 5 minutter med statsministerens orientering, og derfor er det rent faktisk sådan, at det går til kl. 14.10.

Derfor er det nu fru Christine Antorini. Og det kan godt være, at det kommer til vare i 1-2 minutter længere, men det har været svært at begrænse medlemmernes vejtrækning – vejtrækningen går jo med i taletiden, og det er man nødt til at acceptere.

Det er fru Christine Antorini med et spørgsmål til statsministeren inden for taletiden. Værsgo.

Kl. 14:06

**Spm. nr. US 88**

**Christine Antorini (S):**

Tak. Vi bøjer os så for formandens dom, efter at vi alle sammen havde pakket vores papirer ned og retsordføreren var på vej op på talerstolen. Men tak, fordi jeg fik mulighed for at stille mit spørgsmål her på falderebet.

Det har været interessant at høre den debat, der har været her, om regeringens økonomiske plan. Der er noget, som vi, der arbejder inden for uddannelsessektoren, er rigtig meget optaget af. En ting er at diskutere efterlønsnedskæringer osv., som regeringen har med som en del af sin langsigtede økonomiske plan, men det er jo noget, der skal ske på sigt, fordi der på sigt er brug for flere hænder på arbejdsmarkedet. Det, der er problemet lige præcis her og nu, er, at arbejdsløsheden stiger. Der er mange unge, som kunne tænke sig at få en uddannelse, og som der ikke er pladser til, og der er rigtig mange unge, som kunne tænke sig en praktikplads. Der er i øjeblikket 7.000 unge, der mangler en praktikplads, som de ikke kan få, fordi arbejdsgiverne er i dyb krise. De har ikke ordrer nok i bogen, de fyrer medarbejdere og har ikke mulighed for at oprette praktikpladser til de unge.

Hvis man kigger på tallene for, hvad der er sket, siden krisen trådte ind i løbet af 2008, må man sige, at det godt nok ikke ser særlig opløftende ud i forhold til beskæftigelsen. For det er jo rent faktisk sådan, at beskæftigelsen er faldet med 200.000 medarbejdere, siden krisen indtrådte i 2008. Ledigheden er steget med yderligere 80.000. Langtidsledigheden er steget gevaldigt, nemlig med 230 pct. Der er 54.000, der er langtidsledige nu, og hvis vi kigger på ungdomsledigheden, må vi sige, at det bestemt heller ikke ser godt ud der. Den er nemlig fordoblet i løbet af de her par år, sådan at der var 16.000 unge ledige og det nu er blevet til 39.000 unge ledige.

Så det er situationen: Vi mangler job. Hvad vil regeringen gøre ved det? Det kan en efterlønsreform jo ikke gøre noget ved. Der skal skabes job og uddannelsespladser nu.

Kl. 14:08

**Formanden :**

Statsministeren.

Kl. 14:08

**Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Det er jeg helt enig i. Må jeg ikke først kvittere for et par ting: først den her rimelige iagttagelse af, at det er på sigt, at vi øger arbejdsudbuddet, når vi fjerner efterlønnen. Det står i modsætning til dem, som vil have, at vi skal arbejde 12 minutter mere i morgen, altså som vil øge arbejdsudbuddet i morgen, og som man kan spørge: Hvor

skal de mennesker dog arbejde i morgen? Regeringen har altså en plan om, at vi med start om 4 år langsomt begynder at øge arbejdsudbuddet. Jeg vil gerne kvittere for det.

Jeg også gerne kvittere for, at arbejdsløshed og krise bliver koblet sammen, for resten af debatten har ellers efterladt mig med det indtryk, at det var skattelettelser og arbejdsløshed, der var koblet sammen. Altså, man må forstå, at altings årsag er nogle ufinansierede skattelettelser, og derfor må man jo tro, at det er de ufinansierede skattelettelser, der har genereret en eller anden arbejdsløshed. Så tak for erkendelsen af, at der trods alt også er en økonomisk krise, der måske har skabt noget arbejdsløshed. Det er der, og den er for høj. Det hører dog med til historien, at hvis man ser på de sidste 20 år, kan man se, at der kun er 4 år, hvor arbejdsløsheden var lavere, end den var sidste år, og det var de 4 år, der førte op til sidste år, nemlig 2009, 2008, 2007 og 2006. På intet tidspunkt ellers har arbejdsløsheden været lavere.

Det rokker ikke ved, at der skal gøres noget. Det er sådan set også derfor, at regeringens genopretningspakke rummer, at selv om vi skal konsolidere, skal vi finde flere penge til uddannelse. Det er præcis også derfor, vi i år på statens område bruger 2 mia. kr. mere på uddannelse, end vi gjorde sidste år. Det er jo forudsætningen for, at vi kan tage flere ind på ungdomsuddannelserne og på universiteterne, og det er også forudsætningen for, at jeg nu kan stå og glæde mig over, at der aldrig nogen sinde har været så mange, der har været i gang med at tage en ungdomsuddannelse, som tilfældet er netop nu. Det er også det, der har gjort det muligt, at vi har kunnet forbedre praktikpladsordningerne, og at vi helt aktuelt kan se, at der er en positiv udvikling i gang.

Den sidste ting, jeg vil sige, når der nu bliver sagt, at arbejdsløsheden stiger, er, at jeg har et billede af, at arbejdsløsheden er ved at flade ud, og at jeg har en klar forventning om, at vi, som 2011 skridder frem, vil se, at arbejdsløsheden falder.

Kl. 14:10

#### **Formanden :**

Fru Christine Antorini. Og det er så sidste spørgsmål til statsministeren, der bliver givet her. Der er 1 minut.

Kl. 14:10

#### **Christine Antorini (S):**

Jeg vil da gerne kvittere for, at statsministeren roste os for, at vi anerkendte, at der var brug for flere hænder på sigt. Jeg er til gengæld lidt ærgerlig over, at statsministeren så ikke vælger at gå lige så konstruktivt ind i forhold til Socialdemokraterne og SF's forslag om at arbejde 12 minutter mere. For statsministeren ved jo godt – og det kan jeg se på statsministerens smil – at det er noget, der skal forhandles med arbejdsmarkedets parter, og at det derfor også er noget, der skal træde i kraft på det tidspunkt, hvor krisen svinger, og hvor der er brug for flere hænder på arbejdsmarkedet. Derfor er det en del af S og SF-planen, at der skal skabes vækst og uddannelse her og nu. Der skal investeres i job og uddannelse. En række økonomer har også peget på, at efterlønsreformen intet gør for den ledighed, som jeg opridsede tallene for, eller det, at der mangler uddannelsespladser og praktikpladser her og nu.

Derfor vil jeg bede statsministeren om at være meget præcis, med hensyn til hvordan regeringen vil skabe flere job nu. For det, der er problemet med de nedskæringer, der sker i øjeblikket, er jo, at der bl.a. ude i kommunerne bliver fyret rigtig mange folk, og derfor skylder statsministeren et godt svar på, hvordan regeringens initiativer har skabt job her og nu.

Kl. 14:11

#### **Formanden :**

Så slutter statsministeren af. Værsgo.

Kl. 14:11

#### **Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Det kan man ikke svare udtømmende på på 1 minut, men helt grundlæggende handler det jo om at skabe de rammebetingelser, der gør, at vi kan få gang i den private jobskabelse igen. For det er der, vi har tabt arbejdspladserne; det er jo ikke i den offentlige sektor. Vi har tabt i omegnen af 175.000 arbejdspladser på det private arbejdsmarked, og det er dem, vi skal have igen. Det er ikke, fordi det at være ansat i den offentlige sektor ikke er godt nok – det er jeg jo selv – men fordi velstanden helt grundlæggende kommer af, at vi har private arbejdspladser, som genererer velstand i vores samfund. Det handler om at føre en sund økonomisk politik og ikke gamble med fremtiden, sådan som oppositionen lægger op til med fluffy planer, som efterlader et indtryk af, at tingene ikke hænger sammen, med risiko for, at renten går i vejret, og at investeringsklimaet bliver dårligt. Det er først og sidst forudsætningen.

Så handler det selvfølgelig om at gøre noget mere på de områder, hvor vi har nogle kernekompetencer. Lad mig nævne ét område, nemlig hele det grønne område, hvor regeringen inden længe kommer med et udspil, der følger op på Klimakommissionens anbefalinger. Det er klart et område, hvor der er mulighed for at slå i hvert fald to fluer med et smæk, nemlig ved på den ene side at gøre noget for energieffektivitet, noget positivt med hensyn til klimaforandringer m.v. og på den anden side at understøtte nogle kompetencer, vi har i dansk erhvervsliv, som allerede nu og også på sigt kan generere job. Men det er jo ikke udtømmende svar, for det kan man ikke give inden for 1 minut.

Kl. 14:13

#### **Formanden :**

Tak til fru Christine Antorini og tak til statsministeren for deltagelse i spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

#### **2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).**

Kl. 14:13

#### **Formanden :**

Det første spørgsmål er stillet til justitsministeren af fru Anne Baastrup.

Kl. 14:13

#### **Spm. nr. S 1086**

1) Til justitsministeren af:

#### **Anne Baastrup (SF):**

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hans ressortområde?

#### **Formanden :**

Værsgo til fru Anne Baastrup med spørgsmålet.

Kl. 14:13

#### **Anne Baastrup (SF):**

Mener ministeren, det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hans eget ressortområde?

Kl. 14:13

#### **Formanden :**

Det er så justitsministeren.

Kl. 14:13

**Justitsministeren (Lars Barfoed):**

Til tider efterlades man med en fornemmelse af, at spørgsmål er stillet mere for at få lov til at stille spørgsmålet end for egentlig at høre svaret. Og jeg står lidt med den fornemmelse her, men jeg vil alligevel gerne give et svar. Jeg kan i hvert fald sige, at vi ikke har fundet besparelser for 35 mia. kr. i Justitsministeriet på nuværende tidspunkt, og det kommer vi heller ikke til. I det hele taget vil jeg godt gøre opmærksom på, at det her og nu drejer sig om, at vi skal have lukket det hul, vi kan se der er i den offentlige økonomi i 2020, og det er det, der er regeringens og Folketingets store udfordring, nemlig at vi lægger en plan frem til 2020, der sikrer, at vi samlet set kan finde de 45-50 mia. kr., der skal til, for at der bliver balance i den offentlige økonomi i 2020. Vi har fundet en stor del af pengene med genopretningspakken, og nu fremlægger regeringen så, som statsministeren i øvrigt har været inde på for lidt siden, en 2020-plan om kort tid, og den skal så være grundlag for forhandlinger med Folketingets partier. Det er sådan set det, vi koncentrerer os om nu.

Så er det rigtigt, at vi i Det Konservative Folkeparti, som jeg er medlem af ud over at sidde i regeringen, er meget optaget af at lette skattetrykket i Danmark, for vi er vel verdens hårdest beskattede land. Derfor vil vi gerne på sigt arbejde for, at vi får gennemført skattelettelser. Vi har fået lettet skatten på arbejdsindkomster i den her regerings tid. Det har Det Konservative Folkeparti arbejdet hårdt på, det er lykkedes, men vi vil gerne videre, for vi synes, at skattetrykket i det her land er for højt. Så det vil vi gerne på længere sigt opnå, men det er ikke lige den udfordring, vi står foran her og nu.

Kl. 14:15

**Formanden :**

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:15

**Anne Baastrup (SF):**

Nu har der været mange udmeldinger fra både den forhenværende formand for De Konservative og den nuværende om, at det ville være rigtig, rigtig godt, hvis vi fjernede efterlønnen, for så ville der være plads til skattelettelser. Så har jeg forstået, at De Konservative har trukket det lidt tilbage, at den der sammenhæng i hvert fald helst ikke må komme alt for meget frem.

Men når nu den nuværende politiske ordfører for Det Konservative Folkeparti siger, at målet er at slanke den offentlige sektor, så spørger jeg: Hvor inden for justitsministerens område kan man bidrage – ikke finde dem alle sammen, men bidrage – til at slanke den offentlige sektor, således at man samlet får slanket den offentlige sektor for 35 mia. kr.? Der må være en grund til, at fru Carina Christensen går ud og siger det her, siger, at det er De Konservatives mål, og så må justitsministeren som ansvarlig minister jo også kunne stå på mål for, hvor det så er, at han kan se – ikke endnu måske, men så om 5 år – hvor mange politifolk vi skal have, hvor mange fængsler vi skal have lukket, eller hvad?

Kl. 14:16

**Formanden :**

Justitsministeren.

Kl. 14:16

**Justitsministeren (Lars Barfoed):**

Jeg er sikker på, at repræsentanter for folkesocialisterne løbende i de kommende uger og måneder vil blive ved med at forsøge at gentage urigtigheden, men nu skal jeg alligevel prøve at slå fast en gang for alle, i hvert fald for fru Anne Baastrup, at de penge, vi finder ved at fjerne efterlønsordningen, skal bruges til at skabe balance i den offentlige økonomi. De skal ikke bruges til skattelettelser – de skal ik-

ke bruges til skattelettelser! Nu håber jeg, det er sagt klart og tydeligt. Men vi har et mål i Det Konservative Folkeparti om skattelettelser på længere sigt.

Når den konservative politiske ordfører har været ude med den melding, som giver anledning til spørgsmålet her om de 35 mia. kr., så er det, fordi fru Carina Christensen har peget på, at vi i det mindste må kunne nå et skattetryk svarende til det svenske. Det svarer så til 35 mia. kr. De kan jo findes på flere måder. De kan findes ved at slanke den offentlige sektor, effektivisere, de kan også findes ved at øge væksten i den private sektor, for det vil jo også bidrage til et provenu til statskassen.

Så der er mange måder at gøre det på. Det er sådan, at vi har sat os et mål, men vi har ikke nogen som helst konkrete finansieringsanvisninger, for vi koncentrerer os først og fremmest om det, som er 2020-planen.

Kl. 14:18

**Formanden :**

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:18

**Anne Baastrup (SF):**

Jeg har forstået, at den konservative leder har trukket den gamle annonce tilbage med: Det var godt, vi fik fjernet efterlønnen, for så blev der plads og råd til skattelettelser. Fair nok, man skal have lov til at lægge sin nye linje, når man tiltræder. Men det, jeg så bare beder om, er at få at vide: Hvor er det så, man vil lave besparelserne? Skal dagpengemodtagerne miste 40.000 kr. i dagpenge? Er det kontanthjælpsmodtagerne, der skal miste 28.000 kr.? Eller er det den offentlige sektor, der skal spare 45.000-90.000 stillinger? Hvor er det, man forestiller sig at det skal ske? Det vil jeg bare godt have at vide. Og hvordan kan justitsministeren bidrage med, at det kan blive udfoldet på ministerens eget område?

Kl. 14:18

**Formanden :**

Justitsministeren.

Kl. 14:18

**Justitsministeren (Lars Barfoed):**

Jeg ved ikke, hvad det er for en annonce, fru Anne Baastrup har set. Jeg har i hvert fald ikke set nogen annoncer, og slet ikke nogen annoncer fra Det Konservative Folkeparti, som beskæftiger sig med en sammenhæng mellem efterløn og skattelettelser. Vi vil gennemføre en reform, som betyder, at vi fjerner efterlønsordningen, for det er jo helt tosset, at vi i en tid, hvor vi kan se at vi i de kommende årtier kommer til at mangle arbejdskraft i det her land, betaler folk for at gå tidligt på pension, når samfundet har brug for det modsatte. Vi har brug for at øge arbejdsudbuddet, og vi har brug for at få balance i den offentlige økonomi. Og det vil den tilbagetrækningsreform, som regeringen har fremlagt, kunne gøre.

Et helt andet spørgsmål er så skattelettelser og finansieringen af dem på længere sigt. Det vender vi tilbage til, når tiden er inde til det. Og der har jeg ikke nogen spareforslag på Justitsministeriets område på nuværende tidspunkt, der skal bidrage til det. Men det skal vi nok vende tilbage til, når tiden er inde.

Kl. 14:19

**Formanden :**

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:20

**Anne Baastrup (SF):**

Det, jeg så kan forstå, er, at inden for justitsministerens område kommer der ikke besparelser. Så er det, jeg må spørge: Hvor er det

så inden for den offentlige sektor, vi skal forvente at der kommer besparelser, hvis man skal slanke den offentlige sektor? Eller: Hvad er det for nogen overførselsindkomster, der skal skæres ned? Eller: Hvad er det for en brugerbetaling, der skal i gang eller sættes op?

Der må være en eller anden form for overvejelse hos De Konservative om, hvad det er for en retning, man går i, når man lægger op til skattebesparelser på 35 mia. kr.

Kl. 14:20

**Formanden :**  
Justitsministeren.

Kl. 14:20

**Justitsministeren (Lars Barfoed):**

Nu har jeg egentlig altid set det sådan, at spørgetiden her om onsdagen er til at stille ministrene spørgsmål om ting og sager, der foregår inden for deres ressortområde. Det er selvfølgelig altid muntert med en rask politisk diskussion, og det kan vi da godt bruge tiden på her, så der vil jeg bare endnu en gang sige, at vi er verdens højest beskattede land og har vel den største offentlige sektor i verden, og så er det da meget naturligt, at et borgerligt konservativt parti siger: Vi må kunne reducere skattetrykket og den offentlige sektor på længere sigt, sådan at vi fremstår som et mere konkurrencedygtigt samfund, hvor den private sektor til gengæld får muligheder for at vokse og tjene penge til os alle sammen. Det vil jo give et provenu, der giver os mulighed for på sigt at lette skatten. Og så kan vi helt sikkert også finde måder at indrette os på med den offentlige sektor, så vi sparer penge, f.eks. ved at målrette ydelserne mere til de svage i samfundet og sige, at dem, der har penge nok, og kan klare sig selv, også må klare sig selv, for hvorfor skulle de ikke det? Og så kan vi koncentrere os om at give til dem, der virkelig har behov for det og ikke kan klare sig selv.

Sådan nogle omlægninger kan også bidrage til at lette skattetrykket.

Kl. 14:21

**Formanden :**  
Tak til fru Anne Baastrup og tak til justitsministeren.

Så er der et spørgsmål til udenrigsministeren, og det er stillet af hr. Frank Aaen.

Kl. 14:22

**Spm. nr. S 1097**

2) Til udenrigsministeren af:

**Frank Aaen (EL):**

Har regeringen ændret holdning til Mubaraks forbliven på magten frem til september 2011?

**Formanden :**  
Værsgo til hr. Frank Aaen.

Kl. 14:22

**Frank Aaen (EL):**

Har regeringen ændret holdning til Mubaraks forbliven på magten frem til september 2011?

Kl. 14:22

**Formanden :**  
Udenrigsministeren.

Kl. 14:22

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at regeringen ikke har ændret holdning til det spørgsmål. Jeg vil gerne gentage, hvad regeringen har sagt ved adskillige lejligheder gennem de sidste par uger, nemlig at det ikke tilkommer Danmark at beslutte, hvem der skal lede Egypten;

det er op til Egyptens befolkning. Det afgørende for os er, at der sker en udvikling i retning mod demokrati og respekt for menneskerettigheder, og vi ser det helst som en fredelig, en glidende og en veltilrettelagt proces, hvor det undgås, at udviklingen løber af sporet, og at der opstår kaos og anarki, som der desværre har været eksempler på.

Jeg har samtidig noteret mig, at mange af de demonstranter, der fortsat demonstrerer, fortsat kræver Mubaraks afgang nu og ikke ved et valg om 6 måneder. Jeg vil opfordre regimet til at lytte til demonstranterne og gå i dialog med dem.

Når det er sagt, finder jeg også, at den udvikling, der har fundet sted, herunder ikke mindst vold mod fredelige demonstranter og overgreb på vestlige journalister, yderligere har sået tvivl om, hvorvidt Mubarak i praksis vil være i stand til at stå i spidsen for en overgangsproces. Det kræver en leder, der har legitimitet i befolkningen.

Kl. 14:23

**Formanden :**  
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:23

**Frank Aaen (EL):**

Tak for svaret. Jeg synes trods alt, jeg kunne se en vis udvikling i retning af mere usikkerhed, med hensyn til om Mubarak er i stand til at stå for den glidende overgang. Det synes jeg er helt berettiget, når vi har set, hvordan Mubaraks bøller har angrebet demonstranterne i Kairo og har gjort det i andre af Egyptens store byer.

Derfor underer det mig stadig væk, at regeringen ikke går skrappe ud, når vi nu kan se, at det eneste krav, der samler alle demonstranterne, er, at Mubarak skal gå af, og når den eneste grund til, at Mubarak ikke går af, er, at han ønsker at sikre en overgang, hvor han styrer og regimet kan overleve. Nu hørte jeg godt nok en lille forbedring, det anerkender jeg, men jeg forstår ikke, at man alligevel ikke går skrappe ud og opfordrer Mubarak til at gå af.

Selvfølgelig skal den danske regering ikke bestemme, hvem der skal være leder i Egypten, men når vi nu har støttet Mubarak, og vores store allierede, USA, endnu mere har støttet Mubarak og gjort det med militæret igennem årtier, var det så ikke på tide, at Vesten tog sig sammen og sagde: Mubarak, jo hurtigere du går af, jo nemmere og jo sikrere er det, at vi får en fredelig overgang til demokrati. For det, vi ser nu, er jo i virkeligheden nok den største fare for, at der kommer uro, og at der kommer flere blodsudgydelser.

Kl. 14:25

**Formanden :**  
Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg synes, det væsentlige både set med Danmarks øjne og med EU's øjne – vi har jo gjort rigtig meget for også at stå sammen i EU om det pres, vi lægger på det egyptiske regime – netop er at få sagt, at det er nu, der er behov for reformer. Så sent som i fredags valgte EU's stats- og regeringschefer at komme med et meget, meget klart budskab til det egyptiske regime om, at det ikke nytter noget, at man sidder på hænderne og venter i månedsvis på at nå frem til nogle forslag. Det er nu, man må sætte sig ned og sætte et arbejde i gang, der bl.a. kan være med til at skabe rammerne om en ny forfatning, men altså også sikre en proces, der leder hen imod demokrati, herunder en proces, der faktisk gør det muligt, at der også er andre politiske partier, der kan komme på banen og være en del af den demokratiske valgproces, når den dag kommer.

Der tror jeg, at det bedste, vi kan gøre lige nu, bl.a. også er økonomisk at være med til at understøtte civilsamfundene og den demokratiproces, der skal udvikle sig nu frem mod et frit og fair valg. Jeg



er glad for, at hr. Frank Aaen også meget klart understreger, at det ikke er Vestens opgave at bestemme, hvem det er, der skal lede Egypten; det må være den egyptiske befolkning selv.

Kl. 14:26

**Formanden :**

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:26

**Frank Aaen (EL):**

Jo, men det er Vestens opgave – Vesten, som har støttet Mubarak i årtier – når man har set, hvordan demonstranter på gaden samler gummikugler og tåregasgranater op og holder dem op foran fjernsynskameraerne og siger: Her står »Made in USA«. Det er jo præcis, fordi vi har ansvaret for, at Mubarak har kunnet sidde så lang tid, at vi nu også har et ansvar for at sige, at nu er det nok. Og der er det ikke nok at appellere til Mubarak for at få sat gang i en proces, for vi ved jo, at den proces kun går ud på at beskytte regimet, så længe det er Mubarak, der sidder i spidsen for det.

Helt ærligt, er vi ikke enige om, vil jeg spørge ministeren, at den, der er dårligst til at indføre demokrati i et land, er diktatoren, og at det første skridt til en demokratisk proces, der er reel, derfor er, at diktatoren går af, og at det er det, vi skal, om jeg så må sige, hjælpe ham til at indse?

Kl. 14:27

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det sidste spørgsmål har jeg svaret på, og der tror jeg desværre ikke at vi kan blive enige. Men jeg deler jo fuldstændig hr. Frank Aaens analyse af, at et af de store problemer, også for det siddende regime, er, at man ikke er i stand til at håndtere fredelige protester. Vi kan kun på det skarpeste tage afstand fra, at demonstranter bliver angrebet af politifolk, af selvbestaltede militser eller militær, eller hvem det nu er, der angriber dem. For det kommer nok fra mange forskellige fronter. Man angriber fredelige demonstranter, men der skal være plads til fortsat at kunne demonstrere og gøre det frit. Man har forsamlingsfrihed.

Vi må også på det skarpeste tage afstand fra de begrænsninger, der har været i ytringsfriheden. Man har lukket internettet og en overgang lukket Al-Jazeera, fordi man var utilfreds med, at tv-kanalen sendte kritiske billeder fra Egypten. Det er selvfølgelig helt og aldeles uacceptabelt. Det skal vi protestere imod.

Så vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at det forhold, som jeg kan sige at skiftende danske regeringer har haft til Egypten, har været et forhold, der har været præget af kritisk dialog. Det er jo ikke sådan, at vi ikke har sagt til det egyptiske regime, sagt til den egyptiske udenrigsminister, som jeg mødtes med i oktober, at menneskerettighederne er noget, vi er optaget af, og at vi er optaget af, at det egyptiske samfund bevæger sig i en anden og bedre retning.

Kl. 14:28

**Formanden :**

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:28

**Frank Aaen (EL):**

Men det ændrer jo ikke ved, at alle og enhver har betragtet Mubarak som allieret med Vesten; at alle og enhver med god grund og med rette har betragtet Mubarak som den bedste leder til at sikre Vestens interesser i Egypten og i hele området. Egypten blev set som det land, som skulle hjælpe Israel, på trods af at Israel har undertrykt pa-

læstinenserne og bliver ved med at gøre det. Og Egypten blev set som det land, der skulle prøve at holde lidt styr på regionen.

Mubarak er Vestens klient, har fået penge af Vesten, har fået våben af Vesten, har på alle måder været anerkendt af Vesten. Og selv om det er korrekt, at vi også har støttet demokratiinitiativer i Egypten, så ser vi jo nu, at svaret på opfordringerne, som også den danske regering er kommet med sammen med EU og USA, jo er modsvaret af, at regimet har strammet sikkerhedsbetingelserne igen og sagt, at nogle af de love, der kan være med til at regulere demonstrationer, opretholder man, og man vil også anvende dem.

Det er derfor, vil jeg sige til udenrigsministeren, at jeg ikke forstår, at man ikke tager det skridt, der hedder at sige: Mubarak, du bør gå af!

Kl. 14:30

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:30

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg som sagt mener, at det er noget, som den egyptiske befolkning må tage stilling til. Jeg synes måske, at hr. Frank Aaen forsøger at give et noget fortegnet billede af Vestens tilgang til Egypten. Jeg anerkender fuldt ud, at Egypten igen en meget lang årrække af mange vestlige lande, også Danmark, har været anset som et stabilt anker i en meget ustabil region, og ikke mindst har Egypten jo haft en ganske positiv indflydelse på fredsprocessen ved at lave en fredsaftale med Israel, ganske som Jordan også spillede en konstruktiv og en positiv rolle. Man fortjener bestemt anerkendelse for, og man har været med til at sikre en stabilitet på præcis det område.

Jeg må også sige til hr. Frank Aaen, at det altså ikke er sådan, at man ikke samtidig også har ført en kritisk dialog og en menneskerettighedsdialog bl.a. med Egypten om de udfordringer, som det egyptiske samfund har stået over for. Det er bl.a. også derfor, at vi fra dansk side har valgt at støtte forskellige organisationer, som vi ønsker skal komme til at stå stærkere i det egyptiske samfund. Vi har støttet ungdomsorganisationer, og derfra kommer jo nogle af de unge mennesker, vi nu har set være ude at demonstrere for at få mere demokrati. Vi har støttet menneskerettighedsforkæmpere, og vi vil fortsat støtte den fri presse og sikre, at pressen kan få lov at virke og også udstille regimet og udtale kritik, som en fri presse skal gøre.

Kl. 14:31

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Tak til spørgeren og udenrigsministeren. Så er det spørgsmål sluttet.

Vi går til spørgsmål 3, og det er igen et spørgsmål til udenrigsministeren, og det er stillet af hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 14:31

**Spm. nr. S 1099**

3) Til udenrigsministeren af:

**Frank Aaen (EL):**

Hvilke konsekvenser har begivenhederne i Tunesien og Egypten i forhold til regeringens udenrigspolitik og handelspolitik i forhold til andre diktaturstater?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Værsgo.

Kl. 14:31

**Frank Aaen (EL):**

Hvilke konsekvenser har begivenhederne i Tunesien og Egypten i forhold til regeringens udenrigspolitik og handelspolitik i forhold til andre diktaturstater?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Det er ministeren.

Kl. 14:32

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen selvfølgelig kontinuerligt overvejer at tilpasse sin udenrigs- og handelspolitik over for andre lande, herunder også ikkedemokratiske regimer, for at varetage Danmarks interesser på den bedst mulige måde; det gør vi bl.a. i vores samarbejde med vores EU-partnere.

Jeg mener ikke, at det internationale samfund fungerer ad isolationens vej, men derimod ved dialogens vej. Vi er ganske enkelt nødt til at finde måder at leve sammen med andre lande på, også selv om vi måske ikke bryder os om den styreform, de nu engang har indrettet sig med. I en foranderlig og globaliseret verden er det nødvendigt at samarbejde bredt og at indgå i tæt dialog, også med ikkedemokratiske regimer.

For mig at se er der to parallelle spor, vi skal forfølge. Vi skal have en kritisk dialog, som jeg også sagde til hr. Frank Aaen før, med de ikkedemokratiske regimer, samtidig med at vi støtter civilsamfundskræfternes arbejde nedefra, bl.a. med at sikre respekt for menneskerettighederne. Det er den tilgang, vi har haft til bl.a. Egypten og Tunesien, men også til en lang række andre lande. Det er jo netop igennem dialogen og den gensidige interaktion – det være sig handel, udveksling og samarbejde – at vi kan søge at trække udviklingen i en mere demokratisk retning med efterlevelse af de universielle værdier.

Men EU må selvfølgelig også lære af det, der er sket i flere arabiske lande, og jeg tror på, at EU's naboskabspolitik må gentænkes. Jeg lægger vægt på, at EU i højere grad målretter programmerne til de regimer, der skaber fremskridt, og som lytter til deres befolkning. Det skal kunne betale sig for de lande, der nyder godt af EU's naboskabsprogrammer at gøre en ekstra indsats for at gennemføre demokratiske reformer. Det skal også kunne betale sig for de lande, der kan dokumentere, at menneskerettighederne bliver forbedret. Vi vil også fra dansk side arbejde for, at EU øger støtten til civilsamfundsorganisationerne, og det er noget af det, jeg mener vi kan lære af den bevægelse, der er startet med de folkelige opstande i både Tunesien og Egypten.

Kl. 14:34

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:34

**Frank Aaen (EL):**

Tak for gentænkningen af forholdet til de her lande og også tak for, at der er et klart tilsagn om, at man skal støtte de kræfter, som prøver at opbygge demokrati, i det hele taget civilsamfundet. Jeg ser meget frem til, at vi får en diskussion om det her i Folketinget så hurtigt som muligt – om, hvad det er, der kan forbedres, om jeg så må sige, på det område under inspiration af det, der skete i Tunis, Tunesien, og i Egypten.

Sagt med al ære og respekt for de programmer, vi har haft kørende, så er der ingen tvivl om, at det, der har forandret udviklingen i hele regionen, jo er, at menneskene gik på gaden – først i Tunis og bagefter i Egypten. Det er jo de bevægelser, vi ser i øjeblikket, og aktuelt altså den bevægelse, vi ser i Egypten, der skaber håb for millioner og atter millioner af mennesker, som i dag lever under despotiske styre. Og det var derfor, at jeg var lidt opmærksom på det andet.

For der er ingen tvivl om, at den mest effektive støtte til civilsamfundene – i Syrien, i Yemen, i Saudi-Arabien, i Marokko, i alle

de lande, hvor der er åbenlyse problemer – på den korte bane er den mest effektive inspiration og styrke til de landes folkelige bevægelser, der ønsker demokrati, jo, at der sker noget i Egypten.

Hvis Egypten vælter Mubarak, vil der ske en meget stærk opblomstring af demokratibevægelser i resten af regionen. Og det er derfor, vi er så bekymrede for – og derfor, at jeg et par gange i træk har rejst det over for ministeren og også har gjort det i Det Udenrigspolitiske Nævn – at hvis det skulle lykkes Mubarak at ride den her storm af, og han altså har flere måneder til at gøre det og sørge for, at det er hans egne folk, der kommer i stedet for ham selv, vil det være en enorm skuffelse for alle menneskene i hele regionen.

Derfor er spørgsmålet igen: Hvad kan vi gøre for at skubbe på, for at der kommer et resultat ud af demokratibevægelsen i Egypten, sådan at det kan inspirere folk i resten af regionen?

Kl. 14:36

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren for at svare.

Kl. 14:36

**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg faktisk også glæder mig over, at det er befolkningen selv, der har presset på, for at der skal ske reformer. Jeg tror, at hvis det var Vesten, der var kommet uden den befolkningsmæssige opbakning og havde sagt, at man nu skulle gøre sådan og sådan, ville det blive misopfattet af en meget stor del. Hvis vi f.eks. gik ud og pegede på, at en bestemt person lige pludselig skulle lede Egypten, ville det de facto være det samme som at give den person et dødslys, for man ville sige: Det er bare en af Vestens lakajer, der nu skal sættes ind, det er ikke en, vi selv ønsker skal sidde på posten.

Derfor tror jeg, at det er meget vigtigt, at den bevægelse, vi oplever, er en, der er folkeligt forankret, og er en, som befolkningen selv føler et meget, meget stort medejerskab af, når den så skal udmønte sig i demokratiske reformer.

Jeg tror også, det er vigtigt at få sagt til hr. Frank Aaen, som er meget optaget af Mubarak, at personen Mubarak jo ikke er forskellen på demokrati og ikkedemokrati. Jeg tror, at forudsætningen for, at Egypten udvikler sig i en demokratisk retning og på den måde kan være en inspiration for mange andre lande i regionen, faktisk er, at der bliver sat en proces i gang nu, som så også kan sikre et fair og frit valg, herunder muligheden for, at flere partier kan opstille, og at der er institutioner, der understøtter demokratiet efterfølgende. Det er en meget stor proces, man sætter i gang der, og som vi skal være med til at understøtte.

Kl. 14:38

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:38

**Frank Aaen (EL):**

Det skal vi naturligvis, og jeg må igen sige: Vesten skal ikke udpege, hvem der skal være leder i noget land, men Vesten kan sige, at man ikke støtter en despot. Det er jo noget andet, for det er jo at sige, at vi vil af med diktatoren, for at folket kan komme til at vælge deres egen leder. Derfor med det konkrete spørgsmål, hvor vi diskuterede Mubarak, kan vi så være sikre på, at Vesten, in casu Danmark, altså NATO, som vi har indflydelse på, ikke indgår nye aftaler med diktatorer, der kan misforstås af befolkningerne, som om vi fortsat støtter dem?

Jeg vil godt nævne to konkrete lande, men jeg vil godt have en generel garanti for, at vi selvfølgelig ikke kan støtte diktaturer i den situation, vi står i i øjeblikket, hvor tingene er under udvikling. Vi indgår ikke nogen fiskeriaftale med Marokkos styre, som kan misop-

fattes som værende støtte til Marokko på trods af deres undertrykkelse af befolkningen i Marokko og i Vestsahara, som de har besat, og det er oven i købet Vestsaharas fisk, de vil indgå aftale med EU om.

Kl. 14:39

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:39

**Udenrigsministeren** (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at der er blevet stillet et skriftligt spørgsmål om Marokko, og den diskussion om fiskeriaftaler vil jeg ikke gå ind i nu.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det tilsagn, som jeg kan give, og som jeg ved at der er opbakning til, ikke kun bredt her i Folketinget, men er noget, der er opbakning til fra hele EU's side – jeg kan ikke tale på vegne af NATO, men på vegne af EU, hvor jeg netop har været til rådsmøde – er, at der vil være et meget, meget stort fokus og en insisteren på, at der skal leveres på reformdagsordenen i Egypten, altså en demokratisk reformdagsorden, der betyder, at den proces, der skal lede frem til frie og fair valg, også har en legitimitet i sig og en folkelig forankring. Det vil vi fortsat blive ved med at sige med klar og høj røst til regimet og med højere og højere røst, hvis de ikke lytter til det, vi har sagt, for jeg mener, at det er den bedste måde, vi kan understøtte de fredelige, demokratiske kræfter, der lige nu efterlyser, at den demokratiproces bliver sat i gang. Den skal sættes i gang.

Kl. 14:40

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:40

**Frank Aaen** (EL):

Nu talte jeg ikke om Egypten. Jeg var sådan set gået til andre lande i regionen.

Altså, hvis vi mener alvorligt, at der skal være en demokratiproces, og vi ønsker, at den spreder sig fra Tunesien til Egypten til resten af regionen, kan det jo ikke nytte noget, hvis EU i morgen underskriver en aftale om, at Marokko kunne tjene en masse penge ved, at vi køber nogle af Vestsaharas fisk af Marokko. Det går jo ikke.

Lad mig tage et andet eksempel. Hvornår kommer der et klart signal til Saudi-Arabien om, at på trods af vores store olieinteresser i det land ønsker vi en demokratiproces? Hvornår kommer der et klart krav om, at de må sætte gang i at stoppe undertrykkelse og tortur? Altså, hvornår får kvinder lov til at køre bil i Saudi-Arabien? I stedet for at sende vores kongehus ned for at deltage i begravelsen, når en prins dør, hvornår siger vi så, at det er slut med det styre, at det også må vænne sig til demokratisk udvikling, i stedet for at vi bare bliver ved med at sige, at det er vores bedste venner, og de har mest olie i hele verden, og derfor er vi gode venner med dem? Der skal skiftes kurs. Det er jo med til at inspirere befolkningerne i området, i stedet for at det her måske går i stå.

Kl. 14:41

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren for den afsluttende bemærkning.

Kl. 14:41

**Udenrigsministeren** (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at vi netop både i EU og så sandelig også bilateralt i Danmark gør ganske meget for at fremme demokratiprocesserne bredt i den arabiske verden. Det gør vi bl.a. via vores »Partnerskab for Dialog og Reform«-programmer, det, der tidligere

hed »Det Arabiske Initiativ«, bl.a. i Yemen, men altså også regionalt i en lang række lande, herunder Tunesien og Egypten. I Jordan er vi aktive for at fremme demokratiske bevægelser, og det synes jeg er meget væsentligt.

Som jeg sagde til hr. Frank Aaen, mener jeg også, at vi skal lære noget af det, vi har set over de sidste par måneder. Jeg mener, at vi i EU-regi, og det har jeg sendt et brev til EU's høje repræsentant om, skal have en grundlæggende diskussion om, hvordan vi bruger EU's naboskabsprogrammer, og jeg mener, at vi i højere grad – og jeg kan høre, at det også lidt er det, hr. Frank Aaen mere principielt efterlyser – tilgodeser og belønner de lande, der går demokratiets vej, og som sætter de processer i gang, der fremmer demokratiet, og at vi så tager penge væk fra de lande, der går den forkerte vej. Den proces ser jeg meget gerne, og det er en debat, som jeg fortsat vil tage med mine europæiske kollegaer, for jeg mener, at det er noget af det, vi kan lære af det, vi har set i Nordafrika i den sidste måneds tid.

Kl. 14:43

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmål 3 slut.

Vi går til spørgsmål 4. Det er et spørgsmål til skatteministeren, og det er stillet af hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:43

**Spm. nr. S 1095**

4) Til skatteministeren af:

**Jesper Petersen** (SF):

Når faktum er, at SF vil lette indkomstskatten for almindelige lønmodtagere, mener ministeren så, at det er gavnligt for den skattepolitiske debat, når ministeren påstår, at SF vil hæve skatten for faglærte familier, som han skriver i JyskeVestkysten den 3. februar 2011?

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Hr. Jesper Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:43

**Jesper Petersen** (SF):

Når faktum er, at SF vil lette indkomstskatten for almindelige lønmodtagere, mener ministeren så, at det er gavnligt for den skattepolitiske debat, når ministeren påstår, at SF vil hæve skatten for faglærte familier, som han skriver i JyskeVestkysten den 3. februar 2011?

Kl. 14:43

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:43

**Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan ikke bekræfte det som værende noget som helst faktum, at SF vil lette indkomstskatten, snarere tværtimod. Det er jo sådan, at S og SF vil hæve skatterne med 31,5 mia. kr. – det står jo på side 15 i det udspil, som S og SF har præsenteret – og så er det da klart, at det kommer til at ramme den enkelte dansker. Når man derudover ser på, om de 31,5 mia. kr. så faktisk giver 31,5 mia. kr., kan man jo desværre konstatere, at det gør de ikke engang; de 31,5 mia. kr. giver faktisk 10 mia. kr. mindre. Lad mig bare nævne et par helt enestående eksempler på det:

Aktieomsætningsafgiften giver ikke 4 mia. kr., som er det, S og SF hævder, men den giver 1,5 mia. kr. efter adfærdseffekter. Det andet er, at forhøjelse af tobaksafgiften skulle give et provenutab på 800 mio. kr. – ikke et provenu på 900 mio. kr., som er det, S og SF ønsker – igen en klar forskel. Og det fremrykkede provenu fra pensionsindbetalinger ved et loft på 100.000 kr. udgør ikke de 6,5 mia. kr., som S og SF skønner det vil give, men kun ca. 3 mia. kr., og den varige virkning af forslaget vil ligge på omkring 600 mio. kr.

Så jeg må faktisk sige: Der venter en stor, stor regning til enten virksomhederne eller boligejerne, og det synes jeg er vigtigt at sige til den danske befolkning.

Kl. 14:44

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 14:44

**Jesper Petersen (SF):**

Jeg synes, det er vigtigt at få taget den her diskussion med skatteministeren nu, fordi vi har behov for en ærlig debat om skattepolitikken i Danmark. Regeringen har gennemført sin skattepolitik, og vi er dybt uenige i den, for den er socialt skæv med ufinansierede skattelettelser for de to første skattereformers vedkommende, men vi har så lagt frem, hvad vi vil ændre på. F.eks. vil vi indføre en millionærskat og en aktieomsætningsafgift, altså nogle af de ting, skatteministeren selv nævner, men faktisk også en skattelettelser for almindelige lønmodtagere. Der står intet i vores plan om boligskat, men der står på side 1, at vi ikke vil ændre på den.

Alligevel bruger skatteministeren sin position til at få embedsapparatet til at spille tiden med at lave beregninger på nogle forslag, der slet ikke findes, første gang var for et par uger siden med påstanden om, at oppositionen ville hæve boligskatterne, men det vil vi ikke, og det står på side 1 i vores udspil, som vi har tænkt os at stå ved. For det andet står der også, at vi vil lette skatten ved at øge beskæftigelsesfradraget, det vil komme lavtlønnede danske familier til gode, men alligevel skal man nu opleve at læse i f.eks. JydskeVestkysten den 3. februar, at skatteministeren kommer med sådan et goddag mand økseskaft-argument om, at fordi faglærte familier har vundet 2.800 kr. på regeringens skattepolitik – det er det, der er påstanden i indlægget – og oppositionen har været kritisk over for regeringens politik, må det ergo betyde, at man vil tage 2.800 kr. fra de familier. Det er fuldstændig lige så tåbeligt som den beregning, der blev lavet for, hvad en boligskattestigning ville koste, for der findes ikke nogen boligskattestigning.

Vi har brug for en ærlig debat, men det kommer jo fuldstændig klart frem igen i dag, at skatteministeren kan huske de gode gamle VU-dage, han kan huske, hvordan det var at være politisk ordfører: have lemfældig omgang med sandheden, slynge påstande ud i luften og forsøge at få den rigtige debat om konsekvenserne af regeringens politik til at forsvinde.

Jeg synes, det er tårnkrummende pinligt for skatteministeren, at han vil bevæge sig ned på det niveau. Skulle vi ikke tage en ærlig debat i stedet for den her slags manipulation?

Kl. 14:47

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det skatteministeren.

Kl. 14:47

**Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):**

Nu skal jeg ikke kommentere, hvilket niveau hr. Jesper Petersen er på, men det er i hvert fald på et niveau, der ligger langt under det niveau, som jeg selv er på. Jeg har et par enkelte forbrugeroplysninger til hr. Jesper Petersen og vil sige: Det er jo ikke kommet ud af den blå luft, at man taler om boligbeskatning, når det er sådan, at man, om jeg så må sige, kan komme med citater fra et såkaldt lukket møde blandt bankdirektører, der refererer, hvad hr. Ole Sohn har sagt, altså SF's finansordfører og ham, der må være ansvarlig for den finanspolitiske kurs i SF. Når det bliver refereret, at boligskatterne er noget, man vil overveje at kigge på, så kommer det ikke ud af den blå luft, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen.

Jeg går også ud fra, at hr. Jesper Petersen trods alt på en eller anden måde lytter til, hvad hr. Ole Sohn siger, da jeg opfatter hr. Ole

Sohn som værende ham, der tegner den økonomiske linje i SF. Det er mig bekendt endnu ikke hr. Jesper Petersen, der gør det.

Når man så hører det med, at der kommer skattelettelser til danskerne, tror jeg, at enhver kan høre, at det er fuldstændig på månen. Når skatter og afgifter skal sættes op med 31,5 mia. kr. og man derudover kan sige, at de 31,5 mia. kr. ikke er 31,5 mia. kr., men måske snarere er det, der svarer til ca. 20 mia. kr., og der ergo mangler 10 mia. kr., jamen så er det vel helt fornuftigt at diskutere, hvordan de penge så kan findes. Det synes jeg sådan set kræver en forklaring, og den forklaring er S og SF jo desværre ikke kommet med endnu, og det er de ikke, fordi det enten er boligejerne eller virksomhederne, og det er fair nok. Det er jo politik.

Kl. 14:48

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 14:48

**Jesper Petersen (SF):**

Man kan godt fornemme, at valgkampen nærmer sig, og det må jo være det, der bringer en ellers fornuftig mand som skatteministeren ned på det niveau, han bevæger sig på – altså at komme med fuldstændig udokumenterede påstande og opfinde alle mulige beregninger om andre partiers politik for at forsøge at skræmme vælgerne fra at vælge den nye regering, som de heldigvis lige nu ser ud til at ville have til magten. Jeg tror simpelt hen, at skatteministeren – hvis jeg må give et råd – skulle komme op med noget bedre, for det lader ikke rigtig til at virke. Og det ville også være bedre for Danmark, hvis vi fik en mere ærlig skattepolitisk diskussion end den, som skatteministeren bevæger sig ud i her.

Hvis man skal følge ræsonnementet, mangler regeringen jo omkring 15 mia. kr., fordi man ikke kan få sin efterlønsreform igennem – der er ikke flertal for den. Man kan ikke overholde nulvæksten; der mangler 5-9 mia. kr. mere. Det Konservative Folkeparti vil have skattelettelser for 35 mia. kr. Der mangler med andre ord rigtig mange milliarder kroner i kassen her. Mon ikke det er, fordi regeringen så pønser på at hæve boligbeskatningen? Kan vi ikke få lavet nogle beregninger i ministeriet på, hvor meget boligskatten skal stige? Det er jo det, regeringen vil – er det ikke? – når der nu er hul i kassen?

Kl. 14:49

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det skatteministeren.

Kl. 14:49

**Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):**

Nej, regeringen vil ikke hæve boligskatterne. Men der må jo være noget, der har ramt SF et ømt sted, når SF kan tage så meget på vej og være så skræmte over, at man starter en diskussion om, at der er et hul i kassen. Og det er jo sådan set ikke andet end oplysninger til borgerne om samfundet; det er sådan set det, det er at sige: Der mangler penge. Man siger, at man skal have 31,5 mia. kr. ind, og når vi så ser på, om man får det ind, kan vi se, at nej, det gør man ikke, for nogle af de afgifter, nogle af de ting, man budgetterer med, giver ikke det, som man har skrevet de ville give. Derfor må man jo, hvis man vil leve op til de 31,5 mia. kr., enten finde nogle andre afgifter, eller også må man låne. Og da jeg ikke har hørt S og SF sige, at man skal ud at låne flere penge, må det jo betyde, at man sætter skatter og afgifter op. Og det, der jo er helt tydeligt, er, at afgiftstrykket kommer til at stige, hvis der måtte komme en S-SF-regering, og det betyder noget for de allersvageste i samfundet. Det, at man vil sætte nogle af afgifterne betragteligt op, kommer selvfølgelig til at have en social slagside, og det er jo fair nok, at det kan have det, men så skylder man at sige det, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen. Det er sådan set bare det, jeg tillader mig at diskutere; det synes jeg er fint.

Kl. 14:50

Kl. 14:53

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Petersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:51

**Jesper Petersen** (SF):

Jeg vil meget gerne diskutere, hvad vi har lagt frem. Det, der er mit problem, er, at skatteministeren opfinder alle mulige ting, vi aldrig har lagt frem, og som han så sætter sit ministerium til at spille tid og skattekrone på at lave beregninger over for at opfinde en eller anden skræmmekampagne, der skal bruges i valgkampen. Det er det, jeg synes er pinligt og ikke gavnligt for den skattepolitiske debat.

Regeringen har lavet skattereformer; to styk var ufinansierede, og den sidste er først finansieret, når vi kommer frem til 2019. De har været pilskæve: De mest velstillede har scoret kassen, og de lavtlønnede har ikke fået noget ud af det. Det, de får, er til gengæld en nedskæringspolitik i den offentlige sektor, som man mærker nu: Det er ringere dagpenge, beskæring af efterlønnen, beskæring af børnechecken osv. Det er det, man har fået.

Vi siger ærligt: Ja, der er nogle skatter, der kommer til at stige; netto for 18 mia. kr. mere, hvis vi får magten. Det er millionærskat og aktieomsætningsafgift, der bliver brugt til, at lavtlønnede får flere penge mellem hænderne. Ja, det bliver dyrere at købe cigaretter og spise usunde fødevarer, og det har vi da stået ved hele vejen igennem, fordi vi vil bruge de penge på at få et bedre sundhedsvæsen. Det har vi lagt fuldstændig ærligt frem, og det skal skatteministeren være så hjertelig velkommen til at regne på og diskutere med os. Men man skulle droppe skræmmekampagnen; det er skidt for Danmark, og det er et pinligt niveau for en minister at bevæge sig ned på.

Kl. 14:52

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren for den afsluttende bemærkning.

Kl. 14:52

**Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):

Jeg må jo starte med at rose, for der er kommet noget nyt frem i dag, og det er jo godt, altså at SF i dag har sagt, at man vil rulle de tre seneste skatteomlægninger tilbage. Det er lige præcis det, hr. Jesper Petersen har stået og sagt i salen i dag at man vil gøre. Jeg kan bare konstatere, at de er fuldt finansierede, men det er jo da noget nyt og en ærlig snak, at man vil rulle de tre skattereformer tilbage, sådan at vi kommer tilbage til, hvad der var gældende, da Ole Stavad sad i Skatteministeriet.

Derudover vil jeg igen sige til hr. Jesper Petersen, at der er et hul i kassen. Det er en trist sag, men lad os gentage det: Aktieomsætningsafgiften giver ikke 4 mia. kr., den giver 1,5 mia. kr., ergo mangler der penge. Når hr. Jesper Petersen siger, at man vil sætte cigaretafgiften op, for så kan man føre flere penge over til sundhedsvæsenet, må jeg sige, at så kommer hr. Jesper Petersen til at føre færre penge over til sundhedsvæsenet, og så skal der skæres ned, for cigaretterne giver ikke et provenu på 900 mio. kr., derimod taber vi 800 mio. kr. Der er en forskel på 1,7 mia. kr., i forhold til hvad man siger, og hvor man så ender. Det er da et kæmpeproblem.

Til sidst vil jeg sige, at loftet over pensionsindbetalinger ikke kommer til at give de her 6,5 mia. kr., men det kommer til at give ca. 3 mia. kr.

Så der er et kæmpestort hul, og de penge skal findes. Enten kan man finde dem ved at låne, eller også kan man finde dem, ved at danskerne skal betale for det. Og indtil videre har jeg kun hørt, at det er danskerne, der skal betale, og det bliver dyrt.

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Det var så afslutningen på spørgsmål nr. 4.

Vi går så til spørgsmål 5, og det er også et spørgsmål til skatteministeren, og det er stillet af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:53

**Spm. nr. S 1096**

5) Til skatteministeren af:

**John Dyrby Paulsen** (S):

Kan ministeren bekræfte følgende udtalelse til Berlingske Tidende den 29. januar 2011: »De gør det kun, fordi de får penge. Alle de virksomheder, som støtter SF, gør det kun, fordi der er penge til dem selv. De står og stikker poten frem. Det undrer mig, at erhvervsfolk vil basere deres økonomiske virksomhed på det«, og er det generelt ministerens opfattelse, at alle virksomheder, som støtter politiske partier, alene gør det, fordi der direkte er »penge til dem selv«?

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Hr. John Dyrby Paulsen får mulighed for at læse spørgsmålet op, værsgo.

Kl. 14:53

**John Dyrby Paulsen** (S):

Tak. Kan ministeren bekræfte følgende udtalelse til Berlingske Tidende den 29. januar 2011: »De gør det kun, fordi de får penge. Alle de virksomheder, som støtter SF, gør det kun, fordi der er penge til dem selv. De står og stikker poten frem. Det undrer mig, at erhvervsfolk vil basere deres økonomiske virksomhed på det«, og er det generelt ministerens opfattelse, at alle virksomheder, som støtter politiske partier, alene gør det, fordi der direkte er »penge til dem selv«?

Kl. 14:54

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 14:54

**Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):

Næh, jeg tror sådan set, at mange virksomheder støtter politiske partier og personer, der stiller op, fordi de gerne vil støtte gode ting, der kan fremme demokratiet. Det interview, som hr. John Dyrby Paulsen nu kaster sig over, er jo et interview, der strækker sig over meget andet end det, der er citeret her.

Det, der sådan set står tilbage, er, at SF har fremlagt det, man kalder »Ny vækst – nye job« – så er det jo lidt mærkeligt, at Socialdemokratiet står her i dag, for Socialdemokratiet har slet ikke haft noget med oplægget at gøre, men det er jo alligevel fint nok at have en debat om det – og jeg synes, man skylder at diskutere den finansiering på ca. 1,5 mia. kr., der står beskrevet på 2 linjer her på s. 4 i oplægget. Man skriver:

»Udgifterne finansieres ved en omlægning af den nuværende erhvervsstøtte.«

Der er altså nogle brancher, man gerne vil gøre noget særligt for, men der er ikke et eneste forslag til, hvem det så er, der skal betale. Der er mit helt ærlige bud sådan set bare, at det jo er de ganske almindelige virksomheder i Danmark, der kommer til at betale for, at man fra politisk side vil gå ind og, om jeg så må sige, støtte nogle enkelte brancher. Det vil jeg kraftigt advare imod, for jeg tror ikke, der er nogen politikere, der kan se, hvor væksten helt præcist ligger. Vi kan lave nogle rigtig gode rammevilkår, men vi kan ikke gå ind og lave en pick the winner-strategi.

Når det så er sagt, kan det konstateres, at den finansiering, man så er nået frem til – det er jo så ikke hr. John Dyrby Paulsen, men

SF, men S og SF er jo tæt forbundne – er, at det er Zoologisk Have, der skal betale. Det var jo det, hr. Steen Gade hårdt presset kunne sige, nemlig at man jo kunne finde 39 mio. kr. hos Zoologisk Have. Der må jeg bare sige, at hvis man vil finde flere milliarder og så kun kan anvise 39 mio. kr., så synes jeg, det er meget pauvert.

Der tillader jeg mig bare at sige i den offentlige debat, at man skal passe på med at indlade sig på sådan et projekt, for det kommer vi jo alle sammen til at betale for, hvad enten det er skatteborgerne eller virksomhederne. Det, der står tilbage, er, at vores konkurrenceevne bliver svækket, og at vi sender flere arbejdspladser ud af Danmark. Det håber jeg da ikke at der er nogen, der har interesse i, og det håber jeg heller ikke at Socialdemokratiet støtter.

Kl. 14:56

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:56

**John Dyrby Paulsen (S):**

Ja, det var jo sådan en gang lrummlarum og ikke et svar på spørgsmålet. Altså, det, der er interessant for mig, er ikke så meget at diskutere nogle af de vækstudpil, vi har. Det er sandt for dyden indlysende, at vi mangler vækst i Danmark, og de udpil, som regeringen selv er kommet med, er der jo ikke engang flertal for i Folketinget, ikke engang i blå stue, som ministeren tilhører, så det skal ministeren til at slås med.

Men det, jeg gerne vil tilbage til, er, at ministeren direkte i et interview siger, at de her virksomheder kun støtter – i det her tilfælde – SF, fordi der er penge til dem selv; de står og stikker poten frem. Så er ministerens svar, at det i virkeligheden er et langt interview, og at det så ikke betyder så meget, at ministeren har sagt det, han har sagt. Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at hvis der er virksomheder, der går ud og siger, at vækstsynspunkterne hos SF eller rød blok, eller hvem det måtte være, synes de egentlig godt, at de kan finde noget fornuftigt i, dem vil de godt debattere, og de vil møde op til landsmøder eller kongresser, eller hvad det måtte være, og hvis man fra erhvervslivets side godt vil diskutere det, så er den blå ministers svar, at det i virkeligheden bare er noget, de gør for sig selv, og at det er lidt halvykeligt, at de står og stikker poten frem.

Er det da ikke fuldstændig urimeligt over for de virksomheder, og er det ikke et besynderligt syn på det danske demokrati og den måde, vi normalt opfatter deltagerne, herunder erhvervslivet, i den demokratiske debat på? Nu har de pludselig ikke lov at udtale sig, hvis de bare er det mindste positive over for oppositionens forslag, for så er det at stikke poten frem. Så skal de hellere holde kaje. Men hvis de derimod støtter blå blok og skatteministeren, er de fornuftige og rimelige og ansvarlige. Det er da en besynderlig indstilling til den politiske debat i Danmark, og det fjerner jo fuldstændig ethvert grundlag for en politisk debat.

Kl. 14:58

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 14:58

**Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):**

Det er meget svært at forstå, hvad der egentlig talt bliver spurgt om. Men hvis der bliver spurgt om, hvorvidt virksomheder må udtale sig kritisk, så er svaret: Ja, det har de en forpligtelse til. Det kan jeg heldigvis også sige virksomheder gør. Enhver regering er hele tiden udsat for kærlig kritik, og det tror jeg sådan set er sund fornuft at den er. Men når man forsøger at sige, at jeg som politiker ikke må mene noget om, hvordan tingene er, så må jeg bare sige til hr. John Dyrby Paulsen, at det underer mig. Jeg anser faktisk hr. John Dyrby Paulsen for at være en til tider rimelig fornuftig politiker, og derfor er det jo

helt, må jeg sige, på månen at stå at have en diskussion om, at jeg tillader mig have det synspunkt, hvilket jeg bare stiltfærdigt gør opmærksom på, at SF supporteret af Socialdemokratiet fremlægger et såkaldt vækstforslag, som overhovedet ikke er finansieret.

Der siger jeg bare, at hvis man troede på det udpil, ville der være 39 mio. kr. ud af 1,5-2 mia. kr., som var finansieret, f.eks. Zoologisk Have. Så tror jeg endda, at krøllen på halen var, at det var ret tidligt på morgenen, så hr. Steen Gade har vist også sagt, at Zoologisk Have heller ikke skal bøde. Den erhvervsstøtteordning, der gælder for Zoologisk Have, skal heller ikke bøde. Så vi er tilbage ved 0 kr. i finansiering.

Der siger jeg bare, at det er en meget gratis omgang, hvis man tror, at det ikke går ud over dansk erhvervsliv, for det gør det. Vi kommer alle sammen til at betale for, at man målretter det helt og siger, at der er den og den branche, der skal gøres noget helt særligt for. Der må jeg bare sige, at vi er uenige om, hvordan man fører erhvervspolitik. Hr. John Dyrby Paulsen, er, om jeg så må sige, meget teknokratisk, nærmest stalinistisk i sin tilgang til det, når han siger, at de og de brancher skal man støtte. Det mener jeg ikke man kan.

Kl. 14:59

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Tak til skatteministeren. Så er det hr. John Dyrby Paulsen. Værsgo.

Kl. 14:59

**John Dyrby Paulsen (S):**

Det er utroligt, at ministeren ikke engang kan svare på, om ministeren mener det, der er sagt her, eller ikke mener det, der er sagt her – eller rettere det, der er citeret i Berlingske Tidende – men skal omkring et eller andet med, at det, nogle har foreslået i oppositionen, ikke efter ministerens opfattelse hænger sammen, og så skal man diskutere det.

Men lad mig nu prøve at analysere, hvad ministeren kom frem til. Jeg vil også godt medgive, at jeg indimellem finder skatteministeren fornuftig, og så har jeg ikke sagt noget om, hvor lang tid der går imellem de synspunkter, der kunne være fornuftige. Alligevel må jeg jo konkludere, at det, ministeren siger, er, at det nærmest er en forpligtelse, når man deltager i dansk demokrati, at ytre sin mening. Men jeg fik ikke noget svar på, om det, at man synes, at der kan være noget fornuft i vækstinitiativerne fra oppositionen, så betyder, at man som virksomhed i virkeligheden stikker poten frem og bare venter på, at pengene kommer væltende ind, og at det er den eneste grund til, at man støtter det.

Er det sådan, at ministeren har den opfattelse, at når virksomheder støtter et givet politisk initiativ, og ikke nødvendigvis med penge, men også sådan verbalt i debatten, så er det, fordi virksomheden ser penge til sig selv i det initiativ – ja eller nej?

Kl. 15:01

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det skatteministeren.

Kl. 15:01

**Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):**

Men det tror jeg vist at hr. John Dyrby Paulsen fik svar på efter sit første spørgsmål, for der sagde jeg netop nej. Det var lige præcis det, jeg sagde. Heldigvis kan man jo slå det op bagefter, hvis man er i tvivl om, hvad der blev svaret, for alt er optaget på bånd. Men jeg vil sige til hr. John Dyrby Paulsen, at jeg synes, at det lyder helt fornuftigt, at virksomheder kan være glade for S og SF. Det kan man da forestille sig at der er nogle der er, og det har så nogle omkostninger. Der er også nogle, der kan være kede af det.

Jeg tillader mig bare som politiker at have politiske holdninger, og jeg står fuldt og helt ved alt, hvad jeg har sagt – fuldt og helt. Derfor kan jeg også bare sige, at det ikke er en gratis omgang at tro,

at man politisk kan støtte nogle udvalgte brancher. Det kommer vi alle sammen til at betale for. Det kommer virksomhederne til at betale for. Vi kan allerede nu konstatere, at der ikke findes finansiering til de julegaver, som der er givet i det her såkaldte vækstudspil, som ikke er andet end varm luft. Det eneste, som man havde med som finansiering, var dyrene i Zoologisk Have. Det er for mig dybt, dybt pinligt.

Kl. 15:04

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er dette spørgsmål slut.

Vi går til spørgsmål 6, og det er faktisk de samme to personer, der er på det. Det er et spørgsmål til skatteministeren, og det er igen stillet af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:02

Kl. 15:02

### Spm. nr. S 1098

6) Til skatteministeren af:

**John Dyrby Paulsen** (S):

Når ministeren er citeret for, at ministeren »direkte beskylder virksomhederne for at mangle samfundssind« i Berlingske Tidende den 29. januar 2011, vil ministeren så uddybe sit synspunkt og forklare, hvorfor virksomheder, der er kritiske over for regeringens dispositioner, mangler samfundssind?

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:02

**John Dyrby Paulsen** (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Når ministeren er citeret for, at ministeren »direkte beskylder virksomhederne for at mangle samfundssind« i Berlingske Tidende den 29. januar 2011, vil ministeren så uddybe sit synspunkt og forklare, hvorfor virksomheder, der er kritiske over for regeringens dispositioner, mangler samfundssind?

Kl. 15:02

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:02

**Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):

Jeg synes, det er helt afgørende, at man i den politiske debat ikke nødvendigvis kun koncentrerer sig om at spørge om, hvad samfundet kan gøre for en, men også, hvad man selv kan gøre for samfundet. Det synes jeg også er vigtigt, selv om hr. John Dyrby Paulsen nu står og synes, at han skal grine af det. Men ingen kritik af det; det er han velkommen til. Men jeg synes faktisk, det er ret vigtigt at have en diskussion om det.

Der er jo forskel på, om man tør sige, at vi ikke bare kan kræve ind, eller om man som Socialdemokratiet og SF tror, at vejen frem er kun at love, love og love uden at finansiere løfterne. Det er jo en vej frem, som jeg er inderlig imod. Så er der en anden vej, der hedder, at man fører en ansvarlig økonomisk politik, hvor man både påtager sig at sikre, at der er arbejdspladser i fremtiden, og at få tingene finansieret.

Derfor synes jeg sådan set, det er helt fornuftigt at tage en diskussion om, hvilke vilkår dansk erhvervsliv skal have fremover. Der siger jeg sådan set bare, at jeg tror, det er vigtigt, at man både stiller konstruktive krav til os, der sidder og lovgiver, altså til os på Christiansborg, og at man selv bidrager med, hvad man mener at der skal gøres for at udvikle det danske samfund. Det synes jeg sådan set er en helt fornuftig og vigtig debat, men også en debat, der ikke kun handler om at spørge om, hvad man kan få af samfundet.

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:04

**John Dyrby Paulsen** (S):

Det kan man jo så godt være enig i, men jeg tror, at man skal lægge mærke til det, der i virkeligheden ligger bag skatteministerens ord, og jeg er glad for, at ministeren i virkeligheden siger, at det, han har sagt til Berlingske Tidende, står han fuldstændig ved. Det må også gælde det her.

Ministeren siger, at man kan gå to veje: Man kan enten vælge oppositionens vej, vækstvejen, eller vælge regeringens vej, nedskæringsvejen, og hvis man ikke vælger regeringens vej, har man ikke noget samfundssind. Det er i virkeligheden det, ministeren kommunikerer til erhvervslivet. Det hænger meget godt sammen med det, som vi snakkede om under det foregående spørgsmål, nemlig at set fra ministerens stol kan man enten vælge den ene vej, oppositionens vej, og så er man i virkeligheden bare en, der forsøger at kræve penge ind til sig selv, som i øvrigt ikke har forstået, hvad samfundet går ud på, og i øvrigt ikke udviser samfundssind, eller også kan man vælge den nedskæringsvej, som er ministerens og regeringens vej, og så er man lige pludselig overordentlig samfundsbevidst, tænker på samfundet og udviser samfundssind ud over alle grænser og er en, som overhovedet ikke tænker på sig selv, nej, så er det sund fornuft.

Jeg må spørge ministeren: Er det udtryk for en ærlig debat? Er det et udtryk for, at vi diskuterer fakta og forudsætningerne for de fakta? Mit svar er selvfølgelig et nej. Det er det ikke. Så min opfordring til ministeren er bare, om vi ikke kunne forsøge at lægge de der floskler til side og diskutere forskellen på vores veje, og hvad der er forudsætningen for vores løsninger på den krise, som Danmark står i.

Derfor vil jeg godt lige vende tilbage til det første, jeg sagde. Ministeren bekræfter, at de virksomheder, der ikke synes, at ministeren og ministerens regering gør det helt fantastisk, ikke udviser samfundssind. Tak for det svar. Men betyder det så også, at virksomheder, der er kritiske over for den nuværende regering, heller ikke udviser samfundssind, eller hvordan skal ministerens holdning i virkeligheden forstås?

Kl. 15:06

**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:06

**Skatteministeren** (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, at hr. John Dyrby Paulsen har en stor fremtid for sig i manipulationens verden og for manipulation generelt, men der er plads til et par forbedringer. Lad mig bare lige rette et par småfejl, som hr. John Dyrby Paulsen bevidst eller ubevidst kom til at lave.

Den første del er, at når jeg taler om samfundssind, er det overordnet, at jeg siger, at man godt kan have en diskussion om, hvad det er, der skal til. Det er ikke kun et spørgsmål om, hvilke tilskudsordninger der skal laves, men også et spørgsmål om, hvilke rammer der skal til, og ikke mindst at man spørger: Hvad kan vi gøre for at få det danske samfund til at hænge bedre sammen? Det var sådan set det, jeg sagde. Hr. John Dyrby Paulsen valgte så helt bevidst at misforstå og fejlfortolke. Det må jeg så bare her tage kraftigt afstand fra. Det er dybt manipulerende.

Den anden del er så, at hr. John Dyrby Paulsen kommer til at sige, at der er to veje. Ja, det er der. Der er afgiftsvejen med de 31,5 mia. kr., plus 10 mia. kr., plus hvad ved jeg – et stort milliardbeløb – som er den vej, S og SF lægger frem. Det har jeg jo lige stået og diskuteret med hr. Jesper Petersen. Det er jo det, der står tilbage, når vi

spørger om, hvad der skal til, nemlig flere skatter og flere afgifter. Det er det, der gør Danmark til et vækstsamfund. Det er jeg inderligt imod. Så er der den anden vej, som er regeringens vej, hvor der er styr på økonomien, og hvor der er en klar strategi for, hvad det er, der skal til for at få samfundet til at hænge sammen.

Det er to veje, der går i hver sin retning. Og der må jeg bare sige, at jeg vil gerne diskutere det – det har jeg lige gjort med hr. Jesper Petersen – for vi mangler stadig væk at få en forklaring. Ud af de 31,5 mia. kr. er der et hul på over 10 mia. kr., fordi skatter og afgifter ikke giver 31,5 mia. kr., men kun giver 20 mia. kr. Så jeg må sige til hr. John Dyrby Paulsen, at der er nok at komme efter. Vi venter i spænding på at se, hvad det helt præcist er Socialdemokratiet vil gøre for at skabe vækst. Jeg tror i hvert fald ikke på den vækstdagsorden, der indeholder flere skatter og flere afgifter.

Kl. 15:07

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren må altså vælge enten at kigge ned på det lille ur eller også at kigge op, for når formanden har rejst sig, er man allerede gået 10 sekunder over taletiden. Jeg beder om, at ministeren i resten af spørgetiden holder sig til taletiden.

Så er det hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:08

#### John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det sker jo, at vi bliver engageret i debatten, og det gjorde ministeren også – fred være med det.

Men jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til det her med forskellige syn på det. Altså, det er jo sådan meget manipulerende ud over det rimelige, synes jeg. Nu begynder ministeren at snakke om afgiftssamfund, afgiftsmodeller og det ene og det andet, men sandheden er jo, at hvis man ser tilbage i historien, er Danmark blevet et rigt land under en socialdemokratisk ledet regering. Og det er vi blevet, fordi vi har den skandinaviske samfundsmodel, vi har. Det gjorde i 1999 Danmark til et af verdens rigeste lande, blandt de fem rigeste. I dag ligger vi vel nede omkring en 15. plads takket være ministeren og hans regering.

Det, ministeren nu holder fast i, er, at hvis ikke man synes, at regeringen har gjort det godt, så har man ikke samfundssind. Der bliver jeg bare nødt til at sige: I Berlinske Tidende er ministeren blevet citeret for direkte at beskyldte virksomhederne for at mangle samfundssind – hvis man f.eks. synes, at vindmølleindustrien har haft gode forhold under en socialdemokratisk ledet regering i forhold til de kummerlige forhold, den har haft under den nuværende regering. Det er da en besynderlig indgangsvinkel til at inddrage erhvervslivet i den her debat.

Kl. 15:09

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:09

#### Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skal dybt beklage over for formanden, at man bliver grebet af den politiske debat; det er jo bl.a. det, debatten her i Folketinget skulle gå ud på, men jeg skal prøve at fatte mig i korthed.

I forhold til vindmølleindustrien vil jeg bare rette en lille misforståelse. Der er vel ikke nogen regering, der har gjort så meget for dansk vindmølleindustri som den her regering. Og igen kommer der et glædesudbrud fra hr. John Dyrby Paulsen – sarkastisk ment, tror jeg. Lad mig blot minde om, at den her regering bl.a. har taget en meget stor beslutning om at lave et stort testområde til gavn for dansk vindmølleproduktion, hvor nogle af de partier, der var inderligt imod, kan jeg huske som miljøminister, var S og SF. Så hykleriet kender ingen grænser.

Så er vi bare tilbage ved det, der er hele kernen i det, som hr. John Dyrby Paulsen siger, og det er: Ja, der er to veje. Det er afgiftsvejen, som fører én vej, nemlig frem mod afgrundens rand – og der har vi jo været før, der har vi set en socialdemokratisk regering bringe os hen, og hvor vi var helt på vej ned i dybet – og så er der den ansvarlige vej, som er den, regeringen står for. Det er jo så i bund og grund et meget enkelt valg. Det er nok noget, der kræver en vis politisk diskussion, og det får vi jo rig lejlighed til her i løbet af foråret.

Kl. 15:10

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er dette spørgsmål afsluttet.

Så går vi til spørgsmål nr. 7, og det er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Trine Mach.

Kl. 15:10

#### Spm. nr. S 1065

7) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Trine Mach (SF):**

Hvad vil ministeren råde beboere og institutioner omkring Søerne i København til at gøre, hvis de vil undgå at inhalere sundhedsskadelige partikler fra trafikken, jf. artikel i Politiken den 1. februar 2011, »Forurening: Borgere langs Søerne bør holde vinduerne lukkede«?

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:10

**Trine Mach (SF):**

Tak.

Hvad vil ministeren råde beboere og institutioner omkring Søerne i København til at gøre, hvis de vil undgå at inhalere sundhedsskadelige partikler fra trafikken jf. artikel i Politiken 1. februar 2011 under overskriften »Forurening: Borgerne langs Søerne bør holde vinduerne lukkede«?

Kl. 15:10

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:10

#### Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan selvfølgelig ikke stå her i dag og give et udtømmende svar på, hvordan beboerne i Københavns Kommune skal forholde sig til forureningen fra bilos. Der må jeg først og fremmest henvise til, at det er Københavns Kommune, der skal give den rådgivning. Men der er ingen tvivl om, at bilos kan være både generende og farlig.

I København er forureningen højest i den centrale del af byen. Borgerne kan få nærmere oplysninger om det hos Københavns Kommunes Center for Miljø. På centerets hjemmeside kan man se luftforureningen beskrevet, ligesom der er råd om, hvordan man kan nedbringe risikoen for at blive udsat for luftforurening. Beboere, institutioner og virksomheder omkring Søerne i København, som har konkrete spørgsmål om behovet for særlige foranstaltninger, kan henvende sig til Københavns Kommune. Embedslægerne yder sundhedsfaglig rådgivning til kommunen, hvis der er behov for det.

Kl. 15:12

#### Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:12

**Trine Mach (SF):**

Tak for det. Nu er jeg selv en af dem, der bor på Nørrebro, godt nok på den anden side af Søerne, men det råd, som ministeren her giver, er altså at henvende sig til Københavns Kommune. Københavns



Kommune vil formentlig sige, at de har forsøgt at indføre forskellige tiltag til at nedbringe luftforureningen, men grundet regeringens modvilje har ikke været muligt bl.a. at indføre skærpede miljøzoner eller at indføre en betalingsring omkring København.

Så de løsningsmuligheder, som er langsigtede, og som kommunen gerne ville kunne gennemføre, har regeringen ikke givet Københavns Kommune muligheden for at gennemføre. Hvis den enkelte borger skulle nedbringe risikoen, ville det umiddelbare svar i henhold til den undersøgelse, som artiklen i Politiken refererer til, være, at man skulle undgå at lufte ud. Sagen er jo den, at et andet sundhedsråd ellers er, at det i høj grad gælder om at lufte ud for at undgå faren fra de kemikalier, som lagrer sig i indeklimaet fra dvd-afspille-re, tv, osv., og derfor er det et meget væsentligt sundhedsråd, at man ligesom lufte ud. Nu er risikoen, hvis man lufte ud, når man bor i søgaderne, at man så udsætter sig selv for en unødigt sundhedsrisiko fra de ultrafine partikler, som kommer fra luftforureningen.

Hvad skal man som borger, som ikke har råd til at flytte fra søgaderne, eller har et barn gående i en institution i søgaderne, rent faktisk gøre, når det her er de svar, der ville kunne blive givet fra Københavns Kommune? Hvad er ministerens råd som sundhedsminister også for borgerne i København til det?

Kl. 15:13

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:13

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Mit råd er, at man uanset luftforureningen får frisk luft, cykler og går så meget som muligt også omkring Søerne. F.eks. blæste det så kraftigt i forgårs og i går, at jeg er sikker på, at der ikke har været meget forurening i luften. Men der kan være stille dage, hvor man kan mærke forureningen, og de dage har det selvfølgelig ikke den samme værdi at gå og cykle.

Jeg synes ikke, vi skal gøre denne debat til et spørgsmål om betalingsring eller ikke betalingsring. Der er jo så ringe bilkapacitet på vejene omkring Søerne i København, at jeg nok tror, der vil være fyldt med biler, uanset hvor mange ringe man etablerer, medmindre man nedlægger vejene, og det tror jeg da ikke at spørgeren vil.

Vi skal også tænke på det arbejdende folk. De, der kører i bilerne, er jo altså mennesker, som skal køre på arbejde, det er mennesker, som har børn, og det er vigtigt, at de kan køre deres børn, så bilen er jo på en eller anden måde noget, vi mennesker må leve med. Vi kan jo ikke alle sammen bo i en lejlighed midt i byen og cykle alle steder hen. Det er altså ikke alle borgere, der kan det.

Kl. 15:14

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 15:14

**Trine Mach (SF):**

Nu er bekymringen for den her luftforurening omkring Søerne jo netop en bekymring for de beboere, de københavnere, der rent faktisk bor i det område af København, hvor luftforureningen notorisk er for høj. Vi ved, at det er farligt med de ultrafine partikler. Vi ved også godt, hvad redskaberne til at løse de her problemer er, nemlig at gøre noget ved luftforureningen via betalingsringe, skærpede miljøzoner, partikelfiltre på biler osv.

Mit spørgsmål er bare: Vil sundhedsministeren sammen med Københavns Kommune lave en sundhedsvurdering af luftkvaliteten og konsekvenserne af den her partikelforurening, så Københavns Kommune over for sine borgere kan sige, at det er disse fremadrettede skridt, man gerne vil tage? Hvad er regeringens svar?

Det hjælper simpelt hen ikke at sige, at vi er afhængige af vores bil, og at vi er nødt til at køre i den en gang imellem. Der er jo tiltag, der kunne flytte folk fra bil til bus, til metro, til cykler, men regeringen har notorisk forhindret Københavns Kommune i at gøre de her tiltag, selv om Københavns Kommune rigtig gerne vil være en stadig grønnere og mere klimarigtig by.

Kl. 15:15

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:15

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Spørgeren får det til at lyde, som om det er nogle andre, der kommer og forurener københavnernes luft. Det er københavnernes, der forurener københavnernes luft, langt overvejende. Det er det arbejdende folk, som har biler, der i øvrigt bliver mindre og mindre, og mindre og mindre forurenende. Det er borgerne, det arbejdende folk, som kører på arbejde, eller som kører med deres børn, og derfor har jeg ret i det, jeg siger, nemlig at det er og bliver en sag for København og for Københavns Kommune, der har den miljøkontrol, som skal til.

Hvis man i København kan komme med andre ideer end lige betalingsringe og andet, som chikanerer det arbejdende folk med biler, så skal vi da selvfølgelig lytte. Med tiden kan det da godt være, at der bliver zoner, hvor man skal have bestemte filtre osv. Jeg er ikke miljøminister.

Jeg synes først og fremmest, at man i København skal tage sig af sine egne problemer, og jeg synes, at man chikanerer bilisterne rigeligt, f.eks. med de parkeringstakster, man tager, og som man skovler penge ind på.

Kl. 15:17

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det fru Trine Mach for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 15:17

**Trine Mach (SF):**

Tak. Jeg er nødt til at spørge sundhedsministeren en gang til: Vil sundhedsministeren i samarbejde med Københavns Kommune lave en grundlæggende sundhedsvurdering af luftkvaliteten i landets hovedstad til gavn for de borgere, som godt nok bor i København, og som selv cykler eller kører rundt i bil? Der kommer også pendlere, og det er derfor, at det der med betalingsringen er et interessant instrument.

Men når vi nu ved, at de her ultrafine partikler, som borgere, der bor bl.a. i gaderne omkring Søerne i København, ikke kan undgå, og vi ved, at de ultrafine partikler giver luftvejslidelser, giver hjertekar-sygdomme, giver cancer, giver forøget risiko for hjerneblødning, giver forhøjet blodtryk og rygerlunger og øger spædbarnsdødeligheden – jeg kunne blive ved med en hel masse ting, som ministeren med garanti godt er klar over – hvad er ministerens svar så til de borgere, der bor dér? De har ikke andre muligheder end at sætte deres børn i den daginstitution, de er i, og blive boende i den lejlighed, de bor i, og de står dermed også i en situation, hvor de må vælge mellem at lufte ud, som man bør gøre, og dermed øge sundhedsrisikoen, eller lade være med at lufte ud og dermed også øge sundhedsrisikoen.

Hvad er sundhedsministerens svar til de her borgere? Indtil videre har svarene jo været nej til de tiltag, Københavns Kommune gerne har villet gennemføre for at gøre luftforureningen mindre.

Kl. 15:18

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:18

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Skal ikke glæde os over, at luftforureningen trods alt bliver mindre og mindre, og at antallet af mennesker, som dør på grund af luftforurening, heldigvis falder. Det skal vi takke både vores miljøregler og også de foranstaltninger, man gør i de enkelte kommuner, for.

Jeg er ikke overborgmester i København, og jeg vil heller ikke være overborgmester i København, men det er klart, at hvis Københavns Kommune kommer med nogle ting, som er vitale for sundheden, og som man påstår regeringen siger nej til, så skal vi da selvfølgelig give en god begrundelse, hvis vi ikke vil rette os efter det, eller også skal vi give Københavns Kommune lov til de sundhedsfremmende foranstaltninger.

Jeg vil bare godt endnu en gang lægge et godt ord ind for det arbejdende folk med deres biler, som forurener mindre og mindre – biler, som de har brug for, og som de bliver chikaneret rigeligt for af Københavns Kommune.

Kl. 15:19

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Hermed er dette spørgsmål sluttet.

Vi går så til spørgsmål 8, og det er også et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, denne gang stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:19

**Spm. nr. S 1077**

8) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af moderat og svært overvægtige i Danmark?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Værsgo til hr. Flemming Møller Mortensen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:19

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Er ministeren tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af moderat og svært overvægtige i Danmark?

Kl. 15:19

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:19

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Det var da et kort og kontant spørgsmål. Lad mig først konstatere, at antallet af danskere, der er overvægtige, desværre er stigende og har været stigende igennem mange år, rigtig mange år. Så når hver anden dansker i dag siges at være overvægtig, fordi BMI-tallet ligger over 25, er det altså konsekvensen af en moderne livsførelse med for lidt motion og for meget energiholdig mad. For at ændre på den udvikling skal vi gøre op med livsstilen, som for mange danskere har vænnet sig til.

Det er et personligt anliggende, hvordan man vil leve sit liv, og jeg vil ikke regulere borgernes liv i detaljer, det tror jeg også borgerne vil have sig frabedt. Men det, som jeg og resten og regeringen gør, vedrører uddannelse, oplysning og motivation. Det er ikke let, og det giver ikke hurtige resultater, men det er jo helt tydeligt, at en betydelig del af befolkningen faktisk har vænnet sig til ikke at ryge, ikke at drikke så meget, har vænnet sig til motion, har vænnet sig til sundere kostvaner. Men der er bestemt en for stor gruppe, som ikke har ændret livsstil, og det er en af opgaverne i de kommende år, og det er jo bl.a. derfor, vi nu gerne vil have billedadvarsler på cigaret-

ter, for de appellerer måske lidt mere til den gruppe, jeg taler om her. Så må man håbe, at mindre rygning ikke fører til mere spising, som det jo ofte er tilfældet, men det er en anden sag.

Vi mærker de sunde varer i butikkerne, vi har øget afgifterne på de usunde, bl.a. med fedtafgiften, vi skaber bedre muligheder for motion, og som det allervigtigste er den borgernære sundhedsindsats jo rykket ud i kommunerne og dermed tættere på borgerne. Så der er i hvert fald sket noget på feltet: øget bevidsthed, ændret livsstil hos en betydelig del af befolkningen. Men vi har sandelig plads til forbedring.

Kl. 15:22

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:22

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Tak for det og tak til ministeren. Jeg forstår på ministeren, at det her er et anliggende af stor vigtighed; det er et stort problem for den enkelte, men også for samfundet.

Nu vil jeg nok sige, at jeg ikke ved, om reklameadvarsler på cigaret-pakkerne får folk til at spise mindre. I hvert fald har jeg i dag valgt at stille spørgsmål om overvægt, fordi vi har fået nye tal fra Region Midtjylland, som vel at mærke er en region, som er repræsentativ i forhold til befolkningens sammensætning. Der må man altså bare sige, at de tal, der er kommet frem der, er ganske gruppevækkende, med hensyn til hvor mange der netop enten er moderat overvægtige eller svært overvægtige. Det, man kan sige – og det har ministeren ret i – er, at det er en kurve, som bare er steget over årene, og det bliver den altså åbenbart ved med.

Derfor er det, jeg gerne vil høre ministeren: Gør vi nok? Altså, nu har regeringen siddet i 10 år, og kurven er steget, sådan at der i 1987 var 5,5 pct. svært overvægtige i Region Midtjylland, mens de seneste tal viser, at 18 pct. er svært overvægtige. Tallet er altså steget fra 5,5 pct. i 1987 til 18 pct. i 2010. Hvor ender vi henne, hvis ikke vi gør noget andet og mere? Derfor spørger jeg ministeren: Hvad er ministerens ambitionsniveau? Skal kurven knækkes? Skal vi have antallet reduceret, eller hvad gør vi?

Jeg er godt klar over, hvad der er regeringens holdning, nemlig at det altid er et spørgsmål om det personlige ansvar, det sociale ansvar, og at der skal være klare incitamenter, men hvis det ikke nytter, hvad gør vi så?

Kl. 15:23

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:23

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Vi har indført en fedtafgift; vi har forøget alkoholafgifterne; vi har indført en alkoholgrænse, så de under 18-årige ikke må købe noget med en alkoholprocent på over 16,5; vi fører kampagner for sund skolemad; vi har på godt og ondt indført måltider i børnehaver, også for at sikre, at børnene får mad, og at de får sund mad. Så jeg synes, at vi på ganske mange felter er ved at have fat i den unge del af befolkningen, og det virker især på den veluddannede del af de unge.

Det skal vi ikke stille os tilfreds med, men selve det, at der vokser en generation op, som har en sundere livsstil, er noget, der kan give os mod og lyst til at gå videre ad samme vej. Så jeg vil starte med de unge og glæde mig over, at det senest er kommet frem, at alkoholforbruget på gymnasierne tilsyneladende er faldet ganske betydeligt, for alkohol har jo noget at gøre med det, vi taler om her.

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det spørgeren.

Kl. 15:25

set med 9 pct. fra 2006 til 2010, fra 49 pct. til 58 pct., og det viser jo, med hvilken fart det her går. Derfor spørger jeg igen ministeren: Er ministeren villig til at acceptere, at det godt må koste penge at få det her problem løst? Rent samfundsøkonomisk og med hensyn til generne og vantrivselen for den enkelte person kan vi jo ikke sætte et beløb på det, men det er fantastisk vanskeligt at være overvægtig.

Kl. 15:29

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Der er måske ikke den mest den mest øjensynlige sammenhæng mellem, at de, der drikker meget alkohol eller er alkoholikere, er de mest overvægtige. Jeg tror til gengæld, at der godt kan være et billede i det, fordi den sociale ulighed i sundhed er stigende, men nu har jeg valgt, at det her i dag skal handle om overvægt.

Jeg vil gerne prøve at holde ministeren lidt fast på ansvaret. Ministeren siger også, at det er kommunerne, der har det primære ansvar, og det er fuldstændig korrekt. Men det, der også er et faktum, er problemet med det, som jeg normalt kalder den dødelige duo: en fattig kommune med en befolkning, som har en sundhedsprofil, som er ringe. Det er altså fattige kommuner med mange relativt syge borgere. Hvordan skal de kommuner løfte forebyggelsesindsatsen, når penge-kassen er tom? Er ministeren villig til her fra Folketingets side også at se på økonomien i det her, så vi ikke risikerer, at vi virkelig får gjort fattige kommuners borgere endnu sygere, end de er i dag?

Kl. 15:26

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren.

Kl. 15:26

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Jeg er meget glad for, at spørgeren i sit første spørgsmål lagde vægt på de svært overvægtige. Lad os tale om de svært overvægtige, for hvis vi begynder at tale om alle dem, der har et såkaldt BMI på over 25, kommer vi altså til at sygeliggøre store og stærke mandfolk, der dyrker sport osv., som får store muskler, og som derfor har et højt BMI. Så lad os koncentrere os om de svært overvægtige.

Der har der været den stigning, som lige er blevet beskrevet. Det er noget, der ligner en epidemi, som i øvrigt er global. Den kendes i Kina, og den kendes i meget høj grad i USA, hvor tilstanden jo er langt, langt værre, end den er i Danmark. Her synes jeg, at det er meget relevant at spørge, om der er en sammenhæng mellem kommuners fattigdom og borgernes usunde livsstil. Det tror jeg er nemt at påvise at der er. Man kan også ligefrem se det regionsvis. Folk lever i kortere tid i Region Sjælland, hvor der er relativt mange med korte uddannelser eller ingen uddannelse. Så der er sikkert en sammenhæng. Derfor er det også vigtigt at hjælpe de fattige kommuner, og mit mål er, at puljen til særligt stillede kommuner skal forøges i de kommende år, bl.a. af den grund, vi taler om her.

Kl. 15:27

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 15:27

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Det er jo rigtigt, at mit første spørgsmål gik på de moderat overvægtige, men vil ministeren ikke bekræfte, at man ikke kan blive svært overvægtig, før man har været moderat overvægtig? Det siger jo lidt om kompleksiteten i det her; på samme måde ved vi, at hvis børn er overvægtige som børn, hænger kiloene som regel ved ind i voksenlivet. Og jeg må blot sige, at når ministeren siger, at det globale problem er større end problemet i Danmark, vil jeg sige, ja, men det løser ikke det nationale problem, og derfor bliver vi nødt til at kigge på perspektiverne i det her.

I Region Midtjylland – og hvis vi kigger på overvægtige i det hele taget – er antallet af dem, der rent faktisk er overvægtige, vok-

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Jeg spekulerer på, om flere skulle have lov at sidde i formandsstolen, hvor man får lov til at rejse sig og sætte sig 60 gange i timen, for så har man ikke tid til at blive overvægtig.

Så er det ministeren.

Kl. 15:29

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Formandens måde at holde sin vægt nede på kan jeg som sundhedsminister anbefale.

Jeg vil stadig væk protestere mod at gøre mere end halvdelen af danskerne til nogle syge stakler. Sådan er det ikke. Men i øvrigt er vi enige om, at det er et stort problem, og de måder, en indenrigsminister og sundhedsminister kan tackle det på, er jo bl.a. under forårets forhandlinger med kommuner og regioner at sørge for, at forskellene mellem kommunerne økonomisk ikke bliver større end højst nødvendigt – det nævnte jeg i mit første svar – og at sørge for, at fordelingen af pengene mellem regionerne også tager et vist hensyn til, om der er særlige livsstilsproblemer i nogle egne af landet, som der skal tages højde for. Vi har jo en stående diskussion om, hvorvidt en region med høj dødelighed, altså med lav levetid, skal have færre penge, fordi borgerne er billigere, når de dør tidligere. Det er et problem, jeg har et meget skarpt blik for – jeg ved ikke, om jeg kan løse det, men jeg har i hvert fald blik for det.

Kl. 15:30

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Hermed er spørgsmål 8 sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 9. Det er igen stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:30

**Spm. nr. S 1078**

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Mener ministeren, at det er nødvendigt at opprioritere forebyggelsesindsatsen, så færre børn og unge får vægtproblemer?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Værsø at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:30

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Tak. Mener ministeren, at det er nødvendigt at opprioritere forebyggelsesindsatsen, så færre børn og unge får vægtproblemer?

Kl. 15:30

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Ministeren.

Kl. 15:30

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Ja, så vidt det overhovedet er muligt med de redskaber, vi har. Det er et kommunalt ansvar at forebygge og fremme danskernes sundhed, og i forhold til børn og unge har kommunerne jo altså en opgave, de skal løse.

Der er for mange børn og unge, som bliver overvægtige. Det gælder ikke bare i Danmark, men det bliver det ikke bedre af. Kommunerne har muligheder for at løfte opgaven – de kan gøre en forskel. Det handler om at få daginstitutionsområdet, folkeskolen, de kulturelle tilbud, planlægningen af de fysiske rammer, herunder cykelstier, legepladser, løberuter og den kommunale sundhedstjeneste til at arbejde sammen frem mod de fælles mål.

Det, som der er brug for, er kommunalbestyrelser, der ser mulighederne i at tænke langsigtet, og som er parate til at gå foran og sætte eksempler til efterfølgelse. Rundtom i landet arbejder kommunerne hårdt for – og meget engageret for – at få deres forebyggelsesstrategier ført ud i livet.

Men man skal hele tiden spørge: Bliver det grebet rigtigt an? Er der nogle, der har større succes end andre? Og hvis jeg som forebyggelsesminister kan bidrage til at udbrede kendskab til gode eksempler på dette felt som på andre, gør jeg det meget gerne.

Kl. 15:32

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det spørgeren.

Kl. 15:32

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg bliver nødt til lige at korrigerer ministerens titel. Ministerens forgænger var sundheds- og forebyggelsesminister; ministeren er indenrigs- og sundhedsminister. Det kan jeg huske at jeg overvejede meget nøje, da ministeren trådte til, nemlig at forebyggelsen var taget væk fra titlen. Det håber jeg bestemt ikke den er i forhold til initiativerne.

Set i forhold til, at det er kommunerne, der bærer ansvaret – ja, det drøftede vi også i det foregående spørgsmål – så sagde ministeren, at kommunerne skal gøre brug af alle de redskaber, der er; det er et kommunalt ansvar; de skal se muligheder. Ministeren nævnte også det med cykelstier. Det er et rigtig godt eksempel, og det er også et godt eksempel til mit formål, for 1 kilometer cykelsti koster ca. 1 mio. kr. – ca. 1 mio. kr. Hvor meget sundhed får man for 1 mio. kr.? Ja, man får noget sundhed, men hvis kommunen ikke har den million kroner at putte i det, får man ingen sundhed.

Det er det, der egentlig får mig til at sige: Hvad er det, ministeren vil gøre? Hvor ambitiøs er regeringen på det her område, når vi nu her i dag kan være enige om, at vi har en stor udfordring? Vi vedkender os, at problemet er der. Det er et stigende problem, det er bogstavelig talt et tungere og tungere problem for danskerne. Hvordan får vi det løst?

Jeg har taget par dokumenter med: Regeringens sundhedspakke fra 2009, hvor regeringen fremlagde en hel masse ting, den ville gøre. Den ville bl.a. tilbyde børn og unge 1 times motion eller bevægelse dagligt.

Vi har regeringens nedsatte Forebyggelseskommission. Dens digre værk siger, at det er det allerbedste at gøre, altså at sørge for at sikre og planlægge, at børn får 1 times motion og bevægelse dagligt. Breddeidrætskommissionen sagde nøjagtig det samme, da den barlede.

Men hvad er det, der er sket på det her område? Jeg kan blot sige, at flere og flere børn og unge bliver overvægtige, og min holdning er – uden at tale om ansvar – at ingen børn selv vælger selv blive overvægtige. Derfor mener jeg, at vi naturligvis har et forældreansvar og et samfundsansvar. Her i Folketingssalen skal vi bære samfundsansvaret, og derfor spørger jeg ministeren: Hvad gør regeringen?

Kl. 15:34

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren.

Kl. 15:34

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Så sent som i mandags cyklede jeg i tyrkisk tv. Der var kommet et tv-hold til cyklernes hovedstad, nemlig København, og de beundrede vores utallige cykelstier. Der er jo næsten ikke en gade, uden at der er en særlig bane for cykler. Det var de meget imponeret over, og også over, at så stor en del af danskerne inklusive ministre cykler så flittigt. Så vi har ikke noget at være flove over, når det gælder cykelstier og cykler i Danmark. Vi har tværtimod noget at være stolte over.

Dette med 1 times motion dagligt er regeringens mål, og det kan realiseres. Det er ikke bare et spørgsmål om idrætstimer, det er også et spørgsmål om at få børnene ud af bussen og op på cyklen. Det er et spørgsmål om at få anlagt endnu flere cykelstier – det er jeg helt enig i. Det er et spørgsmål om at bruge bevægelse i timerne, sådan som man gør på skoler, jeg har besøgt i min egenskab af undervisningsminister, hvor børnene får rørt sig rigtig meget.

Der er en masse, man kan gøre, og vi gør alt, hvad vi kan, for at skubbe til det. Det er der heldigvis også andre, der gør. Tænk på Chris MacDonalds personlige kampagne, først på et gymnasium på Frederiksberg og derefter i hele landet.

Til sidst vil jeg understrege: Jeg er minister for forebyggelse.

Kl. 15:36

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 15:36

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Det er godt at få det frem, når det ikke fremgår af ens titel og står på ens visitkort. Jeg bed mærke i, at ministeren, da han var undervisningsminister, også talte for at fremme motionen i skole og fritid. Jeg må blot sige: Der er gået rigtig mange år. Der er gået rigtig, rigtig mange år, hvor det stadig væk ikke er det, der er normalen – det er ikke indbygget. Derfor vil jeg sige, at ministre jo har det med at sige ting, men ministre skal også holdes fast på deres ansvar for så også at få tingene gennemført.

For jeg må sige til ministeren, at det her jo lidt er et signal: Bliver det taget alvorligt nok, at flere og flere børn og unge bliver overvægtige og tager kiloene med ind i voksenlivet? Der må jeg blot sige: Nej, jeg synes ikke, det virker, som om regeringens ambitionsniveau er højt nok.

Er det et spørgsmål om, at regeringen ikke i forhandlingerne med kommunerne sørger for, at de får de rigtige incitamenter, får penge til det? Jeg har selv siddet i en kommune, og jeg ved, hvor svært det er at få økonomien til at hænge sammen. Det er rigtig svært at lægge det lange perspektiv, altså det der med at sige: Hvad høster vi om 10 eller 15 år, hvis vi laver investeringen i dag?

Vil ministeren ved næste års finanslov – hvis ministeren ellers har ret til at bestemme over den – kæmpe for, at der sker noget?

Kl. 15:37

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:37

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Et af de konkrete forslag, der ligger her i Folketinget, er jo forslaget om at fordoble kommunernes medfinansiering af sundhedssektoren og derved give dem en tilskyndelse til at holde deres børn og borgere sunde.

Det minder mig om, at der måske var en idé i, at både den tidligere og den nuværende spørger begyndte at tænke lidt på, hvem det er, der regerer i de kommuner, de tænker så varmt på.

Jeg har lige skullet høre for, hvordan der er i Københavns Kommune. Jamen hvem er det nu, der regerer i Københavns Kommune? For hvis det er sådan, at der findes en eller anden socialdemokratisk eller SF-styret kommune, som gør alt det, som vi skal gøre, så vil jeg personligt tage ud og præmiere borgmesteren. Der er ingen ende på, hvad jeg vil rose. Så mon ikke vi må se i øjnene, at vi har et fælles ansvar her? Det tror jeg vi har.

Kl. 15:38

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det spørgeren.

Kl. 15:38

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg vil blot spørge, om det ikke er regeringen, der er createur, altså den, der har besluttet, at der skal være nulvækst ude i kommunerne. Har ministeren overhovedet ingen forståelse for, hvor svært det er bare at få økonomien fra i dag til morgen til at hænge sammen, og at det derfor måske kan være rigtig svært at træffe en beslutning, hvor man først henter fortjenesten om 10, 15 eller 20 år?

Det er jo et spørgsmål om, at vi herinde fra Folketingssalen skal sende signalet til danskerne om, at de dårlige vaner skal ændres, men at kommunerne derude, som jo er allertættest på borgerne, også skal have nogle muligheder. Jeg må blot sige igen, at den dødelige duo eksisterer rigtig mange steder i Danmark: En fattig kommune med en relativt syg befolkning.

Det har ikke noget at gøre med, at jeg vil stå her og sygeliggøre en stor del af den danske befolkning. Jeg måler blot, hvor mange der er moderat overvægtige eller svært overvægtige i dag. Vi ved, hvad det fører med sig af hjerte-kar-sygdomme og andre sygdomme som kræft, og derfor skal vi naturligvis knække kurven. Det må da være bedre at forebygge frem for at behandle.

Har vi en tilstrækkelig god forebyggelsesindsats i Danmark i dag, vil jeg spørge ministeren.

Kl. 15:39

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren.

Kl. 15:39

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):**

Nu skal vi da ikke henfalde til mismod. Når jeg tænker på, at Danmark jo er et eldorado med idrætshaller, med svømmehaller, med cykelstier, med idrætsskoler, fodboldskoler, idrætsefterskoler, idrætshøjskoler osv., er der ingen grund til mismod. Vi er jo et land med en rig tradition for folkelig idræt. Jeg tror, at det er mere end en million danskere, der dyrker idræt i deres fritid.

Så skal vi nu ikke også være lidt stolte af det, vi har. Og bemærk, at alt det, jeg har nævnt, er groet nede fra. Det er ikke staten, der har bygget idrætshallerne; det er kommunerne, der har bygget dem. Nu har de så lidt mindre godt råd, end de har haft før, men de har dog stadig væk det samme, som de regnede med sidste år.

Kl. 15:40

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Hermed er dette spørgsmål sluttet.

Vi går så til spørgsmål nr. 10. Det er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:40

**Spm. nr. S 1031**

10) Til beskæftigelsesministeren af:

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Vil ministeren bekræfte, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen har foreslået i forbindelse med afskaffelse af efterlønnen,

ikke adskiller sig fra den eksisterende førtidspensionsordning, som også kan søges uden arbejdsprøvning »på det foreliggende grundlag«, bortset fra at den maksimale sagsbehandlingstid sættes op fra 3 til 6 måneder?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:41

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Vil ministeren bekræfte, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen har foreslået i forbindelse med afskaffelse af efterlønnen, ikke adskiller sig fra den eksisterende førtidspensionsordning, som også kan søges uden arbejdsprøvning »på det foreliggende grundlag«, bortset fra at den maksimale sagsbehandlingstid sættes op fra 3 til 6 måneder?

Kl. 15:41

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren.

Kl. 15:41

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Det kan jeg ikke bekræfte. Efter de gældende regler er det som udgangspunkt ikke muligt at søge om en førtidspension. Personer, der har problemer med arbejdsevnen, kan bede kommunen om hjælp, herefter skal kommunen foretage en helbredsbedømmelse og tage stilling til, hvilken form for hjælp der er den rigtige for den enkelte person. For at få tilkendt en førtidspension kan det derfor tage relativt lang tid, fordi kommunen skal afprøve alle relevante muligheder for at bringe en person tilbage på arbejdsmarkedet igen, og det er der jo rigtig meget god, sund fornuft i.

Det er korrekt, at en borger kan anmode om, at der alene skal tages stilling til spørgsmålet om førtidspension på det foreliggende oplysningsgrundlag og inden for 3 måneder. Kravene for tilkendelse af førtidspension er imidlertid nøjagtig de samme som dem, der gælder i øvrige sager. Der vil således skulle gives afslag, hvis sagen ikke er tilstrækkelig dokumenteret. Der er med andre ord ikke tale om, at man efter de gældende regler kan søge om førtidspension og få en afgørelse inden for 3 måneder og samtidig undgå arbejdsprøvning og andre arbejdsmarkedsrettede tilbud. Det er i stedet en mulighed for borgere, der mener, at deres sag allerede er klar til afgørelse, og som oplever, at kommunen forsøger at trække sagen ud.

Regeringens forslag om seniorførtidspension har et andet indhold; her skal afklaringen kunne gennemføres hurtigere og mere enkelt. Det skyldes, at der ikke er det samme behov for at afprøve alle muligheder for f.eks. omskoling og revalidering m.v., da arbejdsmarkedsperspektivet er relativt kort for ældre personer. I sager om seniorførtidspension skal kommunen fortsat dokumentere, at arbejdsevnen er væsentligt og varigt nedsat i en sådan grad, at personen ikke kan forsørge sig selv via beskæftigelse. Er dette tilfældet, ja, så tilkendes førtidspensionen. En varig nedsættelse af arbejdsevnen betyder i denne sammenhæng alene frem til folkepensionsalderen, hvilket også betyder, at der er tale om en noget enklere vurdering end for yngre personer. For at sikre, at kommunen kan vurdere sagen inden for de 6 måneder, vil der i høj grad blive lagt vægt på de oplysninger, der allerede er tilgængelige; der kan altså lægges større vægt på eksisterende oplysninger, f.eks. fra speciallæger eller tidligere sygejournaler eller andet, frem for at lave gentagne arbejdsprøvnings og udviklingsprojekter.

Kl. 15:44

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Tak for dette lange svar. Så er det ministeren ... Undskyld, formanden kan også lave fejl. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:44

Kl. 15:47

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Tak. Jeg ventede også pænt, jeg tænkte, det kunne være, at vi havde en ny ordning her, hvor ministeren fik lov til at sige noget to gange i træk. Men lad det nu være.

Det, som ministeren nu fortæller, er lidt interessant, for det, jeg hører, er jo, at reglerne eksisterer i dag, og det, man skal ind at vurdere, som reglerne er i dag, netop er, om der er et perspektiv for at sætte noget i værk. Vi ved, som ministeren også siger nu, at for ældre mennesker, der er tættere på pensionsalderen, er det arbejdsmarkedsrettede perspektiv ikke så stort – det er i hvert fald nedsat under alle omstændigheder, for der er kun få år tilbage. I lovgivningen – det er lov om social pension, § 17, 18 og 21 – står der noget om reglerne for, hvordan man kan få tilkendelse, og så står der, at sagsbehandlingstiden er 3 måneder. Er det ikke bare det samme? Uanset hvad ministeren siger her, er det så ikke bare den samme regel, som faktisk står her nu? Hvordan kan man som regering stå og sige, at det her er en forbedring, når det faktisk i virkeligheden kan gå hen og være en forringelse?

Kl. 15:45

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:45

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jeg er utrolig glad for, at hr. Lennart Damsbo-Andersen sagde: Det, jeg hører, er. For allerede der siger hr. Lennart Damsbo-Andersen jo sådan set indirekte, at det godt kan være, at det, hr. Lennart Damsbo-Andersen konkluderer, ikke er helt rigtigt. Og det er heller ikke helt rigtigt, for man kan ikke sammenligne seniorførtidspensionen, som vi har fremlagt, med de regler, der er i dag.

Som jeg sagde i mit første svar, skal man jo i høj grad også se muligheden for at få afgjort sin sag på det foreliggende grundlag som en forsikring for borgeren om, at borgeren rent faktisk kan få afprøvet sin sag, i det tilfælde at kommunen er ved at trække den i langdrag. Sådan har vi jo egentlig mange mekanismer i den danske lovgivning, også når det gælder mit område, nemlig beskæftigelsesområdet, hvor det jo netop sikres, at man ikke har en sag, der bare trækker i langdrag.

Så derfor kan hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke med rette sammenligne de her to ting.

Kl. 15:46

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 15:46

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Jeg synes alligevel, at vi kommer lidt nærmere ind på det nu. Jeg går ud fra – det er i hvert fald et helt konkret spørgsmål til ministeren – at der, hvis den her efterlønsordning bliver vedtaget af Folketinget, vil gælde de samme regler for at få tilkendt pension, som der i dag gælder for at få tilkendt førtidspension. Det stod ministeren jo og sagde fra talerstolen i går, og det vil jeg da godt høre en gang til. Men nu siger ministeren så lige pludselig, at der kommer til at gælde nogle andre regler. Det vil jeg gerne have forklaret.

Kl. 15:47

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Ministeren.

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Det er da meget nemt at forklare, i og med at jeg faktisk har forklaret det flere gange. Sagen er jo den, at det er de samme tilkendelsesprincipper, men at perioden bliver kortere, og det er jo en kæmpestor forbedring for de seniorer, som det hele handler om.

For det giver jo ærlig talt ingen mening f.eks. at arbejdsprøve en person i flere år – man kan blive arbejdsprøvet i 2 eller 3 år, og man kan i det hele taget have en sag, der verserer så lang tid – hvis man kun har 4 år tilbage på arbejdsmarkedet. Så ville det jo egentlig være meget forkert, hvis man skulle arbejdsprøves i flere år og trækkes igennem et meget stort maskineri.

Når det ikke er nødvendigt i forbindelse med denne gruppe, er det jo i høj grad, fordi der ligger en historik i sygejournaler, sygefravær og andet, netop fordi nedslidning ikke sker fra den ene dag til den anden. Folk har jo typisk været en del mere hos lægen, og de har måske haft lidt flere sygefraværsdage og andet, og det er den historik, man så kan bruge i forbindelse med seniorførtidspensionen.

Men det er fuldstændig rigtigt, at principperne og kriterierne er de samme for at få en seniorførtidspension som for at få den førtidspension, der kan fås i dag. Det element, vi ændrer, og som forbedrer tingene meget for disse seniorer, er jo, at man vil komme til at få sit svar hurtigere.

Kl. 15:48

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 15:48

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Nu er jeg nødt til at tage nogle briller på, så jeg kan læse det her. For jeg sad nemlig og læste en artikel i det her blad, der hedder Kommunen, fra den 1. februar – den er jo ikke mere end en god uges tid gammel – og artiklen hedder »Kommunerne ender med efterlønsregningen« – det er nu ikke så meget det, jeg vil gå ind i – og der er Bettina Post, som er formand for Dansk Socialrådgiverforening, citeret for at sige, og nu prøver jeg at læse det for ministeren:

For denne særlige gruppe bliver det meget nemt at være sagsbehandler. Der beder vi lægen om at vurdere, om det har sin rigtighed, at borgeren ikke kan arbejde mere, og hvis lægen er enig i vurderingen, så er den ikke længere, siger hun, og vurderer, at det bliver meget nemmere for borgerne at få den særlige seniorordning.

Er ministeren enig i det?

Kl. 15:49

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:49

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Altså, nu kender jeg jo for det første ikke den sammenhæng, som Bettina Post har udtalt det her i, og for det andet vil jeg sige, at jeg synes, man skal være særdeles varsom med at tage netop socialrådgivernes formand, Bettina Post, som sandhedsvidne for noget som helst.

Men det, der er lagt op til i den her ordning – det kan jeg meget nemt skitserer – er, at man skal have tildelt førtidspension på fuldstændig samme præmisser, som gælder for den førtidspension, vi kender nu. Så seniorførtidspension og førtidspension tildeles på samme præmisser, men tidsrammen for det er helt anderledes, fordi det nu skal ske inden for 6 måneder, altså at man enten får et tilsagn eller et afslag.

Lad mig så også lige bemærke, da hr. Lennart Damsbo-Andersen tilsyneladende er meget glad for socialrådgivernes formand, Bettina

Post, at det netop var Bettina Post, der sagde, at efterlønsordningen jo aldrig nogen sinde havde været ment som noget, der skulle træde ind og hjælpe mennesker, der var nedslidte, fordi man jo netop skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, i det øjeblik man skal have en førtidspension. Det vil jeg blot lige erindre hr. Lennart Damsbo-Andersen om.

Kl. 15:50

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Hermed er spørgsmål nr. 10 afsluttet.

Vi går til spørgsmål nr. 11. Det er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:50

### Spm. nr. S 1036

11) Til beskæftigelsesministeren af:

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Var det efter ministerens vurdering korrekt, da statsministeren i sin nytårstale sagde, at »efterlønnere er stort set lige som alle os andre«, når vi for det første ved, at fire ud af fem efterlønnere er ufaglærte eller kortuddannede, og når vi for det andet ved, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der går på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige?

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:50

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Tak. Var det efter ministerens vurdering korrekt, da statsministeren i sin nytårstale sagde, at »efterlønnere er stort set lige som alle os andre«, når vi for det første ved, at fire ud af fem efterlønnere er ufaglærte eller kortuddannede, og når vi for det andet ved, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der går på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige?

Kl. 15:51

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:51

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Ja, jeg er fuldstændig enig med statsministeren i det, statsministeren sagde i sin nytårstale, nemlig at efterlønnere stort set er ligesom alle os andre med hensyn til helbred.

Vi har haft to kommissioner med eksperter i arbejdsmarkedsforhold, som har vurderet det her spørgsmål, nemlig Velfærdskommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen. Kommissionerne konkluderede, at efterlønsordningen ikke i særlig grad bruges af personer med et ringere helbred, og at efterlønsmodtageres helbred ikke adskiller sig væsentligt fra helbredet hos de personer, der fortsætter med at arbejde i efterlønsalderen.

Sagen er den, at der naturligvis er en stor gruppe, som vælger at gå på efterløn, simpelt hen fordi de har muligheden for det, selv om de godt kunne fortsætte på arbejdsmarkedet i nogle år. Denne gruppe er helbredsmæssigt ligesom alle andre. En mindre gruppe vælger dog efterløn, fordi de har helbredsproblemer eller er nedslidte og derfor ikke vil eller ikke kan fastholde arbejdet. Hvis efterlønnen ikke eksisterede, må man formode, at de fleste i denne gruppe ville være på førtidspension eller arbejde i f.eks. et fleksjob.

I dag er det forholdsvist få 60-64-årige, der overgår til førtidspension, og det har jo naturligvis baggrund i, at mange vil kunne få en efterløn i stedet for. Det er heller ikke overraskende, at relativt man-

ge ufaglærte og kortuddannede benytter efterlønsordningen i dag. Det er naturligt, at den gruppe ofte vælger efterløn, alene fordi forskellen imellem lønindkomsten og efterlønnen for dem typisk ikke er så stor.

Som spørgeren også nævner, viser analyser, at sandsynligheden for at dø inden de 75 år er større for dem, der går på efterløn, end for dem, der fortsætter i arbejde, men det skyldes i høj grad, at mange efterlønsmodtagere er ufaglærte eller har en kortere uddannelse, og vi ved jo, at mange af dem lever kortere. Disse grupper har ganske enkelt et ringere helbred og lever ikke lige så længe som alle andre, så det vil selvfølgelig betyde noget for den gennemsnitlige levealder. Den forskel kan i et vist omfang forklares med forhold, der ikke har med nedslidning på arbejdsmarkedet at gøre, f.eks. livsstil.

Kl. 15:53

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det spørgeren.

Kl. 15:53

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Det er da sådan set et rigtig godt svar, ministeren kommer med nu, for jeg har ikke snakket noget om, om det er nedslidning i forbindelse med arbejde eller med livsstil, der er det afgørende. Det, man skal kigge på, er, hvad det er for nogen mennesker, der vælger at gå på efterløn, og hvordan deres liv har været i forhold til arbejde og fritid. Det, jeg specielt lægger mærke til, er, at går man ind og kigger på undersøgelser over, hvor de mennesker, der går på efterløn, kommer fra, eller hvor flest mennesker i en befolkning går på efterløn, er det typisk fra det, som bliver kaldt Udkantsdanmark.

Ministeren kan nok ikke se det, men jeg har en udskrift fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. De har lavet en undersøgelse den 4. januar, som er offentliggjort, og den viser med nogle mørke pletter på danmarkskortet, hvor der går rigtig mange på efterløn. Uden at gå for meget i detaljer er det typisk sådan, at der i Hørsholm er en andel på 19-20 pct. af dem, der er mellem 60 og 64 år, der går på efterløn, og i det, som vi kalder Udkantsdanmark, dvs. Nordjylland, Sønderjylland, Langeland, Sydfyn, Lolland-Falster og Sydsjælland, er vi oppe på, at der er omkring 40 pct., der går på efterløn. Så der er jo en skævvridning i forhold til, hvem der i det hele taget vælger at gå på efterløn.

Går man ind og kigger på en tilsvarende undersøgelse fra den 4. maj 2010 – det er rigtig længe siden, og da var der ikke nogen, der talte om at ændre på efterlønnen – og ser på, hvor mange år folk lever, efter de er fyldt 60 år, så er det ret tankevækkende, at de steder, hvor de lever kortest, også er i Udkantsdanmark. Den forventede levetid er lavere nøjagtig de samme steder, hvor flest vælger at gå på efterløn.

Synes ministeren ikke, at det er et problem, at statsministeren bagatelliserer det? Det viser jo med al tydelighed, at der er en anden sammensætning i befolkningen blandt dem, der går på efterløn, og dem, der ikke går på efterløn.

Kl. 15:55

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Så er det ministeren.

Kl. 15:55

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Nu skal man jo passe rigtig meget på med tal, og man skal passe rigtig meget på med statistikker, især hvis man vil stå og sådan gøre sig meget klog på, hvordan verden ser ud, og samtidig vil have alle nuancer med. Hr. Lennart Damsbo-Andersen glemmer jo fuldstændig en meget, meget væsentlig faktor i det her, og det er uddannelsesniveaet.

Jeg vil næsten, ja, jeg ved ikke, om man må sige det herinde i Folketingssalen, lægge hovedet på blokken – nå, det må man godt sige, nikker formanden, så længe det er ens eget hoved, man godt vil lægge på blokken – jeg vil næsten lægge mit eget hoved på blokken for, at lægger man et kort med uddannelsesniveau oven i de kort, som hr. Lennart Damsbo-Andersen står med, vil det vise sig, at mange af de ufaglærte netop bor i Udkantsdanmark, i udkantsområderne, hvor der jo typisk også er flere ufaglærte job, eller hvor ufaglærte job i højere grad er efterspurgt. Og derfor vil man netop se den sammenhæng i det store billede, at mennesker, der har en kortere uddannelse, generelt lever kortere tid, end de meget veluddannede danskere gør.

Derfor gør hr. Lennart Damsbo-Andersen sig jo altså skyldig i simpelt hen at mangle en faktor i det her, og det er immervæk den væsentligste faktor af dem alle.

Kl. 15:57

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det spørgeren.

Kl. 15:57

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Det er faktisk rigtigt, at mindre uddannelse betyder noget, og det står også her på mit papir. Det bliver sjovt, når vi skal høre det her igen bagefter. For ministeren står jo lige nøjagtig nu og modsiger det, som ministeren selv sagde før. Ministeren siger: Det har ingen betydning, og sammensætningen af de mennesker, der går på efterløn, er fuldstændig den samme som for alle andre.

Næh, der, hvor der går rigtig mange mennesker på efterløn, er også der, hvor man har dårligere uddannelsesniveau, dårligere sundhedstilstand, og hvor man dør tidligere end gennemsnittet af danskere i almindelighed. Så det er ikke det samme.

Vi kan jo diskutere det, når vi har lyttet det igennem. Det er nøjagtig det, som jeg prøver på at forklare, nemlig at de mennesker, der bor i de områder, har nogle andre forudsætninger, og der er flere af dem, der vælger at gå på efterløn. Altså, det, som statsministeren siger, er ikke sandt.

Kl. 15:58

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren.

Kl. 15:58

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Nu ved jeg ikke, om hr. Lennart Damsbo-Andersen drikker kaffe eller te, men jeg vil meget gerne servere te eller kaffe for hr. Lennart Damsbo-Andersen, og så skal vi lytte det her bånd igennem. For hr. Lennart Damsbo-Andersen gør sig jo netop skyldig i at sammenligne grupper, der ikke er sammenlignelige. Hvis man vil sammenligne grupper, skal man sammenligne sammenlignelige grupper, altså ufaglærte med ufaglærte og højtuddannede med højtuddannede. Og så vil der vise sig et helt andet billede end det, hr. Lennart Damsbo-Andersen forsøger at tegne.

Men jeg er da i øvrigt meget spændt på, hvad hr. Lennart Damsbo-Andersens svar så er til de unge ufaglærte. For der er der jo 60 pct., der ikke er medlem af efterlønsordningen og som dermed ikke vil kunne gå på efterløn, hvis man skulle følge det spor, som hr. Lennart Damsbo-Andersen er på. Det må da være noget af det mest usolidariske, hr. Lennart Damsbo-Andersen nogen sinde har hørt om. At tænke sig, man har en ordning, som 60 pct. af de unge ufaglærte ikke kan bruge. Næh, hvis man nu valgte regeringens model, så var det ens for alle. Så ville alle, der var nedslidte, enten kunne komme på seniorførtidspension eller f.eks. få sig et fleksjob. Det er jo solidaritet, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen. Ikke det pjat, som hr. Lennart Damsbo-Andersen forsøger at forsvare.

Kl. 15:59

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det spørgeren.

Kl. 15:59

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Nu bevæger ministeren sig jo ligesom ud på et helt andet område end det, vi egentlig skal diskutere her, og så er jeg da sådan lidt glad for, at det faktisk er sådan indrettet her, at det er mig, der stiller spørgsmål, og ministeren, der skal svare.

For jeg er da sådan set enig med ministeren i, at uddannelsen er et problem, og jeg har siddet i de sidste måneder og været lidt ked af, at mulighederne for at få uddannelse faktisk er skåret ned, specielt for de unge mennesker, der sidder derude i Udkantsdanmark, hvor det er blevet dyrere at blive transporteret hen til uddannelsessteder, og hvor uddannelser bliver fjernet, fordi taxameteret osv. bliver dårligere. Hvad vil ministeren så egentlig gøre? Hvad er ministerens svar til de der unge mennesker, som i dag ikke kan få en uddannelse eller ikke har en uddannelse, når mulighederne er blevet forringet, og når vi samtidig ved, at det er en væsentlig faktor for, at man kan få en bedre sundhed i sit liv, og at man også kan få et længere liv?

Kl. 16:00

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**  
Så er det ministeren, der slutter spørgsmålet.

Kl. 16:00

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jeg kan virkelig godt forstå, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ville være ked af at skulle svare på mit spørgsmål, for det er nemlig ikke et særlig pænt svar, hr. Lennart Damsbo-Andersen skal give til de ufaglærte, nemlig at hvis der er nogle, der ikke er solidariske med ufaglærte her i Danmark, så er det jo Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, hvorimod det, regeringen har fremlagt, er langt mere solidarisk og vil hjælpe alle i stedet for bare en fin gruppe, der er medlem af en fagforening.

Når det så er sagt, vil jeg sige om uddannelsesniveaue, at det jo er sådan – og det må være hr. Lennart Damsbo-Andersen velbekendt, i og med at vi har diskuteret det her på utallige samråd – at det jo netop er de ufaglærte, der har de allerbedste betingelser for at tage sig en uddannelse, og det er ligegyldigt, hvilken alder man har. Så derfor er svaret lige foran hr. Lennart Damsbo-Andersen, og det er, at man skal gå i gang med en uddannelse, hvis ikke man har en uddannelse. Betingelserne er der. For manges vedkommende vil man kunne gå i gang fra dag et på dagpengeniveau, dvs. noget højere end SU, og det er da et rigtig, rigtig godt system. Og så er det fuldstændig korrekt: Vi har faktisk reserveret uddannelse til dem, der har aller mest brug for det, nemlig de unge og de ufaglærte.

Kl. 16:01

**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Tak til ministeren og tak til spørgeren. Hermed er spørgsmål 11 sluttet.

Vi går så til spørgsmål 12. Det er igen et spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Denne gang er det stillet af hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:01

**Spm. nr. S 1045**

12) Til beskæftigelsesministeren af:

**Eigil Andersen (SF):**

Hvad er ministerens syn på, at flere eksperter påpeger, at regeringen overvurderer, at der kan spares 16 mia. kr. årligt, hvis regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen skulle blive gennemført?



**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Hr. Eigil Andersen bedes læse spørgsmålet op, værsgo.

Kl. 16:01

**Eigil Andersen** (SF):

Tak for det.

Hvad er ministerens syn på, at flere eksperter påpeger, at regeringen overvurderer, at der kan spares 16 mia. kr. årligt, hvis regeringens forslag om at afskaffe efterlønnen skulle blive gennemført?

Kl. 16:01

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

**Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):

Både før og efter at regeringen fremlagde sit forslag om en tilbagetrækningsreform har det jo ikke skortet på eksperter, der er fremkommet med mere eller mindre seriøse bud på effekten af reformen. Jeg respekterer meget, at folk giver deres mening til kende, også når jeg ikke er enig med dem. Jeg er i det tilfælde her ikke enig i, at regeringen overvurderer de økonomiske effekter af tilbagetrækningsreformen.

Jeg synes, at regeringen med forslaget til en tilbagetrækningsreform har fremlagt et konkret og realistisk forslag til, hvordan de offentlige finanser kan styrkes med 18 mia. kr. i 2020. Forslaget og dets økonomiske konsekvenser er på linje med det, som Det Økonomiske Råd og Arbejdsmarkedskommissionen har meldt ud. I modsætning til oppositionen kan regeringen nu pege på konkrete forslag for op imod 45 mia. kr. Derved er vi næsten i mål i forhold til den finanspolitiske udfordring frem til 2020, som vi stod over for før genopretningsaftalen. Det er jo ærlig talt mere, end oppositionen og dermed Socialistisk Folkeparti kan.

Kl. 16:03

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:03

**Eigil Andersen** (SF):

Som jeg tror, alle ved, er SF imod, at man skal afskaffe efterlønnen, fordi det vil være meget uretfærdigt at gøre.

Her snakker vi så om et økonomisk regnestykke, hvor man påstår, at man vil spare 16 mia. kr. Det regnestykke bygger på – og jeg beklager nu, at der kommer nogle tal – at der vil være 110.000 efterlønnere i 2020. Men det er forkert, fordi der er færre og færre, der går på efterløn. I tredje kvartal sidste år var der 8.000 færre efterlønnere, end der var samme kvartal året før. Det er et fald på 6 pct. Den udvikling må man forvente fortsætter af forskellige grunde.

Derfor vil der ikke være 110.000 efterlønnere i 2020, men formentlig kun ca. 70.000. Dermed forsvinder de første 6 mia. kr. af besparelsen på de påståede 16 mia. kr. Så er vi nede på 10 mia. kr. Men så kommer arbejdsløsheden ind i billedet. For tiden er den på 170.000 arbejdsløse, når man tæller de aktiverede med. De er jo reelt arbejdsløse, men tæller ikke med i det officielle tal. Så ved vi alle sammen, at der kommer nogle årgange ind på arbejdsmarkedet af unge, som er mindre end den store gruppe af ældre, som går ud af arbejdsmarkedet. Men det vil ikke betyde, at arbejdsløsheden forsvinder i 2020. Så vil arbejdsløsheden højst være kommet ned på 100.000 ledige. Så kaster regeringen 75.000 mennesker, som kunne have fået efterløn, hvis den var blevet opretholdt, ud som arbejdsløse i mange tilfælde. De skal have dagpenge. Efter 2 år havner de efter regeringens system på kontanthjælp, hvis det altså ikke er 0,0 kr., fordi de har en ægtefælle med en indtægt. Andre af de her ældre, som ikke længere kan få efterløn, vil få sygedagpenge eller førtids-

pension. Det er mange milliarder kroner. Så vi er langt, langt under de 10 mia. kr.

Derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, hvordan det kan gå til, man kan have et andet regnestykke, når virkeligheden er, som jeg her har beskrevet den.

Kl. 16:05

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:05

**Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):

Nu har jeg generelt en vis skepsis, når Socialistisk Folkeparti regner. Det er sådan set med god grund, og belært af erfaring skal man lige være lidt vågen. Man kan sige, at allerede i begyndelsen gør hr. Eigil Andersen sig sådan set skyldig i en regnefejl, i og med at det ikke er 16 mia. kr., de offentlige finanser vil blive bedre, men 18 mia. kr.

Så må jeg altså bare sige, at jeg synes, det er imponerende, at hr. Eigil Andersen her i dag formår at tilsidesætte alle landets ypperste økonomer ved at sige, at de alle sammen må tage fejl, fordi der er nogle ude i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og nogle oppe i Socialistisk Folkepartis politisk-økonomiske sekretariat, der har regnet på noget andet. Jeg ved ikke, om det er strejft hr. Eigil Andersen, at både Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som jo er fondet af fagbevægelsen og dermed også støtter oppositionen meget, og Socialistisk Folkeparti også har en vis evne til at regne lidt specielt, når det gælder regeringens forslag. Så jeg ved ikke, om hr. Eigil Andersen har indtænkt, at der også kunne være en politisk slagside i de beregninger, hr. Eigil Andersen lægger frem.

Kl. 16:06

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:06

**Eigil Andersen** (SF):

Det her svar er jo et svar, som går ud på at sige til mig og andre på en pæn måde, at jeg er dum, fordi man fra ministerens side jo ikke går ind i en debat om de tal, som jeg er kommet frem med her, som belyser, at antallet af efterlønsmodtagere rent faktisk falder. Det har de kommissioner, ministeren henviser til, jo åbenbart ikke taget hensyn til. Hvorfor falder antallet af efterlønsmodtagere? Det falder bl.a., fordi der er en hel del, som venter med at gå på efterløn, indtil de er 62 år, fordi man får modregnet sine arbejdsmarkedspensioner. I øvrigt vil det være sådan, at når uddannelsesniveaet stiger blandt seniorerne, vil der også være færre, der går på efterløn. Der er også andre elementer i det her, som medfører færre efterlønsmodtagere. Jeg mener, det er helt forkert og helt misvisende, at man så stiller et regnestykke op, som giver en kæmpe besparelse, som overhovedet ikke holder i virkeligheden, for det gør det ikke.

Kl. 16:07

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:07

**Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, det her udvikler sig til en lidt underlig debat, for der er jo ingen her, der er dumme. Det, jeg siger, er, at der er lagt nogle politiske forudsætninger ind i hr. Eigil Andersens beregninger, netop fordi det bl.a. er Socialistisk Folkeparti, der har regnet på det, og fordi det er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, altså fagbevægelsens økonomer, der har regnet på det. Så behøver man jo ikke at være professor i hverken økonomi eller politik for at regne ud, at der godt kunne være lagt nogle politiske forudsætninger ind.

De regnestykker, som regeringen læner sig op ad, har uafhængige økonomer regnet på. Det er de ypperste økonomer, som vi har i Danmark. Det er de mennesker også, som sad i bl.a. Arbejdsmarkedskommissionen. Jeg har jo ikke hørt Socialistisk Folkeparti eller hr. Eigil Andersen tage afstand fra Arbejdsmarkedskommissionen og de beregninger, som de fremkom med i sin tid. Derfor er det lidt mærkeligt, at man lige pludselig nu synes, at det hele beror på et helt fuldstændig forkert grundlag. Det var det, jeg sagde i mit første svar, og det er jo ærlig talt rimelig nok, at jeg siger, at der godt kunne være lagt nogle politiske forudsætninger ind i de beregninger, som Socialistisk Folkeparti lægger på bordet. Det er jo ikke helt ukendt, vil sige til hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:09

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:09

**Eigil Andersen** (SF):

Hvis jeg skal svare på ministerens niveau, kan jeg da sige, at Arbejdsmarkedskommissionen jo havde et flertal af direktører, og hvis man vil påstå, at der ikke kan lægges nogen politiske forudsætninger ind, så tror jeg nok, at man lige skal tænke over det en gang mere.

Men det, som skuffer mig meget, er, at ministeren ikke forholder sig til, at arbejdet i de kommissioner, der bliver henvist til, Arbejdsmarkedskommissionen og Velfærdskommissionen, ligger 2 år og længere tid tilbage. Det var altså før den økonomiske krise med arbejdsløshed. Det var, før det store fald i antallet af efterlønsmodtagere satte ind. Det er der simpelt hen ikke taget højde for. Det betyder kort og godt, at man her bygger på nogle forældede vurderinger, for der er sket nogle ting i mellemtiden, som ikke indgår i det. På den måde bliver det simpelt hen falsk reklame, når man så over for befolkningen påstår, at man kan spare så mange penge. Det er og bliver simpelt hen et illusionsnummer, og det burde henhøre under kategorien falsk reklame.

Kl. 16:10

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:10

**Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):

Jeg tror godt, at regeringens tilbagetrækningsreform kunne stå for en prøve i henhold til markedsføringsloven. Det må jeg sige til hr. Eigil Andersen. Så der tror jeg nok at hr. Eigil Andersen er kommet ud på et vildspor.

Når det så er sagt, bliver jeg nødt til lige at korrigere hr. Eigil Andersen, fordi de mennesker, det her handler om, altså de mennesker, der vil kunne gå på efterløn på et eller andet tidspunkt, jo altså var født, da Arbejdsmarkedskommissionen fremlagde deres rapport, og da Velfærdskommissionen fremlagde deres rapport. Så vi kan vel godt blive enige om, at den demografiske udfordring ikke har ændret sig. Det faktum, at hver gang der er fem seniorer, der trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet på grund af alder, er der kun fire, der træder ind på arbejdsmarkedet, fordi de ældre årgange som seniorerne hører til, jo simpelt hen er så meget større rent volumenmæssigt end de små unge årgange, der træder ind på arbejdsmarkedet, var jo altså allerede kendt for 2 år siden, for man må sige, at det ikke er menesker, der er født i går, faktisk tværtimod. Derfor bliver jeg nødt til at sige til hr. Eigil Andersen, at både Arbejdsmarkedskommissionens og Velfærdskommissionens tal holder vand. Jeg beklager meget, men sådan er verden bare.

Kl. 16:11

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:11

**Spm. nr. S 1047**

13) Til beskæftigelsesministeren af:

**Eigil Andersen** (SF):

Hvordan vil ministeren fjerne den modstrid mellem ord og handling, der ofte er mellem på den ene side de flotte taler om »det grå guld« og på den anden side arbejdsgivernes faktiske handlinger med hensyn til at fyre og undlade at ansætte ældre medarbejdere?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:11

**Eigil Andersen** (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren fjerne den modstrid mellem ord og handling, der ofte er mellem på den ene side de flotte taler om »det grå guld« og på den anden side arbejdsgivernes faktiske handlinger med hensyn til at fyre og undlade at ansætte ældre medarbejdere?

Kl. 16:11

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:11

**Beskæftigelsesministeren** (Inger Støjberg):

Jeg synes, der er god overensstemmelse mellem ord og handling. Vi ved, at ledigheden blandt seniorer ikke adskiller sig fra ledigheden i andre grupper. Ledigheden blandt de 50-59-årige er lavere end i flere andre aldersgrupper, f.eks. de 30-39-årige. Bruttoledigheden blandt de 50-59-årige var i december måned 2010 på 6,2 pct., mens den blandt de 30-39-årige var på 6,8 pct. Det bekræfter, at seniorer ikke har sværere ved at komme i beskæftigelse end andre.

En af forklaringerne på, at seniorerne ikke længere er mere ledige end f.eks. de 30-39-årige, skal findes i velfærdsforliget fra 2006.

Med velfærdsforliget ophævede vi en række særregler for seniorer, som var med til at sende et forkert signal til seniorerne, nemlig at der ikke var brug for dem. Det signal har vi slettet. I stedet har vi sendt et nyt signal om, at der er plads til alle på det danske arbejdsmarked.

Vi vil have et dynamisk arbejdsmarked, hvor det ikke er alderen, der afgør ens beskæftigelsesmuligheder, og alt tyder også på, at både seniorerne og virksomhederne har taget de nye tider til sig. Mange virksomheder ser med bekymring på, at de i nær fremtid kommer til at mangle kompetencer, fordi danmarkshistoriens største årgange, som blev født i årene lige efter anden verdenskrig, er på vej på pension. For virksomhederne ligger der derfor en stor udfordring i netop at fastholde seniormedarbejderne i de kommende år.

Heldigvis er mange virksomheder allerede rigtig godt i gang. De imødekommer seniorernes ønsker om f.eks. at gå lidt ned i tid, holde lidt længere ferier eller måske udføre nogle andre arbejdsopgaver. Vi ved fra forskellige projekter, at mange virksomheder i den daglige fordeling af opgaverne netop tager hensyn til deres seniorer. De bedste rollemodeller blandt virksomhederne har vi senest i 2009 givet et klap på skulderen ved at tildele dem det, der hedder seniorpraksispriisen – det gjorde jeg faktisk selv – og vi arbejder løbende på at ændre holdningen, så man får den holdning, at man langt fra er færdig på arbejdsmarkedet, bare fordi man er over 60 år.

Kl. 16:14

Kl. 16:17

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Tak for det. Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:14

**Eigil Andersen (SF):**

Nu ved jeg ikke, om jeg fangede tallene helt rigtigt, men så vidt jeg kunne høre på de tal for arbejdsløshedens størrelse, der blev nævnt, var der ikke den store forskel på grupperne. Men jeg vil sige, at der jo også er en hel del ældre lønmodtagere – måske er det ikke det helt rigtige ord, men så lønmodtagere på over 50 år – som måske trækker sig ud af arbejdsmarkedet, fordi de har svært ved at få arbejde, og så optræder de jo ikke i statistikken.

Men det, jeg vil frem til med hensyn til det offentlige, er, at der er lavet nogle undersøgelser, som viser, at blandt de medlemmer af f.eks. Danmarks Jurist- og Økonomforbund, der er ansat i staten, er 13 pct. over 55 år, men blandt de medlemmer, der bliver fyret, er 28 pct. over 55 år. Og HK har den samme erfaring: En tredjedel af deres medlemmer er over 50 år, men den aldersgruppe udgør halvdelen af de fyrede, når staten fyrer. Det vil sige, at staten som arbejdsgiver – og det er altså beskæftigelsesministerens ansvar sammen med de andre ministre – gør det modsatte af det, man påstår, man gør, nemlig at værdsætte seniorerne.

En undersøgelse fra 2009 siger – hold nu godt fast – at 56 pct. af alle offentlige og private arbejdsgivere aldrig opfordrer ældre til at blive på arbejdspladsen, og det er en væsentlig årsag til, at der er mange, som ikke fortsætter efter de 60 år. Man ved fra undersøgelser, at for at få ældre til at blive kræver det, at arbejdsgiveren anerkender, at den ældre arbejdskraft er værdifuld, og netop skruer nogle seniorordninger sammen. Men at 56 pct. af arbejdsgiverne end ikke siger til de ældre medarbejdere, at de godt kunne tænke sig, at de blev, er fatalt. Og så er det jeg mener det er klart at der opstår et kolossalt gab, altså en afgrund mellem de flotte taler om det grå guld og det virkelige liv, som der i øvrigt er masser af ældre arbejdsløse, der også oplever. De kan sende hundredvis af ansøgninger, men de har meget, meget svært ved at få et job.

Kl. 16:16

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:16

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jamen vi er faktisk enige. I *noget* af det, der bliver sagt, er vi faktisk enige. For jeg er helt enig med hr. Eigil Andersen i, at det er umådelig vigtigt, at man som arbejdsgiver sender et signal til sine seniormedarbejdere om, at man ønsker, at seniormedarbejderne skal blive på arbejdspladsen. Og alle erfaringer taler netop for det, hr. Eigil Andersen siger, nemlig at gør man det, og er man også som arbejdsgiver villig til at indrette arbejdet efter det, indrette hverdagen efter, at der også er seniorer, så bliver folk faktisk også lidt længere.

Det er lige præcis det, som seniorpraksisprisen, som jeg nævnte i mit første svar, handler om. Det er netop de virksomheder, der tager det ansvar på sig. Jeg kan sige, at jeg selv har været ude at besøge nogle af de virksomheder, som fik prisen, for netop at høre, hvad det så er, man gør sådan i den virkelige verden. Og det er f.eks. oppe i Nordjylland på Bobach Smedeværksted at tage snakken med den ældre og høre, hvilke ønsker man kunne have – er det tiden, der er problemet, eller er det arbejdsopgaverne? – og så indretter man sig simpelt hen efter det. Og det, det hele er endt med, er, at folk er blevet noget længere tid på arbejdsmarkedet, og det er jo rigtig godt.

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:17

**Eigil Andersen (SF):**

Det er det jo, og det glæder også mig, at vi trods alt er enige om det udgangspunkt. Jeg er også enig i, at det så i høj grad handler om, at arbejdsgiverne tilbyder en ordning, som passer til det, den enkelte ønsker, og det kan have forskellig udformning. Hvis det er nedsat arbejdstid kombineret med f.eks. efterløn, kan man fra arbejdsgiverside tilbyde, at arbejdsgiveren betaler fuldt pensionsbidrag. Det kunne være en meget attraktiv måde for den enkelte.

Men tilbage til det helt overordnede og frygtelige at tænke på: 56 pct. af alle offentlige og private arbejdsgivere spørger ikke deres medarbejdere, som er over 50 år, om de har lyst til at fortsætte. De kommer ikke med den anerkendelse, som vi er enige om skal til, og så er det, mit spørgsmål er: Nu vil man så kaste en masse, der hidtil er gået på efterløn, ud i, at de skal blive på arbejdspladserne, men hvad er det så, ministeren vil gøre? Hvilke initiativer vil ministeren tage, for at arbejdsgiverne begynder at opføre sig mere fornuftigt på det her område?

Kl. 16:18

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:18

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Jeg vil sige til hr. Eigil Andersen, at det, vi jo ved, er, at der netop bliver brug for hænder i fremtiden, for hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet på grund af alder, er der kun fire, der træder ind, fordi de store årgange forsvinder fra arbejdsmarkedet og de små træder ind. Så man kan sige, at ud over alle de ting, som vi i fællesskab kunne gøre, og ud over de ting, som allerede bliver gjort, f.eks. Seniorpraksis Prisen, f.eks. det, at vi hele tiden prøver at gøre opmærksom på vigtigheden af det her, ja, så er der heller ingen tvivl om, at virksomhederne jo altså også får et incitament til selv at gøre noget nu, fordi der simpelt hen bliver mangel på arbejdskraft.

Derfor tror jeg faktisk, at når alt kommer til alt, vil ikke bare det arbejde, vi kan gøre i fællesskab, og det arbejde, jeg kan gøre som beskæftigelsesminister, men også det, som der nu uvægerlig kommer til at ske rundtomkring på virksomhederne, når de opdager, at de kommer til at mangle arbejdskraft igen, sammenlagt jo altså få stor betydning for seniorerne på det danske arbejdsmarked – og det i en positiv retning, for så bliver man faktisk nødt til at tage den snak, så bliver man nødt til at prøve at få kigget på f.eks. arbejdstiderne, arbejdsopgaverne og andet, simpelt hen for at få seniorerne til at blive noget længere.

Kl. 16:19

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:20

**Eigil Andersen (SF):**

Altså, her går det jo for alvor galt for ministeren, det bliver jeg nødt til at sige, for der er jo ikke mangel på arbejdskraft. Der er 170.000 arbejdsløse, så hvor er den mangel på arbejdskraft?

Det, som jeg prøvede at skitsere i det foregående spørgsmål, var og er, at selv om der kommer færre unge ind på arbejdsmarkedet, vil vi i 2020 efter alt at dømme have en arbejdsløshed på 100.000, hvortil vi så skal lægge, hvis det lykkes regeringen at afskaffe efterlønnen, 75.000 efterlønsmodtagere. Så den filosofi om, at det her bare

går af sig selv, passer ikke, altså at arbejdsgiverne kommer til at mangle arbejdskraft, og så skal de nok fortsætte med de ældre. Det holder ikke en meter. Man bliver nødt til også fra statens side at tage nogle initiativer for at påvirke arbejdsgivernes holdning.

Nu kan jeg ikke gennemgå det hele her, men jeg kan sige, at man i mange år i Norge har arbejdet meget med seniorpolitik, og det offentlige har investeret en hel del ressourcer i at påvirke arbejdsgiverne til, hvad de skal gøre. Det har været en stor succes, og jeg vil kraftigt opfordre til, at ministeren går i gang med noget a la det, man har gjort i Norge.

Kl. 16:21

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:21

**Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):**

Man kan da i hvert fald sige, at det her er et klokkeklart eksempel på, at hr. Eigil Andersen og Socialistisk Folkeparti altid søger at være uenige med regeringen. Ligegyldigt om man så egentlig er enig i noget, gælder det bare om at prøve at finde dette lille bitte hår i suppen, der gør, at man så kan være rigtig uenig igen. Det er altså lidt pauvert, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, for vi står faktisk og er enige om rigtig mange ting her i forbindelse med seniorerne og arbejdsmarkedets behov for, at seniorerne bliver.

Det, hr. Eigil Andersen jo netop gør sig skyldig i, er at kigge på dagens tal og dagens arbejdsløshed, men ikke de udfordringer, som vi står med om ganske få år, nemlig det, at hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet, er der kun fire, der træder ind. Det vil hr. Eigil Andersen slet ikke forholde sig til, og det er jo netop det, der karakteriserer S og SF for øjeblikket, nemlig at man ikke vil forholde sig til fremtiden, at man ikke vil sige, hvordan man vil løse fremtidens problemer, fordi man tror, at holder man sig for øjne og ører, kommer problemerne nok ikke.

Men man vil få en grov og grum opvågning, når man vågner af den her tornerosesøvn, for problemerne er der stadig væk. De økonomiske udfordringer er der stadig væk, ligeså er de demografiske, så opgaven er der, uanset om man holder sig for øjne og ører nu.

Kl. 16:22

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Formanden er vågen i hvert fald, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til miljøministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:22

**Spm. nr. S 1088**

14) Til miljøministeren af:

**Thomas Jensen (S):**

Mener ministeren, at regeringen siden 2001 har gjort nok for at sikre de grundejere, der bor langs Gudenåen, imod højere vandstand og dermed oversvømmelser af haver, marker og kældre m.v.?

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:22

**Thomas Jensen (S):**

Jeg skal lige finde spørgsmålet. Jeg skal læse spørgsmålet op, og det lyder:

Mener ministeren, at regeringen siden 2001 har gjort nok for at sikre de grundejere, der bor langs Gudenåen, imod højere vandstand og dermed oversvømmelser af haver, marker og kældre m.v.?

Kl. 16:22

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:23

**Miljøministeren (Karen Ellemann):**

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at konstatere, at vandløbene, og i det her tilfælde jo altså også Gudenåen, administreres af kommunerne, fordi det er kommunerne, der efter vandlovens bestemmelser er vandløbsmyndighed. Den lov trådte i kraft den 1. november 1983, og den er faktisk ikke ændret grundlæggende siden da. Der er altså tale om en lov, som har været gældende i næsten 30 år, og det vil sige også i årene før år 2001.

Vandløbsloven har til formål at tilstræbe, at det sikres, at vandløb kan anvendes til afledning af vand, og at det skal ske under hensyntagen til de miljømæssige krav, som stilles til vandløbet. Ifølge loven skal kommunerne udarbejde vandløbsregulativer for alle offentlige vandløb, og det gælder jo så også for Gudenåen. Af dette regulativ skal det bl.a. fremgå, hvordan og hvor meget det pågældende vandløb skal vedligeholdes, og det er kommunerne, som har ansvaret for at vedligeholde vandløbene i overensstemmelse med de regler, som så er fastsat i vandløbsregulativerne.

Hvis det skulle vise sig, at en kommune i forhold til det, som er fastsat i regulativet, misligholder sine forpligtelser til at vedligeholde et vandløb, kan det udløse erstatning til grundejere, som kan dokumentere et tab som følge af en mangelfuld vedligeholdelse. Det er så taksationsmyndighederne, som behandler de her sager og i øvrigt også fastsætter erstatninger for tab, som måtte skyldes mangelfuld vedligeholdelse af vandløb. Bestemmer taksationsmyndigheden, at der skal udbetales erstatning, er det kommunen, som skal udrede erstatningen.

Så blot for lige at samle op til sidst: Det er kommunerne, som har ansvaret for, at de offentlige vandløb vedligeholdes i overensstemmelse med vandløbsregulativerne.

Kl. 16:24

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:24

**Thomas Jensen (S):**

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg stiller jo de her spørgsmål i dag, fordi jeg er meget interesseret i, at vi finder en god og varig løsning, for vi ved, at vandstanden omkring de danske åer og vandløb vil stige, bl.a. på grund af klimaudviklingen i de kommende år. I Gudenåen har vi så det ekstra problem, at der er kommet en invasiv art, vandremuslingen, til, og der er deraf følgende en kraftig vækst af grøde i Gudenåen. Det er altså ikke kun en enkeltstående faktor, men alle de forskellige faktorer betyder, at vandstanden er stigende. Der er det, at nogle borgere bliver ramt, og det er fuldt forståeligt, at de er meget frustrerede over de vandstigninger, de har set nu. De kan ikke bruge deres egne grunde, og hvis der ikke sker noget, hvis der ikke bliver handlet, kan de se frem til, at det faktisk kun vil blive endnu værre.

Nu er det så rigtigt, som miljøministeren siger her, at der er et vandløbsregulativ, som skal formuleres, og det er der selvfølgelig også formuleret for Gudenåen og for passagen igennem Silkeborg Kommune. Der er så den yderligere komplikation for netop Gudenåens gennemløb gennem Silkeborg Kommune, at det er et habitatområde. Dermed kommer EU-lovgivningen ind og skal spille samme med det lokale regulativ, og det er der, vi begynder at få nogle problemer, for i ministerens svar, både starter og slutter ministeren med at sige, at det er Silkeborg Kommune, som har ansvaret her. Det er jo nok noget, som jeg vil sige er lidt mere kompliceret end som så,

når vi har EU ind over og vi har et habitatområde. Jeg har f.eks. tilbage i november 2009 stillet et spørgsmål, det var spørgsmål 17, til den daværende miljøminister, hr. Troels Lund Poulsen, og der kan vi se af svaret, at det er noget knudret, for hvad har egentlig forrang, og er der nogle samspil mellem de forskellige ordninger, der gør, at det ikke er så entydigt endda, hvem der har ansvaret?

Derfor er mit korte og klare spørgsmål til miljøministeren: Silkeborg Kommune har skåret grøde to gange, og alligevel er vandstanden stadig væk alt for høj, så ville Silkeborg Kommune have overtrådt EU-habitatdirektivet, hvis kommunen havde skåret grøde en tredje gang?

Kl. 16:26

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:27

**Miljøministeren** (Karen Ellemann):

Se, nu går vi jo ind og agerer sagsbehandlere her i Folketingssalen, og det skal man holde sig fra i en sag som den pågældende, som jo ligger hos en kommune.

Jeg startede med at redegøre meget klart for, at det er Silkeborg Kommune, som er vandløbsmyndighed her, som altså har opgaven med at vedligeholde også Gudenåen og jo har en opgave, der skal løses. Jeg har også selv bevæget mig rundt i kommunen og har set, hvilke konsekvenser det kan have, så der er det måske endda for tidligt at begynde at diskutere klimaforandringer, men måske mangelfuld vedligeholdelse eller i hvert fald mangelfuld varetagelse af den opgave, der klokkeklart er Silkeborg Kommunes opgave. Når man eksempelvis står nede i haven langs åen ved Kongensbro Kro, hvor jeg selv har stået i vand til haserne, ja, så er der i hvert fald noget, der siger mig, at opgaven måske ikke lige løses, som det er åbenlyst den skal løses, eftersom det altså er kommunerne, der er vandløbsmyndighed.

Kl. 16:28

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:28

**Thomas Jensen** (S):

Nu fik jeg ikke noget svar på det helt konkrete spørgsmål, om man, hvis Silkeborg Kommune havde skåret grøde en ekstra gang, så havde overtrådt EU's habitatdirektiv. Det er ligesom det, der har gjort, at Silkeborg Kommune rent faktisk har været noget handlingslammet på området. Man har jo skåret grøde to gange for netop at imødekomme de borgere, der har problemer.

Jeg er fuldt ud vidende om, at ministeren har været til kaffe på Kongensbro Kro og har været ude at se på det, men noget af det, der stod tilbage, var også oppe i de lokale medier, hvor der blev sagt: Jamen altså, det er da fint, at miljøministeren kommer og ser og lytter, men vi får jo ikke nogen klare svar; vi får ikke nogen klare svar på, hvad der skal gøres for at løse de problemer.

Det er derfor, at jeg stiller de her spørgsmål i dag. Og jeg vil gerne have et klart svar på det ganske enkle spørgsmål: Ville Silkeborg Kommune have overtrådt EU's habitatdirektiv, hvis man havde skåret grøde en gang mere i det seneste år?

Kl. 16:28

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:29

**Miljøministeren** (Karen Ellemann):

Jeg må altså igen holde fast i, at jeg ikke skal agere sagsbehandler i Folketingssalen i en enkelt sag, som hører hjemme på kommunekontoret i Silkeborg Kommune. Jeg har gjort det ganske klart, at det er Silkeborg Kommune, som er vandløbsmyndighed her; det er dem, der skal løse den opgave.

Vi kan godt gå ind i en lang diskussion af, hvis en kommune overvejer at fravige beskyttelsen af et habitatområde. Så skal kommunen indhente en vejledende udtalelse hos Naturstyrelsen, og jeg har forstået, at der skal foreligge en række betingelser for, at kommunen overhovedet kan fravige beskyttelsen og dermed for, at Naturstyrelsen skal komme med en udtalelse. Der skal f.eks. foreligge afgørende hensyn til nationale samfundsinteresser, hvis myndighederne vil fravige beskyttelsen, og der må ikke være alternativer. Men som sagt er jeg ikke kommunal sagsbehandler i det her tilfælde, og jeg kender ikke sagen i detaljer. Men jeg har forstået, at kommunen selv er kommet med oplysninger, som klart viser, at betingelserne ikke er til stede i den her sag, hvilket Naturstyrelsen – på det tidspunkt By- og Landskabsstyrelsen – jo også har meddelt kommunen for snart 4 måneder siden.

Kl. 16:30

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:30

**Thomas Jensen** (S):

Nu er det sådan, at ministeren siger, at det her er en enkeltsag. Det er det jo rent faktisk ikke. Vi har nogle lokale og nationale regler på området om vandregulativet, og så har vi EU-lovgivningen. Svaret på spørgsmål 17 fra den 11. november 2009 understreger jo netop, at der er et habitatdirektiv, og der er noget med nogle dispensationer, der skal gives, hvis man skal gå ind og gøre noget. Det er faktisk et ret indviklet sammenstød, der sker mellem dansk lovgivning og EU-lovgivning. Derfor har det ikke noget at gøre med at lege sagsbehandlere. Det handler rent faktisk om, om vi har en regering og en miljøminister, som vil gå ind i den her konkrete sag og se på, hvordan vi kan få løst dette problem, sådan at borgerne langs Gudenåen også ved, at de i fremtiden har rådighed over hele deres grund, og at den ikke er oversvømmet.

Derfor vil jeg for sidste gang stille mit spørgsmål. Ville det ikke være formålstjenligt for de her beboere langs Gudenåen, hvis miljøministeren kunne gå ind og sige: Ja, der er altså noget her ved EU-lovgivningen, der desværre forhindrer os i, at vi kan løse det her problem, men skal vi nu ikke give en dispensation til f.eks. Silkeborg Kommune, så de kan skære grøde og vi kan få vandstanden ned og vandet ud af haverne?

Kl. 16:31

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:31

**Miljøministeren** (Karen Ellemann):

Jeg kan godt mærke, at hr. Thomas Jensen insisterer på, at jeg skal agere sagsbehandler. Når jeg siger enkeltsager, er det jo, fordi hr. Thomas Jensen lige nu og her står og beder miljøministeren om at afgøre en sag, der er en kommunal sag. Det er kommunen, der er vandløbsmyndighed. Derfor står jeg naturligvis ikke i Folketingssalen og behandler en sag, hvor jeg klart har redegjort for, hvem det er, der er myndighed i det her tilfælde. Det er fortsat entydigt kommunen, som er myndighed i den her sag.

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til miljøministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:32

### Spm. nr. S 1092

15) Til miljøministeren af:

**Thomas Jensen (S):**

Mener ministeren, at regeringen bør tage nye initiativer til at gøre noget imod højere vandstand i Gudenåen, så de grundejere, der bor langs Gudenåen, ikke længere skal udsættes for oversvømmelser?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:32

**Thomas Jensen (S):**

Tak. Jeg læser spørgsmålet op:

Mener ministeren, at regeringen bør tage nye initiativer til at gøre noget imod højere vandstand i Gudenåen, så de grundejere, der bor langs Gudenåen, ikke længere skal udsættes for oversvømmelser?

Kl. 16:32

Kl. 16:32

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

**Miljøministeren** (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Vi bliver ved det samme emne, og derfor bliver det også lidt en gentagelse af det, som jeg netop redegjorde for i besvarelsen af det foregående spørgsmål. Det er kommunerne, der som vandløbsmyndighed er ansvarlig for at vedligeholde de offentlige vandløb. Vedligeholdelsen skal ske efter de bestemmelser, der er fastsat i vandløbsregulativerne. Det er det, vandløbsloven siger.

Med hensyn til nye initiativer på vandløbsområdet kan jeg oplyse, at der med aftalen om »Grøn Vækst«, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik i 2009, er afsat midler, som skal forbedre vandløbenes kvalitet, sådan at de fysiske forhold forbedres på udvalgte vandløbsstrækninger for netop at opfylde miljømålene efter vandrammedirektivet. Midlerne skal bl.a. bruges til kompensation og erstatning til de bredejere, som lider tab som følge af de oversvømmelser, der kan ske som følge af de fysiske forbedringer af vandløbet.

Hvilke strækninger der så konkret bliver tale om, vil komme til at fremgå af de endelige vandplaner, når de bliver vedtaget. Der er som bekendt lige nu og frem til den 6. april udkast til vandplaner ude i offentlig høring.

Kl. 16:32

Kl. 16:33

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:33

**Thomas Jensen (S):**

Tak til ministeren for besvarelsen af det her spørgsmål. Vi var i det forrige spørgsmål inde på, at ministeren fuldstændig fralægger sig et ansvar for at have noget at gøre med det her. Det er lidt underligt. Skov- og Naturstyrelsen ligger trods alt, så vidt jeg ved, under Miljøministeriet, og det er jo bl.a. der, man skal søge om dispensation, hvis man har sådan nogle problemer, fordi der ikke er et ordentligt samspil mellem et lokalt vandregulativ og et habitatsdirektiv.

Det er jo ikke for at bede ministeren om at være sagsbehandler. Det er bare for at bede ministeren om at tage politisk stilling til, om

vi kan gå ind og løse det her på en pragmatisk måde. Kan vi f.eks. gå ind og sige, at der her er mulighed for at give en dispensation, sådan at Silkeborg Kommune kan gøre det uden at komme i konflikt med andre regler? Men det vil ministeren åbenbart ikke.

Fremadrettet kan jeg så forstå at ministeren mener, at alt bliver løst med »Grøn Vækst«. Det kan jeg jo godt have mine tvivl om, for jeg synes heller ikke, at der ligger noget i de vandplaner, som vi har ventet på i en lang årrække, og som vi også godt ved at EU-Domstolen nærmest står og tripper for at komme til at behandle, fordi regeringen også tidsmæssigt har sløset med at få de her vandplaner igen, der kan være med til at løse de her problemer, for det handler jo bl.a. også om, om der følger midler med til at sikre det her.

Derfor er mit spørgsmål: Når vi ved, at der kommer en klimaudvikling, der betyder, at vandstandene vil stige, at der vil være højere temperaturer og en øget mængde af bl.a. grøde i Gudenåsystemet, er der så noget i vandplanerne, der går ind og tager højde for, at vi får denne klimaudvikling? Er der nogle instrumenter, og er der nogle ressourcer til at følge op på det, som f.eks. vil kunne hjælpe Silkeborg Kommune og de andre kommuner langs Gudenåen med at løse de her problemer med højere vandstand?

Kl. 16:35

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:35

**Miljøministeren** (Karen Ellemann):

Nu skal man jo vægte, hvad man vil besvare, for der var en hel masse spørgsmål. Nu har vi en diskussion om vandplanerne, og spørgsmålet her drejer sig netop om, hvorfor vi ikke har taget nogen initiativer. Det er derfor, at jeg netop vælger at gå ind og forklare, hvad der bl.a. ligger i »Grøn Vækst«-aftalerne, når vi her med vandplanerne går ind og siger, at der vil være tale om ændret vandløbsvedligeholdelse.

Ændringen af vandløbsvedligeholdelse på visse strækninger – jeg mener, at vi taler om op mod 7.000 km vandløb – vil alt andet lige få nogle konsekvenser visse steder. Der bliver ikke igangsat ændret vedligeholdelse, før man har fået dokumenteret, hvad konsekvenserne vil være af den ændrede vedligeholdelse. Kommer der eksempelvis oversvømmelser visse steder, skal de pågældende lodsejere kompenseres. Så det er jo i virkeligheden et parallelt spor til diskussionen om vandløbsloven, som vi jo i det forrige spørgsmål blev enige om har eksisteret i over 30 år.

Derfor er det jo umådelig trist, at hr. Thomas Jensen stadig væk gerne ser, at jeg behandler en enkelt sag her. Jeg har jo entydigt sagt, at det er kommunen, der er myndighed, når vi taler om den konkrete sag i Silkeborg.

Kl. 16:36

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:37

**Thomas Jensen (S):**

Nu hørte vi jo rent faktisk ministeren indrømme, at når vi har vandplanerne, kan vi gå ind og se, om der er noget med ændret vedligeholdelse ude lokalt, der gør, at der er nogle, der skal kompenseres. Med andre ord: Vi har haft det her store problem i Silkeborg Kommune i både 2009 og 2010, i ekstrem grad her i 2010, og nu har regeringen sløset med ikke at få vedtaget de vandplaner, bl.a. fordi der internt i Venstre er stor, stor uenighed om, hvordan man skal tilgese dansk landbrug, når man skal lave de her vandplaner. Vi så jo forleden dag, hvordan der var en masse landmænd i Horsens, der var ude at lave en traktordemonstration. Jeg tror, at der var 250 traktorer samlet i Horsens. Det er jo netop et udtryk for, at landbruget, også

inden for Venstre, er dybt utilfredse med de her vandplaner, og det er nu lykkedes for dem i flere år at udskyde, at vi får lavet nogle vandplaner i Danmark.

Hvis Venstre og dermed også miljøministeren havde løst problemet, havde vi jo rent faktisk haft nogle vandplaner i dag, hvorfor borgerne i Silkeborg Kommune, som har oversvømmelse i deres haver, kunne have fået en løsning og fået en kompensation. Er det ikke det, der er konsekvensen af, at man har sløset sådan internt i regeringen?

Kl. 16:38

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:38

**Miljøministeren (Karen Ellemann):**

Nu skal jeg jo ikke agere vejleder for hr. Thomas Jensen, men jeg kan næsten ikke lade være. For jeg synes, det er lidt synd, at der bliver brugt så meget taletid på at prøve at forvirre to, kan man sige, selvstændige lovgivninger med hinanden, altså at få vandplanerne til entydigt at handle om, hvordan det går i Silkeborg Kommune med Gudenåen. Det synes jeg er en anelse pauvert, for vi taler altså her om en konkret sag i Silkeborg, hvor der er tale om en diskussion om, hvorvidt man som vandløbsmyndighed, altså hvorvidt kommunen har haft styr på opgaven i forhold til grødeskæring, og hvad det i øvrigt handler om, når et vandløb skal vedligeholdes.

Derudover kom der jo et spørgsmål om, hvilke initiativer vi i øvrigt har taget for at gøre noget i forhold til vandløb helt generelt. Så er det, at jeg kommer med en generel forklaring om, hvad hele vandrammedirektivet går ud på. Så vi taler i virkeligheden om to vidt forskellige ting, men jeg kan så lytte mig til, at hr. Thomas Jensen gør alt, hvad han kan, for at mudre tingene sammen. Det kunne være, man skulle vælge, om vi skal have en diskussion om vandplanerne, eller om vi skal have en diskussion om Gudenåen alene. For det er stadig væk to uafhængige diskussioner.

Kl. 16:39

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:39

**Thomas Jensen (S):**

Det lyder lidt, som om jeg skal til at undervise miljøministeren i dansk geografi. Gudenåen ligger i Danmark, den ligger i Midtjylland, den ligger i Østjylland. Derfor formoder jeg også, at miljøministeren er enig med mig i, at når regeringen engang får snøvlet sig færdig med at få lavet nogle vandplaner, kommer de også til at gælde for Østjylland og Midtjylland og dermed også Gudenåen. Er vi enige om det? Det håber jeg. Derfor er det da også ret relevant, at jeg stiller et konkret spørgsmål om, at hvis ellers regeringen havde sørget for at få de her vandplaner på plads i tide, havde de også været gældende i dag, og så ville det også have haft den konsekvens, at de borgere, som har lidt tab, har haft oversvømmelse i deres have og også har det i dag, ville være blevet kompenseret som følge af de ændrede vandplaner.

Det kan vi åbenbart ikke få miljøministeren til at erkende i dag, men jeg tror, det er sund logik for de borgere, som er ramt af det, at hvis ellers regeringen havde taget sig sammen og havde fået lavet de vandplaner, havde der også været nogle løsninger at bruge i dag. Mit spørgsmål til ministeren er så: Er det en helt forkert logik at følge?

Kl. 16:40

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:40

**Miljøministeren (Karen Ellemann):**

Ja, jeg må sige, at det er en helt forkert logik at følge. For det er så åbenlyst, at hr. Thomas Jensen står her og prøver at tørre en manglende vandløbsvedligeholdelse i Silkeborg Kommune af på regeringen. Der er det bare, jeg ganske nøgternt konstaterer, at vandløbsmyndigheden her er kommunen. Det er den efter vandløbsloven. Her kan man så stå i Silkeborg i vand til knæene. Jeg har selv bekræftet, at jeg sådan set har stået der, så jeg kan godt finde Silkeborg på verdenskortet, og jeg har stået der i vand til knæene. Derfor må man jo konstatere, at der her altså er en kommune, som måske ikke lige løser den opgave, der rent faktisk følger af vandløbsloven.

Så har vi en diskussion om vandplanerne helt generelt, hvor jeg også redegør for, hvad der ligger i vandplanerne, når vi går ind og laver ændret vandløbsvedligeholdelse på en lang række vandløb rundtomkring i Danmark. Der har vi altså nu nogle vandplaner i høring. Tænk engang, de er i høring frem til den 6. april, og det er en bred offentlig høring, så det er måske lidt pauvert at begynde at tale om, at regeringen ikke leverer vandplanerne. De ligger rent faktisk på alle menneskers borde lige nu, fordi de er i høring.

Kl. 16:41

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Tak til ministeren. Spørgsmål er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:41

**Spm. nr. S 1101**

16) Til undervisningsministeren af:

**Rasmus Prehn (S):**

Hvordan vil ministeren skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst presser kommunerne til at fyre lærere, eksempelvis i Nordjylland, hvor langt over 100 lærerstillinger nedlægges?

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Rasmus Prehn bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:42

**Rasmus Prehn (S):**

Jeg skal læse følgende op:

Hvordan vil ministeren skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst presser kommunerne til at fyre lærere, eksempelvis i Nordjylland, hvor langt over 100 lærerstillinger nedlægges?

Kl. 16:42

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 16:42

**Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):**

Hr. Rasmus Prehn spørger om regeringens økonomi og økonomiske plan i forhold til kommunerne, som pålægger kommunerne at spare i folkeskolen. Vi fortsætter i 2011 med et uændret højt serviceniveau i kommunerne, hvilket vi har lavet en aftale med dem om. Men prioriteringen i den enkelte kommune er naturligvis op til kommunalbestyrelsen, og det er det, vi ser nogle effekter af her.

De seneste tal, vi har, viser f.eks., at man i 2009 åbenbart havde underbudgetteret i forhold til, hvad man rent faktisk brugte i folkeskolen. Det viste sig, at budgetterne slet ikke holdt. Da brugte man mere end 1,1 mia. kr. ud over det, man havde budgetteret. Og det er selvfølgelig sådan, at når man har brugt mere, end man måske havde, skal man kompensere for det i efterfølgende år. Det er måske noget af det, vi ser i øjeblikket.

Men det afgørende for regeringen er selvfølgelig, at vi i en tid, hvor der ikke kommer flere penge til landet sådan susende ind ad vinduerne, og hvor vi heller ikke agter at beskatte danske virksomheder og danske arbejdspladser hårdere, bruger den ressource, der er i folkeskolen, bedst muligt. Og når mange til trods for stigende enhedsomkostninger i folkeskolen oplever, at skolen ikke kan flotte sig – for det oplever man ikke som forældre, det medgiver jeg helt og holdent – så er det vigtigt at få mest muligt ud af de ressourcer, der er der. Det er derfor, at folkeskoleforligskredsen i øjeblikket arbejder med at prøve at lave en mere inkluderende folkeskole. Vi ser på, hvordan den vil kunne rumme flere af de elever, der i dag skubbes væk fra skolen, inde i klassen, for de 30 pct. af folkeskolens ressourcer, vi bruger uden for klassen, mangler man faktisk i normalklassen. Så det er et væsentligt stykke arbejde, der ligger forude for os der.

Derudover har jeg jo også appelleret til, at aktørerne, dvs. kommuner og Danmarks Lærforening, kigger på – og jeg medvirker gerne, hvis det drejer sig om noget i vores lovgivning – hvordan man kan sikre, at alle kommuner kommer op på, at der er mere undervisningstid i den samlede arbejdstid, end der er i dag. For jeg tror på, at det, der virkelig flytter eleverne, og det, der er afgørende for eleverne, er samværet med læreren. Og det er vi jo også i dialog om i forligskredsen, men jeg er det også sådan mere offentligt, for jeg mener, at når vi kunne frigøre omkring 3.200 lærerstillinger, hvis alle kommuner gjorde som dem, hvor der undervises mest, ja, så er det nogle lavthængende frugter, vi kunne plukke til gavn for eleverne.

Kl. 16:44

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:44

**Rasmus Prehn (S):**

Ministeren starter med at sige, at det jo ikke er regeringen, der har ansvaret her, at det ligger ude i kommunerne. Det er også rigtigt, i forhold til hvordan systemet er skruet sammen sådan officielt, men ikke desto mindre er det jo sådan – det ved ministeren også udmærket godt – at kommunerne hvert år laver en økonomiaftale med regeringen, hvor der altså er meget stramme rammer for økonomien.

Allerede her i efteråret gjorde kommunerne opmærksom på, at med de meget stramme rammer, der var, plus at regeringen havde meldt ud med nulvækst, så ville man komme til at skære ind til benet i forhold til kernevelfærden. Man ville komme til at reducere i forhold til hjemmeplejen for de ældre, komme til at reducere i forhold til normeringen i børnehaverne, og også folkeskoleområdet ville man komme til at skære ned på.

Da vi konfronterede regeringen her i Folketingssalen med det i efteråret 2010, sagde regeringen: Nej, nej, overhovedet ikke, der kommer ikke til at ske velfærdsforringelser, vi kommer til at fortsætte med samme velfærd, som vi har kendt hidtil. Nu er situationen den, at vi skriver 2011, og vi kan se på, hvad virkeligheden er ude i landets kommuner, og den er altså, at der bliver skåret ned, nøjagtig som borgmestrene advarede om at det ville komme til at ske. Og når vi så kigger på lærerstillingerne, kan vi se, at man lægger op til, at der her til august skal afskediges over 1.500 lærere, eller at der i hvert fald skal reduceres med 1.500 stillinger.

Det betyder jo altså, at man ikke kan have samme niveau af undervisning, som man har haft hidtil. Og det er jo det, der virker meget, meget svært at forstå: at regeringen siger, at vi skal have uforandret velfærd, og at vi tilmed også skal have en folkeskole i verdensklasse, men så stiller nogle økonomiske rammer til rådighed, som gør, at man er nødt til at reducere i velfærden og at give eleverne færre timer, fordi der ikke er lærere i samme omfang, som der har været hidtil.

Hvordan kan det overhovedet hænge sammen, at man gør det til en politisk mærkesag at have en folkeskole i verdensklasse, og at det første, man så gør, er at reducere i antallet af lærere, i timeantallet? Ja, der er sågar hele fag, der forsvinder fra skemaet i nogle kommuner, fordi man er så hårdt spændt for økonomisk.

Kl. 16:46

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:46

**Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):**

Lad mig slå fast, at hvis kommunerne havde fulgt deres egne budgetter på folkeskoleområdet i 2010, kan vi se, at den forskel, der er i budgetterne for 2010 og 2011, svarer til ca. 600 mio. kr. +/- 50 mio. kr. Det vil sige, at hvis der skal fyres 1.500 lærere ude i den danske folkeskole, betyder det i praksis, at man i kommunerne har valgt at overvælte samtlige – samtlige – besparelser på lærerlønningerne. Det må jeg sige undrer mig lidt i en tid, hvor der er en række skoler, der er nedlagt. Hvor er de besparelser blevet af? Der er elever, der søger over i friskolerne, hvilket også giver en difference. Hvor er den besparelse blevet af?

Det peger altså i retning af, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at det, man gør ude i kommunerne i øjeblikket, er, at man faktisk kompenserer for merforbrug og for højt et forbrug i andre sektorer ved at overvælte det på folkeskolen.

Jeg har jo alle tallene, så jeg vil gerne oversende dem til Uddannelsesudvalget og til hr. Rasmus Prehn personligt, for det er det, der er situationen. Men jeg vil også gerne sige, at der faktisk er faldende elevtal, så alene det betyder, at hvis man skal have samme elev/lærerratio, skal man faktisk af med nogle lærere.

Men det, der jo er udgangspunktet, er, at vi i vores udspil fokuserer på flere undervisningstimer, mens Socialdemokraterne alene vil give flere timer til elever i 100 skoler, hvorimod de resterende 1.400 skoler ikke skal have flere undervisningstimer.

Kl. 16:48

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:48

**Rasmus Prehn (S):**

Det er jo altså en lang udenomssnak, vi får her. Regeringen har lovet danskerne en folkeskole i verdensklasse, men den økonomi, man stiller til rådighed for kommunerne, betyder, at de er nødt til at reducere i antallet af lærere, i antallet af timer og også er nødt til at lukke rekordmange skoler; det er jo virkeligheden. Så man siger ét fra regeringens side, men man gør noget andet.

Så kommer ministeren med en masse tal, og det er jo fakta, så lad os få dem på bordet. Sagen er den – jeg har også kigget på nogle af de tal, der ligger her – at med hensyn til den difference fra 2010 til 2011, som ministeren taler om er på omkring 600 mio. kr., siger Danmarks Lærforening, at hvis man regner alt med, ikke kun normalundervisning, men hele folkeskolen, er der faktisk tale om 800 mio. kr. Det er det tal, de er fremme med. Men det kan blive meget svært at forstå for udefrakommende, at vi står her med hvert vores tal og læser dem op imod hinanden.

Sagen er bare den, at regeringen har lovet danskerne en folkeskole i verdensklasse, og så oplever man ude på folkeskolen – jeg har selv to døtre i folkeskolen – at der altså nu skal afskediges lærere, at der er færre timer i år, end der var året før. Kan ministeren ikke godt forstå, at danskerne undrer sig over, hvordan det kan hænge sammen, at man har en statsminister, der toner frem på fjernsynet i sin nytårstale og lover en folkeskole i verdensklasse, og at man så får det modsatte?



Kl. 16:49

Kl. 16:52

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:49

**Undervisningsministeren** (Tina Nedergaard):

Jo, men det er jo heller ikke hr. Rasmus Prehns ærinde, at befolkningen skal forstå, hvad der sker konkret i den her sag. Sådan forekommer det mig ikke. For man laver jo falske forudsætninger: at det er regeringens nedskæringer i kommunerne, der betyder en nedskæring i folkeskolen. Det er faktisk forkert, for der er aftalt et uændret serviceniveau med kommunerne. Har de så haft et overforbrug i 2010, som de skal kompensere for i 2011, ja, så fører det jo konkret til besparelser. Det er sådan set det, der også følger af, at vi har kommuneaftalen, altså at kunne styre den overordnede offentlige økonomi. Så det er ikke mit indtryk, at hr. Rasmus Prehn er optaget af, at befolkningen skal forstå, hvad det nøjagtig er, der konkret sker.

Men vi har stillet en af verdens bedste folkeskoler i udsigt – det er fuldstændig korrekt, og det lever vi gerne op til. Det er også derfor, at vi i vores udspil har lagt meget vægt på, at det i undervisningen er eleven, der er i fokus, ikke læreren, bl.a. med en seks klokke-timers indskolingsdag, så vi sikrer, at det lille barn også kan nå at lære at læse, inden det forlader 2. klasse. Faktisk har vi udstedt et løfte om, at man kan det. Men forudsætningen er altså også, at forligskredsen, hvor Socialdemokraterne selv er repræsenteret, er med til at kigge på specialundervisningen, som i øjeblikket dræner normalområdet for ressourcer, sådan at vi kan få de små, søde unger tilbage i normalklassen, men også de mange dejlige ressourcer, som vi kan bruge rigtig godt, også i normalkonceptet i folkeskolen.

Kl. 16:51

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:51

**Rasmus Prehn** (S):

Det er alligevel mageløst, at vi står her i en situation, hvor vi helt tydeligt har hørt regeringen sige, at man skal have en folkeskole i verdensklasse, og alligevel reduceres der. Det, der så er ministerens svar, er: Nå, men vi lover bare noget mere så; så lover vi en 6-timers-skoledag, så lover vi endnu mere. Men det løser ikke problemet, for danskerne har jo opdaget, at regeringen siger ét og gør noget andet. Når man lover en folkeskole i verdensklasse, så skærer man ned i stedet for.

Skal jeg forstå det sådan, at ministeren så bare siger, at det er kommunerne, der administrerer forkert? Er det borgmestre, som administrerer forkert? Er det f.eks. Anny Winther i Rebild Kommune – hun er Venstrekvinde – der gør det forkert? Er det den nyvalgte Venstreborgmester i Frederikshavn, der administrerer forkert, når man kan se, at der bliver reduceret ret voldsomt i antallet af lærere? Er det regeringens politik at tørre ansvaret af på laget under, nemlig kommunerne, og sparke nedad og sige, at det er dem, der administrerer forkert, og at de bare kunne have gjort noget andet? Er det det, der er svaret? Eller skulle regeringen ikke til at tage ansvaret på sig og sige: O.k., det, at vi har givet skattelettelser til de allerrigeste, gør, at vi nu skal finde penge et andet sted; nu er det smalhals i kommunerne, og nu betyder det så, at vi altså ikke kan leve op til en skole i verdensklasse, for I får færre timer og færre lærere? Skulle man ikke være ærlig og sige det, som det er?

Kl. 16:52

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

**Undervisningsministeren** (Tina Nedergaard):

Det er alligevel grove løjer, at man skal høre på, at regeringen skal tage ansvaret på sig, når det faktisk er regeringen og VKO-flertallet sammen med Kristendemokraterne, der gennemfører en genopretningsplan, som sikrer, at vi lever op til de krav, som EU stiller, for at der ikke skal være ustabilitet omkring vores økonomi. Det er regeringen, der tager det ansvar på sig. Og hr. Rasmus Prehn kan jo kigge sig omkring og finde ud af, at det ikke er særlig populært. Det er langt mere populært at stå og komme med gyldne løfter om en folkeskole, hvor alt kan lade sig gøre, og som koster ca. 5 mia. kr., hvoraf man har anvist 2 mia. kr. Det er naturligvis meget, meget nemmere, men det er regeringen, der har taget ansvaret for den danske økonomi.

Jeg vil også gerne sige, at det også er regeringen, der tager ansvaret for fremtiden, når vi foreslår en tilbagetrækningsstrategi for, hvordan vi sikrer, at hver eneste gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet, så nøjes vi ikke med at få fire derind, vi skaber balance i tingene, også på længere sigt. Det er også regeringen, der tager ansvaret der. Det er heller ikke populært. Det er jo langt mere populært, at hr. Rasmus Prehn og hans venner kan foreslå nogle diffuse 12 minutter om dagen, men man vil ikke engang fortælle, om det er pr. dag, vi skal arbejde mere, eller om det er 1 uges ferie, som folkeskolelærerne skal miste, eller hvordan man overhovedet vil finde pengene. Og så skal man høre på, at vi ikke tager ansvar i regeringen. Vi tager fuldt og helt ansvar, og vi tager fuldt og helt ansvar for, at vi ikke i en situation, hvor det hele drejer sig om ikke at skabe tvivl om dansk økonomi, giver uanede ressourcer til kommunerne. I andre lande – hvis hr. Rasmus Prehn ønsker at kigge sig en lille smule omkring – er der dramatiske nedskæringer i f.eks. den primære velfærd. Det er der ikke i Danmark.

Kl. 16:54

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak til ministeren.

Spørgsmålet er afsluttet. Det næste spørgsmål er også til undervisningsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:54

**Spm. nr. S 1103**

17) Til undervisningsministeren af:

**Rasmus Prehn** (S):

Mener ministeren, det er muligt at skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst har presset kommunerne til at skære 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde ifølge Danmarks Statistik?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:54

**Rasmus Prehn** (S):

Tak. Og jeg skal læse op igen:

Mener ministeren, det er muligt at skabe en folkeskole i verdensklasse, når regeringens nulvækst har presset kommunerne til at skære 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde ifølge Danmarks Statistik?

Kl. 16:54

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 16:54

**Undervisningsministeren** (Tina Nedergaard):

Hele præmissen for spørgsmålet er simpelt hen forkert, fordi hr. Rasmus Prehn antager og forudsætter, at det er regeringen, der presser

kommunerne til at skære ned på den danske folkeskole. Det er ingenlunde tilfældet. Men jeg kan sige, at det i hvert fald ikke er en ny debat, for i de år, hvor jeg var uddannelsesordfører, havde vi nøjagtig samme debat, og hver gang regnskabstallene kom, viste de faktisk, at enhedsomkostningerne i folkeskolen ikke desto mindre var steget. Det er også tilfældet med de seneste regnskabstal, at der har været en stigning i enhedsomkostningerne i folkeskolen med 5 pct.

Når man alligevel ude i den almindelige skole nogle gange oplever som forælder, som barn, at man gerne ville have haft nogle flere ressourcer, er det, fordi der i øjeblikket er et massivt dræn fra specialundervisningen. Vi har haft en dramatisk vækst på omkring 25 pct. i udgifterne på specialundervisningsområdet på 3 år. Det var om det område, hr. Rasmus Prehns parti og andre forud for kommunalreformen sagde, at hvis vi lagde det hos kommunerne, ville der være dramatiske nedskæringer. Da stod jeg selv på talerstolen og forklarede og besvarede, at man jo ikke kunne vide, om det skete eller ej, i og med at det var noget, der lå ude i fremtiden.

Nu kan jeg i hvert fald konstatere, at det, jeg sagde dengang, og som jeg siger nu, var og er fuldstændig sandt, nemlig at det ikke er regeringens politik, som medfører besparelser ude i kommunerne, men det er ændrede elevtal. Vi har indført nulvækst, som betyder uændret høj service og på et højere niveau end det, vi overtog fra den tidligere regering, om end vi er i en international økonomisk krise, som vi da også ser en afsmittende effekt af i Danmark.

Det er en erkendelse, regeringen har. Det er en erkendelse, der har ført til, at regeringen har taget fuldt ansvar og lavet en genopretningspakke, hvor vi tilvejebringer ressourcer bl.a. til flere unge i uddannelse, men samtidig også fremlægger en langsigtet løsning for dansk økonomi, alt imens Socialdemokraterne fremlægger forslag sammen med SF.

Jeg må medgive, at det er sammen med SF, det kan man så også godt se, for der er overhovedet ingen ansvarsfølelse i forhold til dansk økonomi, når man alene på mit område fremlægger det ene forslag efter det andet, som koster flere milliarder kroner, uden at man vil vedkende sig det. Det er gyldne løfter, og det er tom snak, og jeg synes ikke engang, det er fair over for kommunerne, som i øjeblikket er nødt til at forklare, at de skal have noget mere ud af deres ressourcer, også hos den enkelte lærer, noget mere undervisning inden for arbejdstiden. Socialdemokraterne derimod vil bare have dem til at arbejde mere.

Kl. 16:56

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:56

**Rasmus Prehn (S):**

Vi har ikke noget imod, at man arbejder noget mere, specielt ikke hvis det kan være en vej ud af krisen. Men i stedet for at have en pingpong, hvor vi står og beskylder hinanden for det ene og det andet, kunne vi jo tage at lytte til, hvordan man egentlig oplever den her virkelighed ude i kommunerne. Hvad siger Venstres egne medlemmer af kommunalbestyrelserne, hvad siger Venstres egne borgmestre?

Vi kunne tage Johnny Søtrup i Esbjerg Kommune, vi kunne tage Erik Fabrin i Rudersdal Kommune, som jo er næstformand i Kommunernes Landsforening og tidligere formand, vi kunne tage Mogens Gade i Jammerbugt Kommune, som er en kommune i ministerens egen opstillingskreds. De har jo alle sammen brugt efteråret på at gøre opmærksom på, at hvis man gennemfører den økonomiske kurs fra regeringens side, betyder det velfærdsforringelser. Det ene Venstre-medlem af kommunalbestyrelserne efter det andet og de her nævnte borgmestre har alle sammen gjort tydeligt opmærksom på, at med den politik, regeringen fører, betyder det, at vi får ringere velfærd. Det betyder, at vi kommer til at skære ned på folkeskolen.

Så skal jeg bare høre helt klart og kort fra ministeren: Er det de pågældende borgmestre og byrådsmedlemmer, der taler usandt, eller er det regeringen, der har en dårlig sag, den bare ikke tør indrømme?

Kl. 16:57

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 16:57

**Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):**

Vi har en glimrende sag, for det, man bliver sat i verden for, når man er regering, er at træffe de nødvendige beslutninger. Og det er en nødvendig beslutning i Danmark ligesom i alle andre lande at få styr på den offentlige økonomi.

Det er sådan i Danmark, at vi faktisk fortsat bruger mere, end vi får ind, men den strukturelle udfordring, altså den langsigtede udfordring, tager vi også hånd om med bl.a. forslaget om afskaffelse af efterlønnen, hvorimod Socialdemokraterne er med til at tale forventningsniveauet op. Det, som Venstres borgmestre i hvert fald er temmelig trætte af, er, at man herinde fra Christiansborg kan tale serviceniveauet op fra den ene dag til den anden. Hvis der er en enkelt situation ude i en enkelt kommune, er der ikke grænser for, hvordan Socialdemokraterne og SF og andre så kalder ministre herved og tvinger ministrene til at stille i udsigt, at nu skal det gøres bedre, at nu skal der skabes et højt velfærdsniveau ude i kommunerne.

Det er Venstres borgmestre trætte af, det kan jeg sige med sikkerhed, for jeg talte med en del af dem, umiddelbart inden jeg gik ned til den forespørgselsdebat, der handlede om folkeskolens økonomi, og som foregik her i salen i aftes.

Men med hensyn til at tage ansvar savner jeg også stadig væk et svar på, hvor man selv vil finde ressourcerne til at lave en dyrere folkeskole, som Socialdemokraterne og SF gerne vil. Vi vil bare gerne lave en bedre folkeskole. For regeringen er det ikke nødvendigt at forgælde sig yderligere, det er ikke et mål i sig selv, vi vil bare gerne have mere ud af vores ressourcer, og det kan vi også godt få.

Kl. 16:59

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:59

**Rasmus Prehn (S):**

Jamen alle vil jo have mest muligt ud af de ressourcer, vi har, det siger sig selv, men når vi kigger på netop folkeskoleområdet, på uddannelse, kan vi se, at det er et af de værste steder at spare. Altså, 1 kr. givet ud på uddannelse siger man kan give helt op til ti gange så meget igen. Når man sparer 1 kr. på uddannelse, går man derfor også glip af den forrentning, som det vil give at satse der, og derfor er det at spare på uddannelsen den forkerte politik at føre.

Derfor er vi helt enige med de pågældende Venstreborgmestre, når de siger: Prøv og hør, hvis det er, at I gennemfører nulvækst, så bliver vi tvunget til at spare på uddannelsesområdet. Det kan da ikke være rigtigt. Det kan ikke være rigtigt, at vi måske for første gang i 100 år skal sige til vores børn: O.k., I får faktisk mindre undervisning, end vi fik, da vi gik i skole.

Det er jo altså et historisk skridt at tage med det, regeringen er ved at gennemføre nu. Alle taler om, at vi skal leve af videnøkonomi, at vi skal være klogere, at vi skal satse på viden, at vi skal have en folkeskole i verdensklasse, men det, man gør, er at gennemføre en økonomisk politik, som man tillader sig at kalde for ansvarlig, og som handler om, at der skal være færre folkeskolelærere, færre timer i undervisningen, og at hele fag forsvinder fra skemaet. Det er jo det, der er virkeligheden. Og Venstres egne borgmestre gør opmærksom på, at det er regeringens økonomiske kurs, der tvinger dem til at gøre det her. Det er jo ikke noget med, at det er Socialdemokratiet, der

taler nogle forventninger op. Vi ønsker bare at fastholde et rimeligt niveau i folkeskolen.

Kl. 17:03

Kl. 17:00

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 17:03

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak. Ministeren.

Kl. 17:00

**Undervisningsministeren** (Tina Nedergaard):

Tak. Hvis det var sådan, at økonomi var løsningen på alt i uddannelsessektoren, havde vi jo løst tingene for længe siden, for vi har faktisk en af verdens dyreste folkeskoler – og det er et faktum, vi ligger højt placeret i OECD-opgørelsen. Så hvis det alene var økonomiske ressourcer, der var afgørende, havde vi haft et højere og bedre niveau, men det er jo ikke kun det, der gør det. Kigger vi f.eks. på Aalborg og Odense kommuner, som er to beslægtede kommuner – der kan godt være forskel på ejendomspriser og sådan noget, men det er dog beslægtede kommuner – så vil vi se, at det er sådan, at man i Odense Kommune bruger 8.200 kr. mere pr. elev, end man gør i Aalborg Kommune, som altså er vores hjemmebane. Og kan vi som nordjyder ikke være enige om, at det ikke er sådan, at skoleeleverne i Odense bliver så meget bedre end skoleeleverne i Aalborg? Der er jo mange andre faktorer, der spiller ind, og det er nogle af de faktorer, som man i en tid, hvor riget fattes penge som følge af en international krise, også er nødt til at kigge på.

Omsorgen for eleverne kunne vi jo udmønte i fællesskab, hvis Socialdemokraterne som forligspart ville være med til at presse på, for at en større andel af lærernes arbejdstid faktisk gik med at være sammen med eleverne, for det tror jeg er en nøgle til nogle løsninger. Det er også derfor, vores udspil rummer flere undervisningstimer, hvilket S og SF's udspil desværre ikke gør. Det rummer til gengæld rigtig mange gode vilkår for lærerne, jeg er meget optaget af eleverne.

Kl. 17:01

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:01

**Rasmus Prehn** (S):

Jeg kan i hvert fald høre på det, ministeren siger, at hvis der er noget, vi er enige om, så er det, at penge selvfølgelig ikke gør det alene. Det er utrolig vigtigt med forældrenes opbakning, med lærernes engagement, der spiller mange forskellige ting ind ud over det, der handler om kroner og øre alene. Men vi burde altså også kunne blive enige om, at hvis man direkte fjerner penge fra folkeskolen og giver veluddannede skolelærere en fyreseddel, og hvis man fjerner nogle fag fra folkeskolen, så bliver det altså ikke bedre. Det bliver ikke bedre af at fjerne penge fra folkeskolen, men det er jo det, regeringen gør. Så kan vi godt være enige om det andet, men lad os forholde os til, at der er færre penge til folkeskolen, og det har ministeren selv erkendt, Danmarks Statistik har kendt det: Der er færre penge til folkeskolen.

Det betyder altså, at selv om man gør nok så meget af alt det andet, bliver det sværere at drive folkeskole, og det er jo det modsatte, vi har brug for. Vi har brug for at satse på folkeskolen, vi har brug for, at vores folkeskoleelever bliver endnu klogere og endnu dygtigere, end de allerede er. Det er det, vi har brug for, og det er det, vi skal leve af i fremtiden.

Selv om vi godt kan være enige om, at der er alt muligt andet, der spiller ind, så må vi dog kunne blive enige om, at det altså også er afgørende, at man ikke fjerner penge fra folkeskolen. Det synes jeg ministeren skulle replicere på.

**Undervisningsministeren** (Tina Nedergaard):

Jo, men det vil jeg også gerne gå lidt mere i detaljer med, men det forudsætter nok lige en samtale med KL, for jeg står stadig væk meget uforstående over, hvordan det kan være, at den samlede besparelse ryger over på lærerlønninger, når der faktisk er sket nogle besparelser i form af f.eks. nedlæggelse af skoler – hvilket jeg ikke bifalder, men det er sket. Folkeskolen får også færre elever, fordi nogle elever søger ud i friskolerne, og der er anmeldt 32 nye friskoler. Så der er altså et eller andet galt i det her regnestykke, men det vil jeg benytte lejligheden til at spørge ind til i morgen, hvor jeg mødes med nogle af dem. Vi påtager os det fulde ansvar for den samlede økonomi. Men det er ikke vores opgave at prioritere, hvordan man griber det an ude i kommunerne.

Som undervisningsminister finder jeg det selvfølgelig beklageligt, at man finder pengene på folkeskoleområdet, men jeg gider ikke tale ned til kommunerne og sige, at de er dårlige til at administrere. Jeg peger på, at vi i forligskredsen i fællesskab bliver nødt til at give dem nogle bedre værktøjer, så det ikke fortsætter. Det gør vi simpelt hen ved at sikre, at der kommer flere elever tilbage i normalklasserne, fordi der ligger så mange milliarder kroner at hente derude hos nogle få elever. De penge under jeg godt de få elever at få, hvis det virker, men det virker ikke engang. Finland, hvis resultater i folkeskolen absolut er blandt verdens bedste, bruger i størrelsesordenen det, der svarer til to tredjedele af vores ressourcer, og det skyldes muligvis, at de ekskluderer elever i et langt mindre omfang; de rummer simpelt hen mere i skolen, og det skal vi blive bedre til.

Derfor har jeg en appel til Socialdemokraterne om i forligskredsen at arbejde konstruktivt med henblik på at skabe den bedre skole igennem at gøre det tiltag.

Kl. 17:04

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til fødevareministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:04

**Spm. nr. S 1085**

18) Til fødevareministeren af:

**Benny Engelbrecht** (S):

Vil ministeren, i lyset af den tyske dioxinskandale, arbejde for, at der i det øvrige EU stilles lige så høje krav til fødevarer sikkerheden som i Danmark?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:04

**Benny Engelbrecht** (S):

Vil ministeren i lyset af den tyske dioxinskandale arbejde for, at der i det øvrige EU stilles lige så høje krav til fødevarer sikkerheden som i Danmark?

Kl. 17:04

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fødevareministeren.

Kl. 17:04

**Fødevareministeren (Henrik Høegh):**

Når det drejer sig om fødevaresikkerhed, har vi fælles regler i alle medlemslande. Der er ikke mange områder, der ikke er dækket af Fællesskabets lovgivning, og som vi derfor selv skal sørge for at udfylde med en national lovgivning. Nogle af de fælles regler skal gennemføres, ved at landene hver især fastsætter bestemmelser om administration, kontrol og lignende, og her kan der selvfølgelig forekomme mindre forskelle medlemslandene imellem.

I Danmark har vi en statslig kontrol, som er enstrengt og med ensartet opfølgning. Vi har en risiko- og behovsbaseret kontrol, og vi mener, at vi har indrettet os, så vi bedst muligt sikrer fødevaresikkerheden. Vi kan derfor indpasse nye kontrolbestemmelser i de eksisterende, og vi kan bevare et overblik over kontrollen i hele fødevarekæden.

Når det er sagt, vil jeg også godt understrege, at det jo altså er virksomhedernes ansvar at kende og overholde reglerne, og det er kun virksomhederne, som i det daglige kan sikre, at reglerne bliver overholdt. Vi søger en god dialog med vores virksomheder, for det er nødvendigt at have en gensidig forståelse for hinandens opgaver og ansvar. Virksomhederne skal forstå, at vi ikke går på kompromis med fødevaresikkerheden, og at vi som udgangspunkt lader usikkerheden falde ud til forbrugernes fordel. Derfor kan det danske valg, når vi skal indrette os på de fælles regler, af og til synes skrappe end dem, vi ser i andre medlemslande.

Hvad angår dioxin i dyrefoder, er det selvfølgelig forbudt i alle medlemslandene. I Tyskland blev problemet opdaget, da egenkontrolprøver viste, at der var noget galt. Desværre var der allerede solgt og anvendt forurenede foderfædt, før analyseresultaterne forelå.

Jeg kan oplyse, at Europa-Kommissionen i lyset af denne sag overvejer, om der skal vedtages fælles bestemmelser, som bedre sikrer, at tilsvarende uheld ikke sker igen. Det kunne f.eks. være ved at forbyde, at man producerer foderfædt på virksomheder, som også producerer fedtstoffer til industriel brug. Det står dog fast, at det er klart forbudt at markedsføre det pågældende foder, og at det er forbudt i alle lande.

Det ligger mig meget på sinde, at vi har det bedst mulige niveau for fødevaresikkerhed i EU, og jeg arbejder for, at vi får vedtaget de bestemmelser, som skal sikre dette på bedste vis.

Kl. 17:07

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:07

**Benny Engelbrecht (S):**

Tak til fødevareministeren for besvarelsen. Jeg deler til fulde den holdning, at vi naturligvis skal sikre, at vi i Danmark har den bedst tænkelige fødevarekontrol, og som ministeren selvfølgelig er klar over, er det også en fortsat bestræbelse for Socialdemokraterne at være med i de forlig, som er indgået på dette område. Så der tror jeg ikke at vi på nogen som helst måde kan blive uenige her i dag.

Det, mit spørgsmål derfor går på, er naturligvis ikke mindst, som ministeren også ganske rigtigt er inde på, den oplevelse, som en række virksomheder med jævne mellemrum fremfører over for os politikere, nemlig at de oplever kontrollen i Danmark som værende skrappe. Vi kunne måske godt blive enige om, at den er mere effektiv end i andre lande, men det er ikke desto mindre en kritik, der ikke sjældent bliver fremført.

Set i lyset af det og set i lyset af, at vi nu har oplevet en ret betydelig dioxinskandale – jeg husker, at ministeren tidligere har redegjort for netop denne skandale, herunder at der er meget, der tyder på, at der har ligget deciderede strafbare handlinger bag, og der er i

hvert fald foretaget politianmeldelse i Tyskland – må man jo konstatere, at der er et behov for at se på lige præcis kontrollen.

Så spørgsmålet er: Hvordan kan vi sikre et ensartet kontrolniveau i Europa? Som ministeren så ganske rigtigt siger, er det op til de nationale regeringer at sikre, at den nationale lovgivning tager højde for, at reglerne efterleves. Når det nu er, at Europa-Kommissionen netop lægger op til, at der skal foretages overvejelser om fælles bestemmelser, ville det være meget naturligt, ikke mindst set i lyset af, at Danmark snart overtager formandskabet i EU, at vi lægger et fælles højt ambitionsniveau på dette område.

Kl. 17:09

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Ministeren.

Kl. 17:09

**Fødevareministeren (Henrik Høegh):**

Tak. Først skal jeg bare være helt sikker på, at jeg forstår hr. Benny Engelbrechts spørgsmål, for jeg mener næsten, at hr. Benny Engelbrecht startede med at sige, at vi måske har en lidt for skrap kontrol herhjemme. Jeg tror, at vi har et passende kontrolniveau, og jeg er glad for, at vi på det her område har et bredt forlig. Som sagt lægger vi selvfølgelig som en del af kontrollen herhjemme an til, at virksomhederne har en egenkontrol, og at det i dagligdagen er deres ansvar.

Til spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre størst mulig ensartethed i Europa, må vi sige, at hvis man kigger på Fødevarestyrelsens hjemmeside og ser på, hvor meget Rapid Alert-systemet bliver brugt, synes jeg egentlig, at det samarbejde om varsler er kommet til at fungere rigtig godt. Fødevarestyrelsen har i hvert fald oplyst mig om, at det er de godt tilfredse med.

Så kan jeg oplyse, at der i EU er et centralt kontor, som ved regelmæssige inspektioner – de såkaldte fødevareoplysningsinspektioner – går ind i hvert enkelt medlemsland og ser på, om der leves op til i EU's standard for fødevaresikkerhed. Der vil også, som jeg nævnte i mit første svar, blive foretaget en vurdering af erfaringerne af det, der er sket i Tyskland, og på den baggrund vil man gøre sig overvejelser om, hvorvidt der skal strammes op, eller om der er nogle ting her, der skal rettes op på. Hvis det giver en større sikkerhed, er jeg ret sikker på, at det er noget, vi kan støtte fra dansk side.

Kl. 17:10

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:11

**Benny Engelbrecht (S):**

Dette er jo spørgsmål til ministeren, men lad mig ikke desto mindre lige klarlægge i hvert fald, at det ikke er en socialdemokratisk holdning, at vores kontrol er for skrap, på ingen som helst måde. Så skulle det gerne være slået fast.

Ministeren siger ganske rigtigt, at Rapid Alert-systemet, RAPEX, fungerer på den måde, at man melder ud i det europæiske fælles system, når man opdager problemer. Det er yderst velfungerende, som ministeren også rigtigt siger, det er jeg sådan set ikke uenig i. Det, som er problematikken, er jo at sørge for, at problemerne findes i første omgang. Vi ser desværre også i Danmark, at der er brodne kar, og især nogle af de programmer, der har været i DR's Kontant, viser og understreger jo, at der selv i Danmark desværre er brodne kar blandt virksomhederne. Derfor skal vi selvfølgelig også have en skarp kontrol, fordi der jo netop desværre er – det er undtagelser – virksomheder, der ikke lever op til deres ansvar.

Så spørgsmålet er, om ikke det var passende på nuværende tidspunkt at lægge et ambitiøst niveau og gøre netop Kommissionen opmærksom på, at vi ønsker dette ambitiøse mål.

Kl. 17:12

Kl. 17:14

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 17:12

**Fødevareministeren** (Henrik Høegh):

Jeg kan gentage mit svar og sige, at jeg synes, vi har nogle fællesskabsregler i EU, som har et passende højt niveau. Jeg er tilfreds med, at vi herhjemme tager den her sag ekstra alvorligt, og jeg er tilfreds med, at Kommissionen analyserer til bunds, hvad det var, der skete i Tyskland, og giver det anledning til, at der er nogle fællesskabsregler, som skal ændres, så er vi selvfølgelig med på det.

Som udgangspunkt må jeg sige, at med de systemer, vi har i dag, og sådan som Rapid Alert-systemet virker, synes jeg, vi kan være tilfredse med det, vi har i EU. Men er der noget, der kan gøre, at vi undgår det, der skete i Tyskland, er vi selvfølgelig parate til at følge op på det.

Kl. 17:12

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:12

**Benny Engelbrecht** (S):

Men er ministeren ikke enig i, at vi faktisk netop i Danmark har nogle kontroller og inspektioner, som er af meget høj kvalitet, og at vi derfor også har en særlig ekspertise, som vi kan stille til rådighed, i det tilfælde Kommissionen måtte mene, at det er nødvendigt at foretage initiativer og stramninger på fødevareområdet?

Jeg opfatter det som ganske naturligt, at vi i Danmark går forrest på dette punkt. Danmark har en tradition for at stille sig forrest, når forbrugerspørgsmål er på dagsordenen. Det ville være ganske naturligt, at netop Danmark, i øvrigt gerne sammen med andre nordiske lande, gik ind og satte dagsordenen, hvis det var sådan, at vi kunne se, at her er en udvikling, der går i retning af, at der netop skal foretages opdateringer af de gældende fælleseuropæiske regler.

Kl. 17:13

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Fødevareministeren.

Kl. 17:13

**Fødevareministeren** (Henrik Høegh):

Jeg kan kun sige, at indtil sagsforløbet er fuldstændig klarlagt, og indtil, som hr. Benny Engelbrecht også siger, vi ved, i hvor høj grad det her er ansvarspådragende for den pågældende virksomhed, så synes jeg, det er for tidligt at danne sig et klart billede af, hvad vi kan bede om at få strammet op på. Men vi vil selvfølgelig følge den her sag nøje, for jeg er helt enig med hr. Benny Engelbrecht i, at vi har et højt niveau i Norden. Vi har altid trukket det her mod skrappe regler.

Jeg kan ikke i dag oplyse, om vores måde at føre kontrol på er væsentlig anderledes i forhold til det, der sker i andre lande. Jeg tror sådan set, der er forskel på kontrolfrekvenser mere end selve kontrollens indhold.

Når først vi har afdækket den samlede sag på det her område, synes jeg, det er tiden til, at vi vurderer, om der er noget her, der bør ændres. Og det vil jeg selvfølgelig være parat til at se på, når det foreligger.

Kl. 17:14

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Tak til ministeren, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til fødevareministeren og også af hr. Benny Engelbrecht.

**Spm. nr. S 1087**

19) Til fødevareministeren af:

**Benny Engelbrecht** (S):

Finder ministeren i lyset af den tyske dioxinskandale, at der er brug for at gennemgå de principper, der på europæisk plan anvendes for sporbarhed i fødevareproduktionen, således at der stilles krav til, hvilke kontroller EU's medlemslande som minimum skal gennemføre?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:14

**Benny Engelbrecht** (S):

Finder ministeren i lyset af den tyske dioxinskandale, at der er brug for at gennemgå de principper, der på europæisk plan anvendes for sporbarhed i fødevareproduktionen, således at der stilles krav til, hvilke kontroller EU's medlemslande som minimum skal gennemføre?

Kl. 17:15

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 17:15

**Fødevareministeren** (Henrik Høegh):

Nej, jeg finder ikke umiddelbart, at den tyske dioxinsag giver anledning til at ændre på kravene i EU om sporbarhed og på, hvilke kontroller EU-medlemslandene skal gennemføre. Mig bekendt har Europa-Kommissionen heller ikke planer i den retning. Fødevarestyrelsen har oplyst mig om, at der for omkring et år siden kom en ny vejledning i EU om bl.a. fødevareforordningens krav til sporbarhed.

For de danske forhold har sporingen i dioxinsagen kørt upåklageligt. Begge de danske virksomheder har været i stand til hurtigt og effektivt at kunne gøre rede for modtaget foder og produkter, i den her sag afsendte æg, og anvendelsen af æg og distribution af produkterne. Så fra dansk side har sagen været håndteret hurtigt og effektivt.

For sporbarheden i Tyskland må jeg henholde mig til, at Europa-Kommissionen tilkendegav på et møde i Den Stående Veterinærkomité tirsdag den 11. januar 2011, at den finder, de tyske myndigheder helt har levet op til deres ansvar. Der har været gennemført en lang række tiltag for at sikre, at der ikke er kontaminerede fødevarer og foderstoffer på markedet, og Tyskland har løbende orienteret de øvrige medlemslande om sagens forløb og om resultaterne af de tyske undersøgelser.

Så med udgangspunkt i den tyske dioxinsag synes der derfor ikke for *nuværende* og med de *nuværende* oplysninger, at der er grund til at gennemgå reglerne om sporbarhed i fødevareproduktionen.

Kl. 17:16

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:16

**Benny Engelbrecht** (S):

Vi har i forbindelse med denne dioxinsag haft stillet mange spørgsmål, der har været holdt samråd m.v., hvilket er meget naturligt, al den stund det tyske fødevaremarked ligger lige syd for den danske grænse. Det er vores naboer. Det er en stor skandale. Det er noget, som har optaget hele den tyske befolkning. Det er noget, der har fyldt utrolig meget. Det er noget, der har betydet, at en række lande har indført importforbud mod tyske produkter. Det har betydet ned-

lukning af en række produktioner i Tyskland. Med andre ord er det noget, som på mange måder har fyldt meget.

Når vi så spørger ind til disse sager, ja, så er oplevelsen den, at det nærmest virker, som om der er bedre styr på dyrefoderet, end der er på den mad, vi mennesker går og spiser. I hvert fald er det jo positivt, at man meget hurtigt kunne efterspore, hvor dyrefoderet var leveret til. Det er bestemt ikke det, jeg på nogen som helst måde har i sinde at klandre nogen. Vi havde bl.a. flere forslag oppe at vende omkring, hvordan man kunne efterspore, hvilke producenter der eksporterede til Danmark, hvilke importører der var, og ministeren har bl.a. også stået her i salen og gjort opmærksom på, at det faktisk var ret komplekst at få et fuldt overblik over lige præcis det spørgsmål. Det er netop det, der har foranlediget mig til at stille dette spørgsmål. Er det således, at man med hensyn til selve sporbarheden skal ind at se på, om der er nogen forbedringer, der kan foretages? Det er sådan set ikke, fordi jeg nødvendigvis vil have ministeren til at sige ja eller nej til det, men blot høre, om det er muligt at få tilsagn om, at det i det mindste er et spørgsmål, vi kan vende, når det nu er, at sagen i øvrigt er fuldt belyst.

Kl. 17:18

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 17:18

**Fødevareministeren** (Henrik Høegh):

Jeg er med på, som jeg har sagt det et par gange, at når først den her sag er fuldt belyst, er det nødvendigt, at man ser på, om der er nogen erfaringer, der kan drages her. Umiddelbart har Kommissionen sagt, at de med den viden, de havde på det tidspunkt, ikke mener, at myndighedernes behandling af det her i Tyskland kunne give anledning til nogen ændringer. Og selve producentens, virksomhedens ansvar, er det, der bliver vurderet på i øjeblikket. Da det er en verserende sag med en politianmeldelse, kan man jo ikke gå ind at kontrollere på den lige nu.

Så har vi med glæde konstateret, at når vi får sådan en rapid alert, så kunne både fodermodtageren, dvs. hønseavleren Tybjergfarmen, tydeligt og klart dokumentere, hvad de har modtaget, og hvad de har afleveret. Da vi kom videre til modtageren af knækæggene, kunne de tydeligt og klart dokumentere, hvad de havde modtaget, og hvilke blandinger det indgik i, og hvor de produkter var henne. Dem har vi analyseret, og vi har fundet, at der ikke er noget af det, der ligger over grænseværdierne, og heldigvis for det. Det skal vi være glade for. Vi har så også kontaktet samtlige de foderproducenter, vi var bevidste om havde samhandel med Tyskland, for at høre, om nogen havde hentet foderfedt ved den pågældende virksomhed, hvilket de ikke havde.

Kl. 17:20

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:20

**Benny Engelbrecht** (S):

Den seneste meget store skandalesag, man havde i EU i fælleseuropæisk sammenhæng, var jo BSE-tilfældene. Det førte helt naturligt til, at man foretog en række forbedringer, i øvrigt i flere omgange, fordi det først senere viste sig, at BSE også kunne føre til sygdoms-tilfælde hos mennesker. Læren må jo være, at vi naturligvis altid udogmatisk skal gå til de skandaler, der opstår, for at lære af dem. Derfor er det, jeg søger med dette konkrete spørgsmål, alene at sikre mig, at også ministeren er forberedt på at gå til spørgsmålet udogmatisk og netop sikre, at vi på det fælleseuropæiske plan kan løse problemerne så hensigtsmæssigt som muligt, naturligvis netop fordi

Danmark står med en ganske særlig forpligtelse til næste år, når vi overtager formandskabet i EU.

Kl. 17:21

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):  
Ministeren.

Kl. 17:21

**Fødevareministeren** (Henrik Høegh):

Jeg kan efterhånden svare kort. Når den her sag er fuldt oplyst, er vi selvfølgelig parate til at se det igennem for at se, om det giver anledning til nogen ændringer. Jeg skal bare nu endnu en gang repetere, at Kommissionen med den nuværende viden på det foreliggende grundlag ikke finder, at der nogen grund til dette.

Kl. 17:21

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 17:21

**Spm. nr. S 1063**

20) Til socialministeren af:

**Tina Petersen** (DF):

Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse og hvilken hjemmel hun har ret til med øjeblikkelig virkning at lukke alle tiltag på hjemmetræning/undervisningsprogrammer, og er ministeren bekendt med, at Sundhedsstyrelsen bevidst vildleder og tegner et totalt skræmmebillede af hjemmetræningsprogrammerne, hvorfor kommunerne ikke vil tilbyde disse?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:21

**Tina Petersen** (DF):

Mit første spørgsmål til ministeren er:

Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse og hvilken hjemmel hun har ret til med øjeblikkelig virkning at lukke alle tiltag på det, man kalder hjemmetræningsprogrammer, og er ministeren bekendt med, at Sundhedsstyrelsen bevidst vildleder og tegner et totalt skræmmebillede af disse hjemmetræningsprogrammer, hvorefter kommunerne ikke ønsker at tilbyde disse?

Kl. 17:22

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:22

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Fru Tina Petersen stiller mig to spørgsmål her.

Som jeg forstår det, handler det første spørgsmål om udmøntningen af de midler, vi har afsat til at kvalificere træningsindsatsen for handicappede børn. Udmøntningen af midlerne blev sat i bero i marts 2010 efter en fælles beslutning i satspuljekredsen. Baggrunden var de væsentlige sundhedsfaglige spørgsmål, der var rejst fra flere sider.

Beslutningen blev truffet via de procedurer, vi sædvanligvis følger i satspuljekredsen, og alle ordførere, inklusive ordføreren for Dansk Folkeparti, var enige i at sætte udmøntningen af midlerne i bero, indtil vi fik mere styr på de sundhedsfaglige bekymringer. Som fru Tina Petersen nok erindrer, aftalte vi på det møde, vi holdt den 15. december 2010, at jeg på det kommende møde, som bliver den 16. marts, ville præsentere et forslag til, hvordan vi kan få gang i udmøntningen af midlerne.

Fru Tina Petersens andet spørgsmål handler om de udtalelser, Sundhedsstyrelsen er kommet med i sagen. Her vil jeg også henvise fru Tina Petersen til mødet den 16. marts, hvor Sundhedsstyrelsen vil deltage for at svare på spørgsmål. Jeg er sikker på, at landets højeste sundhedsfaglige myndighed, Sundhedsstyrelsen, er klar til at besvare alle de spørgsmål, fru Tina Petersen måtte have til styrelsens udtalelser om hjemmetræning. Jeg vil derfor henvise yderligere drøftelser af Sundhedsstyrelsens udtalelser til det kommende møde.

Kl. 17:23

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Tina Petersen.

Kl. 17:23

**Tina Petersen (DF):**

Jeg var forberedt på, at jeg ville få den her oplæsning fra socialministeren, og den stiller jeg mig selvfølgelig ikke tilfreds med, så nu griber jeg det an ved at starte fra en ende af.

Sundhedsstyrelsen har udtalt sig i den her specifikke sag om træningsprogrammer. Til mødet i foråret fik jeg det indtryk, at udvalget ikke var helt klar over, at der faktisk eksisterer godt 32 forskellige træningsmetoder her i Danmark og på verdensplan, hvis man kan sige det sådan, men at der faktisk var tale om én konkret metode. Og det, som jeg også påpegede på det møde, var netop, at konsekvensen af, at man kiggede på denne ene træningsmetode, kunne være, at det kunne ramme resten af de 32 metoder.

En anden ting er, at det jo kun er Sundhedsstyrelsen og en enkelt læge, der har udtalt sig. Når jeg hører det, tænker jeg: Med hvilken begrundelse? Jeg har nemlig efterfølgende været i kontakt med alle de her familier, 97 familier alt i alt, her i Danmark, og der er ikke en eneste af dem, som har set Sundhedsstyrelsen eller den læge, som har udtalt sig, deltage i nogen programmer, til trods for at både Sundhedsstyrelsen og lægen har modtaget invitation til at deltage. Hvordan kan man så se med så stor alvor på den udtalelse – for det er jo ikke dokumentation, men bare en udtalelse – der ligger her? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Men det kan være, at ministeren vil besvare det spørgsmål.

Kl. 17:25

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Ministeren.

Kl. 17:25

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Som ansvarlig minister kan og vil jeg ikke sidde det overhørig, når der fra sundhedsfagligt hold, herunder fra vores allerhøjeste myndighed, Sundhedsstyrelsen, bliver givet udtryk for nogle bekymringer over elementer i min lovgivning, og især ikke, når bekymringen vedrører den ordning, vi har i forbindelse med hjemmetræning, og de ting, vi ellers vil sætte i gang.

Jeg vil henvise til, at vi her den 16. marts får mulighed for at stille Sundhedsstyrelsen en lang række spørgsmål, og der vil en stor del af de spørgsmål, som fru Tina Petersen også stiller her, kunne blive besvaret af Sundhedsstyrelsen. Det er nogle gange bedst at få svarene fra nærmeste hold.

Det, som blev gjort i foråret 2010, var, at satspuljekredsen på baggrund af de bekymringer, der var givet udtryk for, og de udtalelser, der var kommet, blev enig om at indstille udmøntningen af midlerne, indtil vi havde aftalt nærmere, og det er jo ligesom på baggrund af den enighed, at jeg har stoppet programmet.

Kl. 17:26

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Tina Petersen.

**Tina Petersen (DF):**

Jamen efterfølgende vil jeg så tage ministeren med ud på en lille rejse og fortælle historien om, hvordan det her startede. Lad os rejse tilbage til 2006, hvor Dansk Folkeparti fremsatte forslaget om hjemmetræningsprogrammer. Se, nu har der jo været fire ministre på socialområdet siden, så jeg kan godt forstå, at det er svært, men allerede dengang – i min tale den 23. oktober 2006 – gjorde jeg opmærksom på dokumentationsdelen og på, at det var op til ministeren efterfølgende at sørge for at dokumentere effekten af de her træningsprogrammer. Det var i forbindelse med B 20 i folketingsåret 2006-07.

Efterfølgende bliver der i udvalget lavet en beretning, som samtlige partier i Folketinget står bag, og hvor man også bruger en hel A4-side på at forklare, at den dokumentationsdel her skal udføres, at man bliver nødt til at tage imod invitationen og sige: Ja tak, vi vil meget gerne være med hos jer familier og dokumentere de her ting. Man kan ikke dokumentere, hvis man ikke deltager.

En anden ting er, at der i sin tid blev ...

Kl. 17:27

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Taletiden er udløbet, så det må komme på et senere tidspunkt. Socialministeren. (*Tina Petersen (DF)*): Så må jeg bede ministeren svare).

Kl. 17:27

**Socialministeren (Benedikte Kiær):**

Ja, det er rigtigt, at min forgænger modtog en henvendelse fra Lægeforeningen om en sag fra Århus og også informerede satspuljepartierne den 12. februar. Efterfølgende – efter et møde, som Kontoret for Handicap i mit ministerium har holdt med Lægeforeningen og Sundhedsstyrelsen, og på baggrund af nogle af de bekymringer, som er blevet udtrykt, og på baggrund af, at der så har været en orientering af satspuljekredsen – er det så blevet sådan, at vi har sat udmøntningen af nogle satspuljemidler i bero.

Der mener jeg sådan set som ansvarlig minister, at jeg på baggrund af de ting, der er kommet ind, skal handle og høre, hvad satspuljepartierne mener om den her sag. Og jeg må også lige erindre fru Tina Petersen om, at den her beslutning er blevet truffet i enighed af alle satspuljepartierne, herunder også Dansk Folkeparti.

Kl. 17:28

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Fru Tina Petersen.

Kl. 17:28

**Tina Petersen (DF):**

Nu har jeg jo ikke været en af forhandlerne, for så kunne det godt have været, jeg havde stillet nogle bekymrede spørgsmål. Det ved ministeren også, for jeg har stillet rigeligt med spørgsmål på området.

Det, der undrer mig her, og jeg håber så, ministeren kan svare på det, er, at på side 21 i den tværfaglige ministerielle udredning, der i sin tid blev lavet, står der noget om en systematisk dokumentation og evaluering af programmerne. Hvor er det blevet af? Trods det, at der er blevet bevilget 6,8 mio. kr. til at dokumentere det, kan jeg ikke se, hvor dokumentationen er henne. Hvem er det, der har svigtet?

Ministeren bliver da nødt til at erkende – uanset hvilket papir man tager frem – at man ikke har sørget for, at det blev dokumenteret.

Kl. 17:29

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Socialministeren.

Kl. 17:29

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg mener simpelt hen, at alle de spørgsmål, der bliver stillet her om, hvad det er for nogle bekymringer, Sundhedsstyrelsen kommer med, og om de her satspuljemidler, der er blevet sat i bero, og om baggrunden for, at Sundhedsstyrelsen og Lægeforeningen har de bekymringer, som de har – og i øvrigt også Dansk Pædiatrisk Selskab – bør blive endeligt stillet på det møde, vi har den 16. marts, hvor jeg også kommer med et forslag om, hvordan satspuljemidlerne så kan udmøntes, som vi aftalte det på mødet her i december sidste år om udmøntningen af satspuljemidlerne.

Men jeg vil også lige påpege, at der jo ikke er blevet ændret på rammerne for hjemmetræning. Det er stadig væk kommunernes ansvar at vurdere, om betingelsen for hjemmetræning er opfyldt. Og det agter jeg ikke at blande mig i.

Kl. 17:30

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 17:30

**Spm. nr. S 1064**

21) Til socialministeren af:

**Tina Petersen** (DF):

Mener ministeren ikke, at Sundhedsstyrelsen har et kæmpe problem, da styrelsen aldrig hverken har deltaget i eller forsøgt at dokumentere et hjemmetræningsprogram?

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:30

**Tina Petersen** (DF):

Mener ministeren ikke, at Sundhedsstyrelsen har et kæmpe problem, da Sundhedsstyrelsen aldrig – det har vi faktisk allerede været inde på – har deltaget i, de har såmænd heller ikke forsøgt at få det dokumenteret, de hjemmetræningsprogrammer?

Kl. 17:30

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:30

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Sundhedsstyrelsen er landets højeste sundhedsfaglige myndighed, og jeg vil hverken forsvare eller kritisere de dispositioner, Sundhedsstyrelsen foretager inden for deres eget fagområde. Jeg vil derfor henvise fru Tina Petersen til at rejse spørgsmålet direkte til Sundhedsstyrelsen på det kommende møde i ordførerkredsen den 16. marts.

Kl. 17:30

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen.

Kl. 17:30

**Tina Petersen** (DF):

Jeg går ud fra, at jeg står over for en minister, og når jeg nu beder ministeren om at svare, er det vel egentlig også meget reelt, at jeg i hvert fald får et så godt, konkret svar, som der kan gives.

Da det var mig, der fremsatte forslaget i 2006, ved jeg, at jeg var så fleksibel, at jeg som den første her i Folketinget overhovedet oversatte forslaget, som hed hjemmetræning til handicappede børn,

til engelsk og sendte det i høring i godt 32 lande. Der er kommet 30 fagligt kompetente udtalelser fra 30 forskellige lande.

Ministerens kan få al den dokumentation, hun vil, den er bare ikke på dansk, og for at sikre det gjorde vi allerede dengang det, at vi lavede den her beretning. Så er det så, at jeg siger til ministeren, at når man nu ved, at det ikke er første gang, de udtaler sig, men tredje gang på 15 år de udtaler sig, burde man så ikke være mere opmærksom? Og jeg synes, at et eller andet sted må det da være bekymrende for ministeren. Når der så mange gentagne steder både i taler, i beretninger og i tværfaglige rapporter forekommer det her omkring dokumentationen, så er der da nogle, der har et problem.

Kl. 17:32

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:32

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg har det som ansvarlig minister sådan, at når Sundhedsstyrelsen, som er landets højeste sundhedsfaglige myndighed kommer med nogle udtalelser, skal jeg også forholde mig til dem, og jeg skal selvfølgelig informere ordførerne for satspuljepartierne om de udtalelser, der er.

Det er ikke mit job at gå ind på min kollegas område og begynde at kritisere og vurdere, hvad det er for nogle udtalelser, der kommer fra Sundhedsstyrelsen. Derimod mener jeg, at det er rigtig godt, at der er mulighed for, at man kan stille alle de spørgsmål, man har lyst til, til Sundhedsstyrelsen den 16. marts.

Hvad angår kritik af Sundhedsstyrelsens arbejde, vil jeg gerne henvise til, at man stiller spørgsmålet til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 17:32

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen.

Kl. 17:32

**Tina Petersen** (DF):

Jamen jeg synes ikke, at jeg får svar, og jeg var sådan set udsat for det samme, da jeg stillede 35 spørgsmål. Da der var gået 6 uger og jeg ikke havde fået svar, begyndte det at bekymre mig lidt, og så blev de stillet på anden vis. Det blev jeg så nødsaget til, og jeg fik egentlig samme svada, som jeg får nu.

Kigger man i beretningen, står der faktisk, at det er ministerens ansvar. Nu er der fire ministre, der er løbet fra det her. Det mener jeg ikke er reelt. Og vi bliver ved med gentagne gange at sige: Husk nu, at når der er 32 forskellige metoder, der er 32 forskellige indgange til de her børn, så lad være med at dømme på grundlag af, at én begår en fejl. Jeg bliver altså nødt til at spørge ministeren, om den holdning ikke er reel; ministeren må da give til kende, at der godt kan være nogle problematikker omkring de ting, der bliver nævnt. Det synes jeg da i det mindste ministeren kan svare på.

Kl. 17:33

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:33

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Jeg kan sige, at når Sundhedsstyrelsen kommer med nogle betragtninger, nogle bekymringer, og når de også kommer fra Pædiatrisk Selskab, og når de også kommer fra Lægeforeningen, kan jeg ikke bare sidde dem overhørig og sige ... (*Tina Petersen* (DF): Det er jo de selv samme personer) ... at det har jeg ikke lyst til at lytte til, det



har jeg overhovedet ikke lyst til at informere ordførerne for satspuljepartierne om.

Som ansvarlig minister bliver jeg nødt til at informere ordførerne for satspuljepartierne i forhold til, hvad vi har aftalt i forbindelse med udmøntningen af nogle midler. Det synes jeg er det eneste ansvarlige at gøre, og der kan jeg blot henvise til, at alle ordførere var enige i, at så skulle vi lige sætte det i bero. Det er jo ikke det samme som, at der ikke kan foregå hjemmetræning, og det er jo ikke det samme som, at vi ikke sætter gang i den pulje igen, for det er også det, vi har aftalt, nemlig at jeg skulle komme med et forslag til en ny udmøntning her den 16. marts.

Så de spørgsmål, der er om, hvorvidt Sundhedsstyrelsen har faglighed nok eller ej, eller hvorvidt de bekymringer, som Sundhedsstyrelsen er kommet med, er reelle, vil jeg bede fru Tina Petersen om at stille den 16. marts direkte til Sundhedsstyrelsen.

Kl. 17:35

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Tina Petersen.

Kl. 17:35

**Tina Petersen** (DF):

Jamen det er jeg helt overbevist om at jeg vil gøre den 16. marts.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at ifølge beretningen, ifølge taler-  
ne har alt været gennemtænkt. Hvis man går ind og følger sagen, kan man se, at var det allerede, da vi lavede forslaget. Og det er med en vis bekymring, man så må konstatere, at nogen – nu siger jeg ikke ministeren, men *nogen* – enten har overset det, der står i beretningen, og som også er udspecificeret i forslag B 20, nemlig at det er ministeren, der konkret skal sørge for, at det her bliver dokumenteret. Og så er det jo med en vis undren, at man ser – og det må da også undre ministeren – at det bare ikke er sket, fordi Sundhedsstyrelsen og alle de andre fagligt kompetente ikke har deltaget i den her dokumentationsdel. Det må da være bekymrende.

Kl. 17:35

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:35

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Hvorvidt Sundhedsstyrelsen, Lægeforeningen eller Pædiatrisk Selskab har overset noget, synes jeg, at fru Tina Petersen skal stille spørgsmål direkte til Sundhedsstyrelsen om, når vi har møde med dem den 16. marts.

Fru Tina Petersen var også med til mødet i december, og fru Tina Petersen hørte også, hvad de andre ordførere sagde om den her sag. Det kan jeg som ansvarlig minister ikke overhøre. Man var enige om i foråret lige at sætte udmøntningen af midlerne i bero, at gå ind og se på en ny udmøntning af midler og så i øvrigt også tage en drøftelse direkte med Sundhedsstyrelsen her i marts måned. Det aftalte vi i december, og det er en aftale, som jeg har tænkt mig at overholde, og jeg mente ellers, at der var fuld enighed om, at det var sådan, vi skulle køre den her sag.

Kl. 17:36

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Tina Petersen.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af fru Astrid Krag.

Kl. 17:36

**Spm. nr. S 1090**

22) Til socialministeren af:

**Astrid Krag** (SF):

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Fru Astrid Krag for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:36

**Astrid Krag** (SF):

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

Kl. 17:37

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:37

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Et lavere skattetryk i Danmark er en mærkesag for Det Konservative Folkeparti. Det er vigtigt at sætte sig nogle mål, som man kan arbejde efter, og skattelettelser er et langsigtet mål for Det Konservative Folkeparti. Men det er også vigtigt at understrege, at skattelettelser ikke er noget, der ligger lige for her og nu. Der er som bekendt andre ting, som presser sig på. Allerstørst skal vi have skabt balance i de offentlige finanser. Det skal bl.a. ske gennem en tilbagetrækningsreform, som er en anden af Det Konservative Folkepartis vigtige prioriteter. Når tiden kommer til at tage fat på skattelettelser, lægger jeg stor vægt på, at skattelettelserne er fuldt finansierede.

Kl. 17:37

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 17:37

**Astrid Krag** (SF):

Det der var der jo ikke meget svar i. Altså, man må jo antage, at når Det Konservative Folkeparti finder anledning til at gå ud at sige, at der skal udskrives skattelettelser for 35 mia. kr., så er det, fordi man også kan sandsynliggøre, at det vil der være mulighed for. Derfor synes jeg, at det ville være lidt interessant, hvis den konservative socialminister kunne komme det lidt nærmere, hvordan man sikrer det.

Det er ikke, fordi jeg håber, at man kommer til at have magten til at kunne gennemføre det, men hvis vi kigger på den situation, vi står i i dag – der er lige kommet et nyt regnestykke, der viser, at nu bliver der altså fyret 5.000 af de såkaldte varme hænder ude i vores kommuner, og det er uddannede pædagoger, folkeskolelærere, SOSU-hjælpere og SOSU-assisterter – ja, så må vi jo sige, at de skattelettelser, den her regering har givet, da der ikke var råd til dem, har kostet i velfærden. Derfor tror jeg også, at der er rigtig mange danskere, der er voldsomt bekymret for, hvad det vil have af konsekvenser, hvis De Konservative igen vurderer, at nu er der råd til skattelettelser. Jeg kan så forstå – og det gentager ministeren også her – at ambitionen er, at der simpelt hen skal gives skattelettelser for 35 mia. kr.

Hvordan skaffer man 35 mia. kr.? Ja, det kan man f.eks. gøre ved at sænke folkepensionen med 28.000 kr. om året. Er det noget, ministeren ser for sig som et muligt redskab? Man kan også skaffe 35 mia. kr. ved at indføre brugerbetaling på en lang række områder. Det har økonomi- og erhvervsministeren fra socialministerens eget parti jo været ude at tale lidt varmt for. Det ville godt nok kræve, at man indførte noget i størrelsesorden af 2.000 kr.'s brugerbetaling om måneden i folkeskolen. Det giver 14 mia. kr. 300 kr.'s brugerbetaling pr. kontakt med lægen, uanset om det så er pr. telefon eller nede i konsultationen, ville give 12 mia. kr. Ved hjælp af brugerbetaling på videregående uddannelser, hjemmehjælp og biblioteker kan vi komme op på de 35 mia. kr.

Ser ministeren for sig, at det vil være den slags tiltag, man vil indføre, også inden for hendes eget område, for at kunne skabe råderum til at give de her 35 mia. kr. i skattelettelser, som De Konservative arbejder for?

Kl. 17:39

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:39

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Det var en lang, lang tale, og jeg ved jo godt, at Socialistisk Folkeparti og spørgerens eneste ønske er at sætte skatten op, op og atter op. Vi har en vision om, at vi gerne vil sørge for, at vi har et skattniveau, som er fuldt konkurrencedygtigt med andre landes. Det, som også er blevet nævnt i den forbindelse, er, at vi har nogle udfordringer lige her og nu i forhold til at konsolidere dansk økonomi. Samtidig har vi også det ønske, at skattelettelserne selvfølgelig skal være fuldt finansieret, og det er baggrunden for, at den vision, som blev udtrykt af den politiske ordfører fra Det Konservative Folkeparti om skattelettelser, ikke er noget, der skal ses som et forslag her og nu, hvor vi har behov for at genoprette den danske økonomi efter en hård international finanskrisen, som også har ramt Danmark og har belastet de offentlige budgetter.

Men jeg vil da godt sige, at jeg på mit eget område har et håb om også på sigt at være med til at skabe et råderum, ved at de tiltag, som vi har sat i gang i forhold til forebyggelse og tidlig indsats, faktisk begynder at virke, sådan at vi kan få brudt den negative sociale arv. Får vi brudt den negative sociale arv, kan vi jo se, at så bliver samfundet også rigere.

Kl. 17:41

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 17:41

**Astrid Krag** (SF):

Ifald der er nogle, der kigger med, og som ikke har læst om vores skattepolitik og kunne finde på at hoppe på ministerens snak om, at vi vil sætte skatten op, op, og atter op, tror jeg ligefrem der blev sagt, så må jeg hellere starte med at sige, at det jo ikke er rigtigt. Vi vil faktisk sørge for, at helt almindelige mennesker betaler mindre i skat. Vi vil indføre en millionærskat, så dem, der har nydt allerbedst af de store skattelettelser, den her regering har givet til de rigeste, altså også betaler deres del til fællesskabet igen.

Det skal ikke være her og nu, siger socialministeren, at vi skal give de her 35 mia. kr. i skattelettelser. Det er jo så trods alt rart at høre, for det vil da også udhule vores økonomi og holdbarheden fuldstændig og være en ren krigserklæring mod vores velfærdssamfund. Men hvornår skal vi så have dem? Når der bliver råd, siger socialministeren. Derfor er jeg bare lidt interesseret i at høre, hvem der skal afgøre, hvornår der er råd. For spørger man de økonomiske vismænd, spørger man et tidligere medlem af regeringens egen skattekommission, får man det svar, at de skattelettelser, der blev givet i 2004 og 2007, var ufinansierede. Dem syntes man at man havde råd til fra regeringens side, og nu betaler vi så prisen i vores velfærd med nulvækst og fyring af skolelærere, pædagoger og SOSU-hjælpere. Derfor spørger jeg bare lidt bekymret: Hvem er det, der skal bestemme, hvornår der er råd til De Konservatives drømme om store skattelettelser?

Kl. 17:42

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:42

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Nu ved fru Astrid Krag godt, at de skattelettelser, der har været givet, har været finansieret inden for de økonomiske planer, som de har været en del af. Den vision, som er blevet udtrykt af den konservative ordfører, skal ses i forhold til, at vi på sigt også skal være konkurrencedygtige med andre lande.

Jeg vil godt lidt udfolde det, jeg talte om, med, at vi kan få skabt et råderum i samfundet. Vi har f.eks. vedtaget Barnets Reform i satspuljepartierne, og et af formålene med Barnets Reform er jo netop at sørge for, at vi kan sætte ind tidligt, og at vi kan sætte ind med en forebyggende indsats, så vi kan hjælpe børn og unge, som er i en udsat situation. For vi ved jo, at hvis vi sætter tidligere ind, hvis vi sætter ind med en forebyggende indsats, hvis vi endda hjælper den unge mor, som har fosteret inde i maven, og som har nogle problemer i forhold til den livssituation, hun står i, så kan vi faktisk få tacklet rigtig mange af de sociale udfordringer, som de ellers ville stå over for. Vi kan få brudt den negative sociale arv, og det vil betyde, ud over at vi hjælper den enkelte, at vi faktisk kan få skabt en bedre økonomi i det her samfund og dermed også på sigt få skabt et råderum.

Kl. 17:43

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 17:43

**Astrid Krag** (SF):

Jeg deler meget ministerens ambition om, at vi skal forebygge. Det skal vi over hele linjen, både når det kommer til socialpolitikken, når det kommer til sundhedspolitikken, når det kommer til at bekæmpe arbejdsløsheden osv. gennem videre- og efteruddannelse. Så det er jeg meget enig i. Jeg kan så bare konstatere, at jeg synes, det fra regeringens side halter lidt med også at lade ord følge handling på mange af de områder, jeg lige gennemgik.

Men jeg fik sådan set ikke svar på det afgørende, jeg spurgte om før, og det er: Hvem er det, der skal afgøre, hvornår der er råd til skattelettelser? Jeg vil bare sige, at det ikke er, fordi jeg principielt har noget imod skattelettelser, men jeg har noget imod skattelettelser, der ikke er råd til, og vi kan jo diskutere herfra og til månen, om skattelettelserne i 2004 og 2007 var finansieret eller ej, men størrelsen af de skattelettelser, der blev givet, er sjovt nok cirka af samme størrelse som det hul, der er slået i vores statskasse, og der er både overvismænd og medlemmer af regeringens egen skattekommission, der har slået fast, at de var ufinansierede. Det er derfor, jeg igen bliver nødt til at spørge: Hvem er det, der skal bestemme, hvornår der er råd til at give skattelettelser? Er det Det Konservative Folkeparti, er det de økonomiske vismænd, eller hvem er det, der skal afgøre, hvornår man har råd til at give skattelettelser i fremtiden?

Kl. 17:44

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 17:44

**Socialministeren** (Benedikte Kiær):

Det er jo her, hvor fru Astrid Krag som folkesocialist og jeg som konservativ er fuldstændig uenige, for ifølge fru Astrid Krag er skattelettelser noget af det mest onde, man overhovedet kan påføre et samfund. Jeg vil derimod sige, at de skattelettelser, der er givet af tre omgange, også har givet mulighed for, at der er flere penge til en ganske almindelig LO-familie, for vi må jo huske på, hvem det er, der har betalt mellemskat. Mellemskatten blev fjernet med den sene skattereform, og det har faktisk været med til at sørge for, at vi er

blevet et mere rigt samfund. Jeg vil vove den påstand, at vi faktisk ville være mindre konkurrencedygtige, hvis vi bare havde sat skatten op. Nu har vi sørget for at blive mere konkurrencedygtige ved at sætte skatten ned. Vi må også se på, hvordan vi kan skabe mere arbejdskraft i det her samfund, flere arbejdspladser, tiltrække flere erhvervsvirksomheder, og der er skat et af de redskaber, et af de instrumenter, der er rigtig gode at skruer på for at blive lige så konkurrencedygtig som andre lande. Det gode ved at være konkurrencedygtig er, at vi så kan få skabt mere velstand, og det gode er, at når den velstand kommer, kan vi hjælpe de udsatte i vores samfund.

Kl. 17:46

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak til fru Astrid Krag og tak til socialministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til videnskabsministeren af Henrik Brodersen. Hr. Henrik Brodersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:46

**Spm. nr. S 926**

23) Til videnskabsministeren af:

**Henrik Brodersen** (DF):

Mener ministeren ikke, at det er problematisk kun at rådføre sig med et kommercielt foretagende som TDC, som ministeren gjorde, da hun besvarede spørgsmål nr. S 726 om fibernetkabel til Læsø, når man ikke samtidig rådfører sig med Energinet.dk, som skal lægge et elkabel over til øen og ønsker at lægge et fibernetkabel til energistyring samtidig?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Hr. Henrik Brodersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:46

**Henrik Brodersen** (DF):

Tak, formand.

Mener ministeren ikke, at det er problematisk kun at rådføre sig med et kommercielt foretagende som TDC, som ministeren gjorde, da hun besvarede spørgsmål nr. S 726 om fibernetkabel til Læsø, når man ikke samtidig rådfører sig med Energinet.dk, som skal lægge et elkabel over til øen og ønsker at lægge et fibernetkabel til energistyring samtidig?

Kl. 17:46

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:46

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Tak for det. Jeg mener, at præmissen for det stillede spørgsmål er forkert, for Videnskabsministeriet har været i kontakt med Energinet.dk inden mit svar på spørgsmål nr. S 726 – det var vi faktisk den 15. december 2010 – og jeg har fået refereret: at Energinet.dk ikke havde aktuelle planer om at nedlægge et fiberkabel. Citat slut.

Den 14. januar 2011 oplyste Energinet.dk, at selskabet først den 23. december 2010 besluttede sig endeligt for selv at finansiere et fiberkabel til Læsø. Spørgsmål nr. S 726 blev som bekendt besvaret den 22. december, altså før Energinet.dk ændrede holdning.

Så kan jeg i øvrigt orientere om, at Energinet.dk også har oplyst, at beslutningen om at nedlægge et fiberkabel alligevel ikke var truffet på baggrund af den forudgående debat om fiberforsyningen til Læsø. Så beslutningen blev ifølge Energinet.dk truffet af hensyn til forsyningssikkerheden med hensyn til el på Læsø, hvor datatransmission var vigtig.

Kl. 17:47

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:47

**Henrik Brodersen** (DF):

Da jeg tog sagen op, var det jo, fordi der lå noget historik om, at der ikke rigtig var midler til at få det her fibernetkabel med over til Læsø. At de så senere har fundet ud af, at det måske var en meget god idé alligevel, og at de også selv kunne have glæde af det, skal kun glæde mig; det skal jeg absolut ikke tage nogen ære for.

Mit bud var bare på det tidspunkt, at der altså her var en enestående chance for at få et fibernetkabel og dermed noget bredbånd til Læsø for en umanerlig billig penge, set i det lys, at hvis det skulle gøres senere som en selvstændig operation, ville det koste meget, meget mere. At der er truffet beslutning om, at det nu kan komme derover, skal jeg kun hilse velkommen, for det er en af de måder, vi kan få nogle af yderområderne med på, og det må man i den grad sige at Læsø er.

Men det bekymrende for mig var bare, at der med det samme blev ydet modstand, ved at man sagde: Vi kan ikke bidrage på den her måde til at få løftet et område, der i den grad halter bagud. Og det var derfor, som jeg sagde før, at jeg tog handsken op. Derfor vil jeg bare spørge, om ministeren er indstillet på, at man for eftertiden skal følge op på sådan nogle sager og også sørge for, hvis der er tvivlsspørgsmål, med hensyn til om det er bæredygtigt, at se på, om der ikke er en mulighed for at få det løftet.

Kl. 17:49

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:49

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har jo tilkendegivet – heldigvis i mange anledninger og mange steder – at jeg hylder den markedsbaserede udrulning af for den sags skyld bredbånd, men i det hele taget af vores teleydelser herhjemme. Det betyder jo, at det er vigtigt, at vi også får skabt efterspørgslen, altså at det er markedet, der bestemmer. Det er jo også tilfældet i forbindelse med Læsø, og det må være årsagen til, at TDC allerede havde udlagt et kabel.

Så jeg tror, at spørgeren og jeg deler glæden over det og finder det vigtigt, at vi får connectet Læsø, og det synes jeg at meget tyder på at markedsvilkårene kan sørge for.

Kl. 17:49

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:49

**Henrik Brodersen** (DF):

Det svar, som ministeren gav mig i første omgang på mit tidligere spørgsmål, gik jo netop på, om det var noget, som kunne løftes herindefra, sådan at det med yderområderne ikke blev en skåltale den ene gang efter den anden. Jeg har jo snakket med TDC, men jeg har så sandelig også snakket med nogle af de lokale folk, som kunne få gavn af det her. De siger, at det er rigtigt, at TDC har kabel til Læsø, men at de ikke kan udbyde, sådan at det på nogen måde er lig med det øvrige land. Her er et eksempel på, at Læsø Kommune må købe sig en 2020-forbindelse og skal give 35.000 kr. i oprettelse, og at der er en drift om året på omkring 60.000 kr.

Hvis man ville have en virksomhed, som måske havde brug for tilnærmelsesvis det samme, ville det jo ikke være på lige vilkår med fastlandet. Så når TDC siger, at der er alt det net, der skal være på

Læsø, så er det i hvert fald ikke i overensstemmelse med virkeligheden.

Kl. 17:51

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:51

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Nu nævner spørgeren yderområderne. Jeg har det lidt svært med det udtryk, og jeg ved heller ikke, om jeg kan sige, at jeg selv kommer fra et nede i Sønderjylland. Men jeg kan i hvert fald sige, at Sønderjylland nok alligevel ikke lige er den sådan allerallermest centrale del af landet. I Sønderjylland har vi den situation, at vi faktisk har landets allerstørste udbredelse af bredbånd, men desværre også den mindste benyttelse af det. Så man kan ikke konkludere sådan pr. automatik, at yderområderne er underforsynede.

Det gælder simpelthen om, at vi får fremmet efterspørgslen, og at vi så også er opmærksomme på at dele med borgere og med kunder, hvad det egentlig er, der er af rige muligheder ved at benytte bredbånd. Jo bedre vi alle sammen bliver til at formidle det, desto mere øger vi også efterspørgslen i alle egne af Danmark. Det har jeg jo en stor interesse i. Regeringen har en målsætning om, at alle danskere i 2020 skal have adgang til minimum 100 Mbit i sekundet. Så vi skal ud i alle kroge af landet, og vi er rigtig godt på vej.

Kl. 17:52

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:52

**Henrik Brodersen** (DF):

Hvad det angår, kan man sige, at den debat deltog jeg også i, for jeg mente ikke, at man nødvendigvis skulle koble 20 pct. af Danmarks befolkning af ved kun at tage de 80 pct. og sige, at det er dem, der skal have højhastighed, og at resten må nøjes. Det passer sådan cirka med, at alle dem, der bor uden for byskiltene, så ikke skal have noget.

Jeg står jo bare her, for ministeren og jeg er muligvis langt hen ad vejen enige om, hvordan det her skal være. Jeg synes også, at når man ser på det øvrige land, ser det jo ud, som om det på mange måder er blevet lagt ned med bredbåndskabel, også i forskellige selskaber, hvor staten har været inde over. Så hvis man havde gjort det i det tilfælde her med Energinet.dk, så tror jeg ikke, at der havde været det store problem.

Kl. 17:53

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:53

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Det eneste, jeg kan sige dertil – og jeg er enig i, at vi nok er enige meget langt hen ad vejen – er, at det er vigtigt at fastholde den markedsdrevne udrulning. Vi skal ikke til at give statsstøtte. Det ville simpelt hen virke sløvende på implementeringen. Vi skal holde fast i, at det er kunderne, der efterspørger, og kunderne skal jo i den grad bare gå ud og efterspørge ydelser, gerne efterspørge dem hos flere, og finde det tilbud, der passer dem bedst.

Kl. 17:53

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Det næste spørgsmål er også til videnskabsministeren af hr. Henrik Brodersen.

Hr. Henrik Brodersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:53

**Spm. nr. S 927**

24) Til videnskabsministeren af:

**Henrik Brodersen** (DF):

Når ministerens egen IT- og Telestyrelse i sin bredbåndskortlægning for 2010 har konstateret, at den dårligste dækning med hurtigt bredbånd i Danmark bl.a. er på Læsø, hvordan kan ministeren så mene, at overskudskapaciteten i det fiberkabel, som Energinet.dk har brug for at lægge sammen med deres elkabel, ikke skal udlejes til alle interesserede bredbåndsudbydere, så man på Læsø kan få en ordentlig bredbåndskonkurrence?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Hr. Henrik Brodersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:53

**Henrik Brodersen** (DF):

Ja, det er selvfølgelig i forlængelse af det andet. Det lyder sådan her: Når ministerens egen IT- og Telestyrelse i sin bredbåndskortlægning for 2010 har konstateret, at den dårligste dækning med hurtigt bredbånd i Danmark bl.a. er på Læsø, hvordan kan ministeren så mene, at overskudskapaciteten i det fiberkabel, som Energinet.dk har brug for at lægge sammen med deres elkabel, ikke skal udlejes til alle interesserede bredbåndsudbydere, så man på Læsø kan få en ordentlig bredbåndskonkurrence?

Kl. 17:54

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:54

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har på intet tidspunkt udtalt mig imod, at Energinet.dk kan udleje eventuel overskudskapacitet i selskabets datatransmissionsnet til interesserede bredbåndsudbydere. Det, jeg har sagt om sagen, er, at regeringen støtter en markedsbaseret udrulning, og at Læsø ikke skal være nogen undtagelse fra det. Og det skal altså f.eks. ikke være statsstøtte til udrulning af infrastruktur på Læsø eller for den sags skyld andre steder i Danmark. Dette standpunkt bekræftes kun af den konkrete situation på Læsø, som vi lige har drøftet, hvor bredbåndsudbydere – sådan som jeg har fået det oplyst – vil være i stand til at levere bredbånd til beboerne på øen, også uden offentlig støtte.

Kl. 17:54

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:54

**Henrik Brodersen** (DF):

Jamen jeg har såmænd talt med mange i den her sag, også de lokale derovre, og der har jeg fået den opfattelse, at hvis de bor mere end 4 km væk fra centralen – og det kan rent faktisk godt lade sig gøre på Læsø – og hvis de spørger om en bredbåndsforbindelse, hvor man eksempelvis kan få bredbåndstelefon og tv i en fælles pakke, som man kan alle mulige andre steder, så får de den besked fra TDC, at det kan de ikke levere, og at de heller ikke agter at gøre noget ved det. Og hvis de får den besked, mener jeg, at der i hvert fald er god grund til måske at skabe lidt konkurrence, således at de kan komme op på niveau, hvis man må sige det på den måde.

Så jeg hilser det selvfølgelig bare velkommen, hvis der kan findes en konkurrent, men det er i hvert fald ikke identisk med virkeligheden at sige, at der er alt det bredbånd, der skal være.

Kl. 17:56

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:56

om det ikke også måske kan trække en virksomhed til eller i hvert fald forhindre, at nogle flytter derfra.

Kl. 17:59

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen så er det jo om at få kontakt med udbyderne, så man hermed kan tilkendegive, at man er interesseret i at købe endnu mere, end man køber for nærværende. Jeg synes, det er et rigtig vigtigt parameter, når man tænker på, at vi skal have udbredt bredbånd til hele landet, at vi virkelig tænker på, hvordan det er, vi kan opfordre til, at vi får øget den her efterspørgsel, så det også er attraktivt for teleerhvervet at levere. Og der kan det jo godt – og det har jeg talt lidt med bl.a. øsamfundene om – være en fordel, at man går sammen nogle stykker, og at man ikke henvender sig individuelt. Men jeg har svært ved at tro, at et teleerhverv, hvis der er tilstrækkelig mange kunder, der efterspørger tilstrækkelig store ydelser, ikke også har en interesse i at levere det.

Kl. 17:56

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:56

**Henrik Brodersen** (DF):

Det er måske netop det, det kan knibe med. Hvis man tager Sammenslutningen af Danske Småøer, som ministeren refererer til, er det jo kun 5.000 mennesker i Danmark, og det vægter ikke ret højt, men de er jo altså spredt ud over hele landet, og, hvad skal man sige, også uden om landet. Så der er ikke så meget pres den vej igennem. Som jeg sagde til at starte med, var det, at jeg tog handsken op her, jo netop, fordi jeg kunne se, at der måske var en forretning i på længere sigt at få det her med, og det var deri, mit ærinde lå.

For at vende tilbage til det med økonomien i det, er det jo rent faktisk sådan, at der er en skole derovre. Jeg har dog ikke været i kontakt med skolen, men fået oplyst, at de også skal lave eksamener på nettet, som man gør alle mulige andre steder, og det er de faktisk ikke i stand til på nuværende tidspunkt. Hvis de vil have en løsning til at kunne gøre det, står de igen med en udgift på 35.000 kr. og formentlig omkring 60.000 kr. i drift om året, hvorimod den samme forbindelse på fastlandet – hvor man kan få alt, som jeg nævnte før, med telefoni, bredbånd og tv – jo bliver installeret gratis og mange gange koster måske 500-800 kr. om måneden. Så der er altså stor forskel, og det er derfor, at jeg hilser det her meget velkomment.

Kl. 17:58

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:58

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg interesserer mig rigtig meget for udrulningen af bredbånd, og jeg prøver også at følge med i langt de fleste egne af landet. Jeg er ikke hundrede procent hjemme i, hvor meget der på nuværende tidspunkt udrulles på Læsø, men jeg vil klart opfordre til, hvis der er folk på Læsø, der ønsker at have større kapacitet, at de så kontakter udbyderne.

Kl. 17:58

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:58

**Henrik Brodersen** (DF):

Det tror jeg sådan set også at de vil gøre. [Lydudfald] ... fuldstændig enige om, hvordan det her skal skæres. Vi må bare håbe, at læsøerne så bakker op om de tiltag, der gøres, og benytter sig af dem. Et er, at det ser ud til at ende lykkeligt, noget andet er, at vi så må se,

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:59

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg kan så afsluttende og konkluderende sige, at det er godt, at den markedsdrevne udrulning også har virket på Læsø. Det håber jeg at den også gør fremadrettet, så jeg kan kun opfordre til, at man øger efterspørgslen.

Kl. 17:59

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Henrik Brodersen.

Det næste spørgsmål er til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 17:59

**Spm. nr. S 1091**

25) Til videnskabsministeren af:

**Yildiz Akdogan** (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende og i overensstemmelse med ministerens tidligere udtalelser, at der ikke er foretaget en it-barometermåling af danskernes it-færdigheder for 2010, der er sammenlignelig med de tidligere it-barometermålinger, så man kan se udviklingen i danskernes it-færdigheder?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:59

**Yildiz Akdogan** (S):

Tak for det, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende og i overensstemmelse med ministerens tidligere udtalelser, at der ikke er foretaget en it-barometermåling af danskernes it-færdigheder for 2010, der er sammenlignelig med de tidligere it-barometermålinger, så man kan se udviklingen i danskernes it-færdigheder?

Kl. 17:59

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 17:59

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Ja. Og hvis jeg skal uddybe det svar, vil jeg sige, at jeg mener, det er både tilfredsstillende og i overensstemmelse med mine tidligere udtalelser. Jeg har nemlig ved flere lejligheder sagt, at jeg syntes, det var nødvendigt at se på it-barometerets spørgeramme, og det er lige netop, hvad jeg har gjort. Tiden er simpelt hen løbet fra det tidligere barometer og ikke mindst den måde, der blev spurgt på; det gav altså ikke længere mening.

F.eks. blev der spurgt ind til folks egen vurdering af deres færdigheder og ikke til deres faktiske brug af it. Nu måler vi via Danmarks Statistik på den konkrete anvendelse af computere og internet, og det er i øvrigt noget, der støttes af bl.a. DI og dele af fagbevægelsen, herunder bl.a. Dansk Metal. Danmarks Statistiks løbende målinger af befolkningens it-færdigheder viser altså langt bedre, hvad danskerne reelt mestrer, og hvordan danskerne anvender it. Målingerne er desuden internationalt sammenlignelige via Eurostat. At vi så på nogle punkter ikke kan sammenligne direkte med tidligere års it-barometermålinger, er altså en konsekvens, jeg er villig til at tage med.

Så i modsætning til, hvad andre måtte mene, mener jeg, at det simpelt hen ikke nytter at holde krampagtigt fast i målinger med det ene argument at kunne sammenligne over tid. Hvis man gør det, sætter man jo sig selv i en position, hvor man bliver en stopklods for udvikling og fremskridt.

Kl. 18:01

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:01

**Yildiz Akdogan** (S):

Tak for ministerens svar. Det er lidt interessant, for it-barometeret blev jo lanceret af den forhenværende minister, hr. Helge Sander, i 2007, og han sagde netop i en pressemeddelelse, at det var meget vigtigt, at man sætter fokus på it-kompetencerne. Og derfor er det også vigtigt, at man prøver at gå ind og måle og se på: Hvad kan man, og hvad kan man ikke? På lignende måde stod der i pressemeddelelsen også, at regeringen løbende ville gøre status over danskernes it-færdigheder og målrettet sætte ind, hvor der var behov for det. Og så ville regeringen årligt gennemføre en måling af danskernes it-færdigheder, og resultaterne ville blive offentliggjort i det her såkaldte it-barometer.

I mellemtiden har den nye videnskabsminister så sat det til side. Jeg ved ikke, om det er, fordi det tidligere barometer faktisk viste, at der ikke rigtig var sket den store proces og udvikling i borgernes it-kompetencer. Ved den sidste it-barometermåling viste tallene, at omkring 41 pct. af den danske befolkning ikke kunne vedhæfte en mail til et dokument og så sende den af sted. 41 pct. af den danske befolkning kunne heller ikke gå ind og søge på en søgemaskine som Google. Der var altså en række mangler i forhold til befolkningens kompetencer, hvilket også er lidt tankevækkende, når man tænker på, at en af de ting, som ministeren har været bannerfører for, er hele den her digitaliseringsstrategi, og at borgerne skal kunne benytte sig af selvbetjeningsløsninger.

Så virker det endnu mere mærkeligt, at man ikke rigtig har en vurderingsmetode eller en sammenlignelig metode, så man kan se: Er der sket et fremskridt i forhold til danskernes it-kompetencer eller ej? Og jeg synes egentlig ikke, det svar, ministeren gav, var tilstrækkeligt til at kunne fortælle mig eller for den sags skyld de mennesker, der er lidt i tvivl om det, hvad ministeren egentlig vil ved at nedlægge en måling, som man kunne måle efter og måske målrette nogle opgaver, og ikke rigtig selv er kommet med nogen forslag til, hvordan og hvorledes vi skal måle det.

Synes ministeren ikke, det er et problem i den digitaliseringsbølge, vi er i gang med, at vi stadig væk har rigtig, rigtig mange mennesker – det er så et tal fra 2009, altså 41 pct. af befolkningen – der ikke har de nødvendige kompetencer for f.eks. at kunne løse nogle digitale selvbetjeningsmuligheder?

Kl. 18:03

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:03

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har en meget stor interesse i at finde ud af, hvad danskerne reelt kan, når det gælder it. Jeg synes f.eks. ikke, at det, når man spørger danskerne, er relevant at måle på, hvilket udbytte de fik af den hjemmeside, de senest har været inde på. Jeg synes ikke, det fortæller noget om danskernes it-kompetencer. Det kan altså også fortælle noget om, hvordan det er, den hjemmeside, man har været inde på, er designet. Så jeg er meget mere interesseret i at finde ud af, hvordan danskernes reelle forbrug er og dermed danskernes reelle kompetencer, og det er faktisk det, vi måler via Danmarks Statistik, bl.a. på,

hvor mange der er på internettet, hvor hyppigt de er det, og hvor lang tid de er der.

Så der er meget mere præcise målinger for danskernes it-kompetencer ved at benytte de tal, vi trækker fra Danmarks Statistik.

Kl. 18:04

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:04

**Yildiz Akdogan** (S):

Det svarer så egentlig til, at ministeren i særdeleshed skyder sin forgængers projekt i sænk og siger, at det er ubrugeligt. Det vil sige, at det, it-barometeret har målt indtil videre, og det, som den tidligere videnskabsminister har sat i gang, og som også er et prestigeprojekt i forhold til kompetencerne, mener den nuværende videnskabsminister faktisk er ubrugeligt, at det ikke kan bruges til noget som helst. Det er lidt tankevækkende.

Men når det er sagt, er det alligevel ret interessant at se, at ministeren mener, man skal kunne måle de reelle kompetencer. Så vil jeg spørge ministeren: Er det ikke netop en kompetence at kunne vedhæfte et dokument til en mail og at kunne gå ind og søge på en søgemaskine og finde noget viden? For det var bl.a. det, it-barometeret var med til at måle. Og synes ministeren ikke, det stadig væk er problematisk, at vi ikke har nogen data, så vi kan gå tilbage i tiden og se, om der sker fremskridt eller ej i forhold til danskernes it-kompetencer?

Kl. 18:05

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:05

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Det er jo en skattet disciplin hos Socialdemokraterne at lægge andre ord i munden, også i dette tilfælde.

Jeg vil nu holde fast i, at jeg har en interesse i at måle på danskernes konkrete kompetencer, og det er altså vigtigere for mig at forstå, hvor meget tid danskerne bruger på f.eks. internettet, end at kunne lave en sammenligning med historiske data.

Når det gælder, hvad det er for tal, vi har inde, og når det gælder overvejelserne om danskernes it-kompetencer – spørgeren har tidligere kaldt danskerne for it-analfabeter, hvilket jeg synes er et særdeles nedsættende udtryk at bruge om danskerne – så kan jeg sige, at der var 71 pct. af danskerne, der brugte netbank i 2010. Der er en stigning i det antal danskere, der bruger internettet meget hyppigt også inden for 3-måneders-målingen. Så der er ingen tvivl om, at der er en stigning i danskernes it-kompetencer.

Kl. 18:06

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:06

**Yildiz Akdogan** (S):

Men det er jo en påstand, som jeg desværre ikke kan gå hen og efterprøve. Hvor er det, ministeren ser at der er sket en stigning i danskernes kompetencer? Vi har præcis ikke nogen data, vi kan sammenligne med.

Hvis man ser på it-barometeret, fra det blev sat i gang tilbage i 2007, og indtil 2009, kan vi se, at der faktisk ikke har været fremskridt. Der har været tilbagegang. It-kompetencerne – eller mangelen på kompetencer – steg fra 39 pct. til 41 pct. Da havde vi noget, vi kunne gå ud og måle på. Her har vi jo ingenting, så jeg kan ikke for-

stå, hvordan ministeren kan påstå, at det ikke står så slemt til med kompetencerne, for vi har jo ikke rigtig noget at sammenligne med.

Når ministeren så anklager mig for, at jeg skulle tale nedsættende om den danske befolkning, vil jeg sige, at det bestemt ikke på noget som helst tidspunkt har været min hensigt at være nedsættende. Tværtimod, jeg tager det enormt alvorligt, at vi har en gruppe af borgere, der er hægtet af den her digitale bølge, som er over hele Danmark, og jeg synes da, det er fair nok at stille spørgsmål om, hvordan vi kan løfte kompetencerne hos borgerne.

Kl. 18:07

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:07

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Fru Yildiz Akdogan har kaldt danskerne it-analfabeter. Jeg synes, det er rigtig vigtigt i en debat om, hvordan det er, vi fremmer danskernes kompetencer, at vi måler på, hvad de reelt gør, hvordan de bruger internettet, og hvor hyppigt de bruger det, og vi ved også fra Danmarks Statistik, at der er flere og flere danskere, der benytter internettet. Jeg nævnte før tallene for netbank.

Jeg synes, det er meget mere relevant at kende det reelle forbrug, end det er at bide sig fast i en processuel overvejelse om, hvad det er for data, vi sammenligner med. Jeg har brug for at kende danskernes reelle forbrug, og det er ud fra det, jeg laver min politik.

Kl. 18:08

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, og hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:08

**Spm. nr. S 1093**

26) Til videnskabsministeren af:

**Yildiz Akdogan** (S):

Er ministeren tilfreds med danskernes it-færdigheder?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:08

**Yildiz Akdogan** (S):

Spørgsmålet lyder:

Er ministeren tilfreds med danskernes it-færdigheder?

Kl. 18:08

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:08

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg lige har nævnt under besvarelsen af S 1091, viser Danmarks Statistiks årlige målinger udviklingen i danskernes it-færdigheder. Og når man ser på 2010-tallene, som jeg i øvrigt fremhævede i en pressemeddelelse den 15. november 2010, kan man se, at det faktisk går rigtig godt med danskernes it-færdigheder, også i international sammenligning.

Nu er vi der, hvor næsten 9 ud af 10 danskere har været på nettet inden for de seneste 3 måneder, og hvor lidt mere end 3 ud af 4 bruger det dagligt. Det er altså rigtig flot. 71 pct. af danskerne brugte netbank i 2010, og det er markant flere end bare 2 år tidligere. I samme periode er andelen af dem, der har brugt nettet til at sende e-mail, steget fra 76 pct. til 83 pct. Det synes jeg også er flot. Det er især de

ældre, der er med til at trække den positive udvikling; de bliver flittigere og flittigere til at bruge internettet.

Tallene viser tydeligt, at danskerne for alvor er blevet digitale, så ja, jeg er godt tilfreds med den positive udvikling, vi er inde i, og som dokumenteres af de årlige målinger, Danmarks Statistik foretager. Den viser, at vores indsats nytter noget, og at den har effekt. Vi skal selvfølgelig stadig være ambitiøse.

Kl. 18:10

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:10

**Yildiz Akdogan** (S):

Det er da godt, at ministeren er tilfreds med resultatet. Det er vi i Socialdemokratiet ikke, for set i lyset af den her digitaliseringsstrategi, som vi er i gang med, skal vi have alle danskerne med, også dem, der har svage it-færdigheder. Ministeren bliver ved med at være kritisk over for, at jeg benævner de borgere, som mangler kompetencerne, som analfabeter. Det gør jeg netop i forhold til den her digitaliseringsbølge, hvor de ikke kan være med. Og jeg vil gerne have, at de også skal have de samme muligheder for adgang, hvad enten det er til selvbetjeningsmuligheder eller til at gå ind på nettet og søge viden eller noget helt tredje, f.eks. at gå ind på NemID og benytte sig af sin digitale signatur, som det jo også halter en del med.

Når ministeren kigger tilbage på 2010 og siger, at det går rigtig godt, så vil jeg sige, at i den her rapport, »Det digitale samfund 2010«, som er under ministerens eget ressortområde, kan man netop, når man spørger danskerne, se, hvor mange der kan vedhæfte et dokument til en mail og sende den af sted, og der er faktisk en fjerdedel, der siger, at de ikke kan det. Det er lidt problematisk. Der er en fjerdedel af borgerne, der i løbet af 2010 ikke har kunnet sende en mail med et vedhæftet dokument. Det er da et stort problem, vil jeg sige til ministeren.

Det andet er, at 34 pct. af borgerne vurderer, at deres it-færdigheder ikke er gode nok. 39 pct. mener ikke, de rigtig kan bruge it i forhold til deres arbejdsliv. Der er ikke så langt fra 39 pct. til 41 pct., som it-barometeret målte, så jeg kan ikke rigtig se, hvorfor ministeren maler sådan et lyserødt billede, når der reelt stadig væk er kæmpestore udfordringer i forhold til at løfte alle borgerne, så de kan være med på den her digitale dagsorden.

Kl. 18:11

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:11

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen jeg sluttede mit seneste svar med at sige, at jeg bestemt synes, vi skal være ambitiøse. Jeg er meget enig med spørgeren i, at vi skal have alle med. Derfor er der jo også en hel del projekter, også under Videnskabsministeriet, der får støtte. Rådet for Teknologi og Innovation har her for nylig støttet et stort projekt omkring matematik på mobiltelefonen i 4., 6. og 8. klasse, mener jeg, det er. Jeg var ude at besøge det for nylig. Jeg har besøgt en af datastuerne, hvor frivillige hjælper ældre med at tilegne sig kompetencer, og jeg skulle hilse og sige, at der er engagement og commitment, når man besøger sådan en datastue; der er stor gejst, og der er stor lyst til at lære fra sig og at dele viden med hinanden. Vi har også det store lær mere-netværk, som jo er en kombination af rigtig mange forskellige organisationer og interessenter, bl.a. er en del af de faglige organisationer, Ældre Sagen, biblioteker og andre med. Så der gøres en masse for hele tiden at bedre danskernes it-kompetencer. Det synes jeg er en fælles ambition, vi politisk skal have, og derfor er det også dejligt at se, at det ifølge tallene i Danmarks Statistik går fremad.

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:13

**Yildiz Akdogan** (S):

Tak for det. Jeg er glad for, at ministeren er ambitiøs. Det bør ministeren også være; hun er trods alt også ansvarlig for hele den her digitaliseringsbølge. Man kan sige meget om de fremskridt, som ministeren maler meget, meget lyserødt op. Jeg er så lidt mere skeptisk. Ikke at jeg ikke vil være ambitiøs på danskernes vegne, men jeg er også realist i forhold til de mennesker, som vi ikke rigtig har formået at få med.

Det kan godt være, at ministeren har været ude at besøge nogle biblioteker og nogle folkeskoler og har set nogle positive fremskridt, men når en rapport, som ministerens eget ministerium har været med til at lave, viser, at en fjerdedel af borgerne ikke en eneste gang har formået at vedhæfte et dokument og sende en mail, så synes jeg altså, det er et stort problem. Vi står altså over for nogle kæmpestore udfordringer.

Ministeren er selv stor fortaler for digitale løsninger og selvbetjeningsmuligheder og for, at borgere skal være selvkørende. Det synes jeg også er en god idé, men det er et problem, hvis vi ikke kan få alle med, på grund af at der ikke er de nødvendige midler til at løfte den her kompetencedel. Så jeg kan ikke se det positive i det, når en fjerdedel af borgerne i 2010 ikke kunne sende en mail af sted.

Kl. 18:14

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:14

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Med fare for at gentage mig selv vil jeg sige, at vi jo har en fælles ambition om at få alle danskerne med. Jeg synes, at med min oversigt over »Digitale veje til vækst« og også med de tiltag, Rådet for Teknologi og Innovation og andre af vores råd og styrelser, ikke mindst IT- og Telestyrelsen, tager på området, er ministeriet med til at inspirere og initiere en hel del initiativer inden for feltet. Vi sætter i øvrigt også et udviklingsprojekt i gang, hvor vi ud fra mere antropologiske metoder gerne vil have større indsigt i, hvad det egentlig er, der fremmer danskernes kompetencer, og hvordan det er, danskerne især kan inspireres til at bruge it yderligere. Så der er en stribe initiativer i gang fra vores side, der alle sammen har til formål at få så mange danskere som muligt gjort så kompetente som overhovedet muligt. Jeg mener nemlig ikke, at man kan kalde danskerne it-analfabeter.

Kl. 18:15

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:15

**Yildiz Akdogan** (S):

Så synes jeg også, at ministeren egentlig mangler at give en reel forklaring på, hvad hun kunne tænke sig at gøre. Hvad er ministerens ambitionsniveau? Vil ministeren forholde sig til de tal fra It-barometeret, som ministeren nu har nedlagt, fordi hun ikke synes, det måler rigtigt nok? Lad os sige, at omkring 40 pct. af den danske befolkning har meget dårlige it-færdigheder. De kan ikke være med på den digitale bølge. Vil ministeren have en ambition, der hedder: Om 5 år vil jeg halvere den her procentdel, eller hvad? Vi ved jo ikke rigtig, hvad ministerens ambitionsniveau er, ikke andet end at ministeren kigger på nogle tal og synes, det ser godt ud, vel vidende at hendes

egen rapport fra 2010, som jeg lige fremhævede før, viser, at en fjerdedel af den danske befolkning ikke kan vedhæfte et dokument til en mail og sende den af sted.

Det er lidt tankevækkende set i lyset af den her digitaliseringsbølge, hvor vi gerne vil have, at så mange borgere som muligt selv løser nogle af de opgaver og ikke er fysisk til stede i kommunen eller forvaltningen, men netop kan benytte sig af de her selvbetjeningsmuligheder. Det drejer sig om en fjerdedel af den danske befolkning. Det synes jeg altså er et stort, stort problem, og jeg synes altså ikke, at det er ambitiøst eller visionært nok bare at sige, at det går godt.

Kl. 18:16

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:16

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil afsluttende blot sige, at jeg har ladet It-barometeret afløse af en meget mere præcis og reel oversigt fra Danmarks Statistik. Jeg må erkende, at Socialdemokraterne åbenbart hellere vil sidde fast i fortidens oversigter.

Kl. 18:17

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan.

Den næste spørgsmål er til videnskabsministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 18:17

**Spm. nr. S 1094**

27) Til videnskabsministeren af:

**Jonas Dahl** (SF):

Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Hr. Jonas Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:17

**Jonas Dahl** (SF):

Spørgsmålet lyder i al enkelhed: Mener ministeren, at det er muligt at bidrage til at finansiere skattelettelser for 35 mia. kr. inden for hendes ressortområde?

Kl. 18:17

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:17

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Et lavere skattetryk i Danmark er som bekendt en meget stor mærkesag for Det Konservative Folkeparti. Det er rigtig vigtigt at sætte sig nogle mål og arbejde efter dem, og der er ingen tvivl om, at skattelettelser er et langsigtet mål for Det Konservative Folkeparti.

Men det er altså vigtigt at understrege, at skattelettelser ikke er noget, der ligger for her og nu, for der er som bekendt andre ting, der presser sig på. Vi skal have lukket hullet i statskassen og have skabt balance i den offentlige økonomi. Det er i øvrigt en anden af Det Konservative Folkepartis meget vigtige prioriteter. Når tiden så kommer til at se på muligheden for skattelettelser, er det naturligvis meget vigtigt at pointere, at de skattelettelser er fuldt finansieret.

Jeg må understrege, at vi naturligvis står ved målsætningen om at bruge 1 pct. af bruttonationalproduktet på forskning og også målsætningen om, at 50 pct. af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse, for det er altså viden, forskning og uddannelse, der skal skabe ny vækst i Danmark. Så forudsætningen for nye skattelet-



telser er jo netop, at vi først får lukket hullet i statskassen og i det hele taget får skabt en ny vækst i Danmark.

Kl. 18:21

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 18:18 **Jonas Dahl** (SF):

Jeg synes da, det er glædeligt, at Konservative også vil være med til at se på, hvordan man øger væksten i Danmark og skaber nye arbejdspladser, men vi må jo bare konstatere, at det faktisk ikke er blevet til et udspil om skabelse af nye arbejdspladser. I stedet for har den borgerlige regering med De Konservative ved siden af jo sådan set gang på gang foreslået, at man skulle skære i den offentlige sektor, skære på uddannelse, skære på transporten til uddannelse, skære efterlønnen væk, halvere dagpengeperioden. Det er jo påfaldende at høre, at hver gang man så skal finansiere de her ufinansierede skattelettelser, så er det besparelser og besparelser, som rammer den almindelige dansker, i stedet for faktisk at skabe vækst.

Kl. 18:18

**Jonas Dahl** (SF):

Jeg synes, det er interessant at høre videnskabsministeren ikke komme med et eneste konkret bud på, hvor ministeren på sit ressortområde kan være med til at finde finansieringen for de her skattelettelser på 35 mia. kr., som den konservative partiformand har været ude at love.

Jeg vil også gerne tage fat i det, som ministeren siger, nemlig at skattelettelserne skal være fuldt finansierede. Det synes jeg da er positivt. Det kan man jo sige i hvert fald er en ny politik, for de skattelettelser, vi står over for nu, er jo netop nogle, som er ufinansierede, det er dér, hvor skattelettelserne i den grad kommer til at ramme den almindelige dansker, fordi der på lang sigt måske er en finansiering – det kan man jo håbe på – men på den korte bane er der et kæmpestort ufinansieret hul i den danske statskasse, og det er jo netop det, som er en del af regeringens begrundelse for så at afskaffe efterlønnen. Og der er det jo underligt at se, at man nu skal afskaffe efterlønnen både for unge og også for lidt ældre med det perspektiv, at De Konservative på længere sigt vil have skattelettelser til de allerrigeste i det her samfund, for jeg tvivler på, at det reelt set er skatten for de laveste indtægter, De Konservative vil ændre, det er vel som vanligt topskatten, og det er de rigeste i det her samfund, som skal have gavn af skattelettelserne.

Men jeg vil gerne vende tilbage til det, som jo rent faktisk var spørgsmålet: Kan ministeren finde finansiering for bare en del af de her 35 mia. kr. inden for sit ressortområde? Er det f.eks. de studerende, som i dag får fire undervisningstimer om ugen, som skal ned på at have to undervisningstimer, eller hvorledes påtænker ministeren inden for sit ressortområde at finde den finansiering, der skal til for at skabe skattelettelser, som åbenbart er De Konservatives mærkesag, og som også er vigtigere end afskaffelsen af efterlønnen?

Kl. 18:20

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:20

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Med fare for at komme til at lyde en anelse belærende om samfundsøkonomiske forhold vil jeg altså gerne gøre hr. Jonas Dahl opmærksom på, at når f.eks. skattelettelser skal finansieres, er der altså flere måder, hvorpå det kan ske. Der vil jo ofte være tale om en kombination af forskellige modeller.

En af modellerne er selvfølgelig at reducere udgifterne i den offentlige sektor, og det er nødvendigt. En anden er jo at øge væksten. Og som videnskabsminister bidrager jeg i den grad til at øge væksten, også på lang sigt. Universiteterne uddanner dygtige bachelorer og kandidater, og forskningsmiljøerne leverer viden, der udgør fundamentet for den fremtidige vækst i Danmark, så jo, som videnskabsminister bidrager jeg i den grad til at skabe vækst og dermed til at skabe det økonomiske fundament for fremtidens skattelettelser.

Kl. 18:21

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl.

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:22

Kl. 18:22

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen igen må jeg sige, at det kan lyde sådan en lille smule belærende, men den eneste vej til at skabe skattelettelser i Danmark er jo altså ikke besparelser, det er jo altså også vigtigt at satse på vækst, og det er lige netop det, Videnskabsministeriets ressort bidrager til. Det at sikre, at vi overfører viden fra vores universiteter og fra vores forskningsmiljøer til virksomheder, ikke mindst de små og mellemstore virksomheder, som har et uudnyttet innovationspotentiale, er i den grad med til at skabe arbejdspladser herhjemme.

Så jeg synes, der er rigtig mange områder, hvor Videnskabsministeriet kan være med til at fremme væksten i Danmark og være med til også på sigt at kunne finansiere skattelettelser.

Kl. 18:23

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 18:23

**Jonas Dahl** (SF):

Nu skal man jo passe på med at lyde belærende, for så vil jeg måske også prøve at belære ministeren om, at det ville være hensigtsmæssigt at besvare det spørgsmål, der faktisk bliver stillet.

Men hvis vi nu skal fastholde ministerens eget ræsonnement, netop at enten kan man reducere udgifterne, eller også skal man skabe vækst, så må det næste spørgsmål være: Hvordan er det, regeringen vil skabe vækst? Hvad er det for nogle vækstudspil, regeringen har lanceret for skabelsen af nye arbejdspladser?

SF har faktisk lanceret et vækstudspil til skabelsen af 75.000 nye arbejdspladser, som rent faktisk vil gøre, at de mennesker, de nyuddannede, der i dag havner i arbejdsløshedskøen, kan komme ud på arbejdsmarkedet og bidrage til at øge den danske skatteindtægt. Det er jo netop det, der skaber vækst, det er det, der skaber dynamik i samfundet, og så kan vi også stoppe nogle af de her besparelser, som regeringen i stedet for vælger at rulle ud.

Man kan også reducere udgifterne, og der er det jo bare, jeg igen må spørge ministeren, fordi ministerens partiformand jo har været ude at sige, at De Konservative mener, at vi skal have finansierede skattelettelser for 35 mia. kr.: Hvor er det, de her 35 mia. kr. skal finansieres? Vi har ikke fået noget udspil med hensyn til vækst, og ministeren vil ikke svare på, hvilke områder man vil reducere udgifterne på. Kan ministeren ikke bare ganske kort og præcist give et enkelt eksempel på, hvor hun vil reducere udgifterne inden for sit ressortområde?

Kl. 18:24

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):  
Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 18:24

**Videnskabsministeren** (Charlotte Sahl-Madsen):

Ja, jeg må altså lige korrigere hr. Jonas Dahl. Jeg blev før spurgt om, hvordan jeg kunne være med til at skabe arbejdspladser, og det svarer jeg faktisk på, bl.a. ved at vi får overført viden til de små og mellemstore virksomheder og dermed befordrer, at viden omsættes til nye produkter, nye serviceydelser og dermed arbejdspladser og vækst.

Jeg synes, det simpelt hen er en spørgerunde for sig værdigt at prøve at forstå, hvordan SF egentlig forestiller sig at de kan få finansieret deres vækstplan. Jeg er bange for, at aftenen ikke er lang nok til det. I stedet vil jeg gentage, at netop inden for Videnskabsministeriets område er det det at få uddannet kvalificerede kandidater, som erhvervslivet efterspørger. Der bliver lige om lidt mangel på højtuddannet arbejdskraft. Vi skal jo i øvrigt også have nogle dygtige kandidater ud i den offentlige sektor og sikre, at vi får den effektiviseret fremadrettet. Vi skal have kandidater ud at sikre uddannelsen af fremtidens unge. Så der er rigtig mange områder inden for Videnskabsministeriets område, hvor jeg kan befordre videnoverførsel, uddannelse og dermed fremme væksten.

Kl. 18:25

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jonas Dahl, tak til videnskabsministeren.

Det sidste spørgsmål er til klima- og energiministeren af fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 18:26

### Spm. nr. S 1062

28) Til klima- og energiministeren af:

**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Kan ministeren bekræfte, at regeringen har truffet beslutning om, at der skal bygges en havmøllepark på Kriegers Flak, samt oplyse, hvornår havmølleparken i givet fald skal opføres og med hvilken størrelse?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Fru Anne Grete Holmsgaard for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:26

**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Kan ministeren bekræfte, at regeringen har truffet beslutning om, at der skal bygges en havmøllepark på Kriegers Flak – og blot som en forbrugeroplysning kan jeg sige, at det altså er øst for Møn – samt oplyse, hvornår havmølleparken i givet fald skal opføres og med hvilken størrelse?

Kl. 18:26

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det klima- og energiministeren.

Kl. 18:26

**Klima- og energiministeren** (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet.

Jeg kan sige, at vi arbejder på højtryk med at færdiggøre regeringens udspil til opfølgning på Klimakommissionens arbejde, og en beslutning om den fremtidige havmølleudbygning vil indgå i oplægget.

Med hensyn til Kriegers Flak vil jeg sige, at Havmølleudvalget har anbefalet, at den næste storskalahavmøllepark bliver placeret der.

Det er der flere gode grunde til. Ud over at placeringen vurderes til at være den samfundsøkonomisk bedste, giver den jo også med sin nærhed til en kommende tysk vindmøllepark og med den fælles netløsning med Tyskland værdifulde erfaringer, hvad angår internationalt samarbejde og tekniske løsninger. Det vil bl.a. være nyttigt i forhold til et eventuelt kommende Nordsønet.

Europa-Kommissionen har jo som bekendt også sagt, at de kan se potentialet i det her og har bevilget EU-støtte til fælles netløsning ved parken. Det er derfor oplagt, at Kriegers Flak indgår som et centralt element i regeringens samlede overvejelser om indholdet i udspillet.

Det er også klart, at der efterfølgende vil skulle tages stilling til en række forhold vedrørende projektets tekniske og økonomiske udformning, herunder den detaljerede tidsplan. Af hensyn til beskæftigelsen kan det på den ene side være en fordel hurtigt at sætte gang i byggeriet. På den anden side skal vi forberede os grundigt og sikre os, at en for stram tidsplan ikke presser projektet. F.eks. vil nettilslutningen kræve mere forberedelse end det, vi har set før, da der jo her er tale om, at vi kaster os ud i noget helt nyt.

Kl. 18:27

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 18:27

**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Tak for svaret, som jo var: Nej. Altså, jeg spurgte: Kan ministeren bekræfte, at regeringen har truffet beslutning? Og det fremgik klart af svaret, at det har regeringen ikke.

Jeg spørger, fordi det her startede med en ritzaunhed den sidste dag i januar, hvoraf man næsten kun kunne forstå, at der var truffet beslutning om det. Og den historie gik videre. Den var først i TV 2 Nyhederne, så gik den videre i Ingeniøren, i Børsen osv., og alle opfattede faktisk, at nu var der truffet en beslutning. Jeg var lige ved at ryge i tasterne for at rose regeringen; jeg tror, at ministeren også ved, at Kriegers Flak er et af mine hjertebørn, som jeg har kæmpet rigtig hårdt for kom op i prioritet, hvad det så også er kommet.

Men så var der noget, der undrede mig, og det var, at der ikke var en pressemeddelelse på ministeriets hjemmeside. Jeg tænkte: Hvis man har truffet sådan en beslutning, bralrer man selvfølgelig – undskyld, det hedder ikke bralre – så brager man ud med det og siger, at nu har man truffet en beslutning. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt. Men jeg synes, at det er godt, at vi får afklaret, at den ikke er truffet endnu, selv om jeg synes, det er ærgerligt.

Men vil ministeren bekræfte, at det så indgår med sikkerhed og som det højest prioriterede i et kommende udspil fra regeringen i forbindelse med energipolitikken?

Der må jeg så også lige spørge: Kommer det også til at indgå, hvad det er for en størrelse, det vil få, for der er mig bekendt plads til 800 MW – det siger sikkert ikke folk ret meget, men det er sådan fire gange det, vi har bygget ude i Nordsøen i sidste omgang?

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det klima- og energiministeren.

Kl. 18:29 blevet sådan, at jeg jo forholder mig lidt mere afventende til, hvad der sker.

Men jeg har to ting til, den ene er det med tidsplanen. Hvad stiler regeringen efter med den her tidsplan? Og er det en del af det, at en del af møllerne skal være demonstrationsmøller?

Kl. 18:32

**Klima- og energiministeren** (Lykke Friis):

Med hensyn til det sidste vil jeg sige, at jeg forstår det på den måde, at det, der sigtes mod, er 600 MW, og det vil jo så give grøn energi til 600.000 husstande, så det er altså mere end Anholt, som det også ganske rigtigt her blev påpeget.

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at ligesom spørgeren jo har lagt vægt på Kriegers Flak, har jeg heller aldrig nogen sinde lagt skjul på, at det også er min favorit, når vi ser på, hvad Havmølleudvalget har peget på.

Det, jeg kan sige i dag, er jo, at vi i regeringen er enige om at fremme dette projekt, hvis vi kan skaffe flertal for det. Og der er det jo klart nok, at den dialog indleder vi naturligvis i forligskredsen, når vi er klar med vores udspil.

Kl. 18:30

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 18:30

**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Tak. Altså, det med flertallet tror jeg ikke behøver bekymre klima- og energiministeren. Der er et klart flertal for det. Vi ønsker det, og oppositionen ønsker det. Og jeg kan forstå, der er enighed i regeringen. Det betyder jo sådan i hvert tilfælde, at Venstre og De Konservative er enige om, at det skal fremmes.

Men så var der lige den der med finansieringen, nemlig at den også skal være på plads. Eller misforstod jeg det? Det vil jeg godt lige høre. For jeg forstod, at der skal være enighed om det her med os andre. Det er der, så det er sådan set bare at rykke derudad, det behøver man ikke at vente på. Men hørte jeg et eller andet om finansieringen, som man også var i gang med diskutere, fordi man var i tvivl i regeringen?

Kl. 18:31

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det klima- og energiministeren.

Kl. 18:31

**Klima- og energiministeren** (Lykke Friis):

Jamen jeg går altså ud fra som en selvfølge, at vi er enige om, at når en regering lægger et udspil frem, til, hvordan Danmark kan blive uafhængig af fossile brændsler, peger den også på finansieringen krone for krone. Så naturligvis vil det da ikke være sådan, at regeringen siger: Lad os bygge en havvindmøllepark, eller lad os kigge på at få kullene ud af de store byer uden at vi viser, hvordan vi rent faktisk gør det. Så det vil vi gøre, når vi kommer med vores udspil. Statsministeren har meddelt, at udspillet kommer i løbet af foråret, og når man kigger ud af vinduet, kan man jo konstatere, at der er forår i luften.

Kl. 18:32

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 18:32

**Anne Grete Holmsgaard** (SF):

Der kan jeg altså ikke undlade at sige, at det var der også sidste år, for jeg stod her i maj og spurgte ministeren om det samme om Kriegers Flak, og der svarede ministeren mig: Der bliver truffet beslutning hen over sommeren. Det var altså sommeren 2010, så det er

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak, så er det klima- og energiministeren.

Kl. 18:32

**Klima- og energiministeren** (Lykke Friis):

Med hensyn til tidsplanen kan jeg sige, at det jo er vigtigt, at vi der – og det går jeg sådan set ud fra at vi ret hurtigt kan blive enige om, når vi går i gang med debatten – skal have det rette analytiske grundlag på plads først.

Efter Anholt var det jo sådan, at jeg nedsatte, og det var vi jo så også enige om, et udvalg, der skulle se på, hvordan vi kunne få prisen på havvindenergi ned. Der forstår jeg det sådan, at udvalget vil barsle i april måned. Og det er jo så Deloitte, der laver en undersøgelse der. På den måde vil vi også have de rette forudsætninger for så at tage debatten om tidsplan som sådan.

Der er det vigtigt for mig, som jeg også var lidt inde på i mit første svar, at sige: Ja, vi skal i gang hurtigt, men vi skal jo altså også gøre det på en sådan måde, at vi ikke gentager det, som der var med hensyn til Anholt. Man måtte i hvert fald efterfølgende konkludere, at på grund af den stramme tidsplan, landede man jo også i en situation, hvor det ikke væltede ind med nogle, der ville byde på Anholt.

Kl. 18:33

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard, og tak til klima- og energiministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgetiden er afsluttet.

Kl. 18:33

## Meddelelser fra formanden

**Den fg. formand** (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. februar 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:34).